

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Evropska komisija je 11. 12. 2019 objavila strategijo EU za rast z naslovom Evropski zeleni dogovor¹, katerega cilj je ustvariti čistejšo, bolj zdravo in podnebno nevtralno Evropo s preoblikovanjem načina proizvodnje in potrošnje.

V okviru zelenega dogovora je Svet skupaj z Evropskim parlamentom kot sozakonodajalec sprejel zakonodajo, s katero se je vizija strategije prenesla v zakone in pravila, ki se uporabljajo v vseh državah članicah EU. Med njimi so tudi ukrepi za spodbujanje podjetij k ponujanju ponovno uporabljivih, trajnih in popravljivih izdelkov ter k omogočanju potrošnikom, da takšne izdelke izbirajo. Takšna potrošniška politika bo prispevala k opolnomočenju potrošnikov, da bodo sprejemali premišljene odločitve in imeli dejavno vlogo pri ekološkem prehodu. Prav tako bodo omenjeni ukrepi zagotovili, da bodo lahko kupci sprejemali bolj trajnostne odločitve in da se bo zmanjšalo tveganje lažnega oglaševanja prijaznosti do okolja, pri čemer so izredno pomembne tudi zanesljive, primerljive in preverljive informacije. Podjetja, ki dajejo „zelena zagotovila“, bodo morala ta zagotovila utemeljevati glede na standardno metodologijo, da bi bilo mogoče oceniti njihov vpliv na okolje.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov bosta v slovenski pravni red preneseni dve direktivi in sicer:

- Direktiva (EU) 2024/825/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2024 o spremembi direktiv 2005/29/ES in 2011/83/EU v zvezi s krepitvijo vloge potrošnikov za zeleni prehod z boljšim varstvom pred nepoštenimi praksami in boljšim obveščanjem (UL L št. 2024/825 z dne 6. 3. 2024; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/825/EU) in
- Direktiva (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828 (UL L št. 2024/1799 z dne 10. 7. 2024; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/1799/EU).

Poleg omenjenih direktiv bo prenesena tudi Direktiva (EU) 2023/2673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. novembra 2023 o spremembi Direktive 2011/83/EU glede pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, in razveljavitvi Direktive 2002/65/ES (UL L št. 2023/2673 z dne 28.11.2023; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2023/2673/EU), ki zagotavlja učinkovit horizontalen pravni okvir za katerokoli sedanjo ali prihodnjo storitev bančne, kreditne, zavarovalne, pokojninske, naložbene ali plačilne narave, za katero je potrošnik s podjetjem sklenil pogodbo preko sredstev za komuniciranje na daljavo in za katero ni posebne zakonodaje ali horizontalnih pravil EU, ki bi že urejala sklenitev pogodbe o določeni vrsti finančne storitve za potrošnike. Na ta način se zagotavlja t.i. »varnostna mreža« za vse finančne storitve, ki niso urejene s področno zakonodajo EU ali so z njo le delno urejene in za vse nove finančne storitve na trgu, kar prispeva k višjemu varstvu potrošnikov in h krepitvi konkurence na finančnem trgu.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Prenos direktiv v Zakon o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št.130/22; v nadaljnjem besedilu: ZVPot-1).

¹ COM(2019) 640 final z dne 11. decembra 2019.

Cilj prenosa Direktive 2023/2673/EU je zagotoviti ustrezen pravni okvir za finančne storitve, sklenjene na daljavo, če te niso urejene v področni zakonodaji (npr. storitve bančne, kreditne, zavarovalne, pokojninske, naložbene ali plačilne narave) – t.i. »varnostna mreža«. Prav tako pa je cilj prenosa Direktive 2023/2673/EU tudi zagotoviti večje varstvo potrošnikov pri sklepanju vseh vrst pogodb na daljavo preko spletnega vmesnika, in sicer s prepovedjo t.i. »temnih vzorcev« in uvedbo t.i. »gumba za odstop«.

Cilj prenosa Direktive 2024/825/EU je opolnomočiti potrošnike za zeleni prehod in prispevati k bolj trajnostni potrošnji, in sicer z zagotovitvijo zanesljivih informacij in boljšim varstvom pred nekaterimi nepoštenimi in netrajnostnimi poslovnimi praksami.

Cilj zelenega dogovora glede trajnostne potrošnje je potrebno uresničevati celovito z različnimi pobudami, ki obravnavajo različne vidike prezgodnjega zavrženja blaga tako na strani ponudbe kot na strani povpraševanja. Na strani ponudbe Uredba (EU) 2024/1781 o vzpostavitvi okvira za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo za trajnostne izdelke, spremembi Direktive (EU) 2020/1828 in Uredbe (EU) 2023/1542 ter razveljavitvi Direktive 2009/125/ES (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2024/1781/EU) spodbuja popravljivost izdelkov v fazi proizvodnje, zlasti kar zadeva zasnovo izdelka in razpoložljivost rezervnih delov. Na strani povpraševanja pa Direktiva 2024/1799/EU dodaja tretjo razsežnost in spodbuja popravilo v okviru zakonskega jamstva ter zagotavlja nova orodja za potrošnike in podjetja, s katerimi se spodbuja popravilo tudi zunaj zakonskega jamstva.

Ko se potrošniški izdelki pokvarijo, se potrošniki pogosto ne odločijo za njihovo popravilo, ampak jih zavržejo, čeprav bi jih bilo mogoče popraviti in ponovno uporabljati. To se zgodi, kadar potrošniki v okviru zakonskega jamstva iz Direktive (EU) 2019/771 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/771/EU) izberejo zamenjavo namesto popravila, in kadar se zunaj tega jamstva ne odločijo za popravilo. S tem se povečuje količina odpadkov, ustvarjajo emisije toplogrednih plinov in povečuje povpraševanje po dragocenih virih v proizvodnji novega blaga. Prezgodnje zavrženje popravljivega potrošniškega blaga je težava v vsej Evropski uniji in velja za širok razpon potrošniškega blaga. Zato je cilj Direktive 2024/1799/EU spodbuditi popravilo in ponovno uporabo, kadar je blago z napako mogoče popraviti ali prenoviti, bodisi v okviru zakonskega jamstva ali po izteku zakonskega jamstva.

2.2 Načela

Predlog zakona temelji na enakih načelih kot veljavni zakon, ki ureja varstvo potrošnikov, in jih bistveno ne spreminja. To so: načelo zakonitosti, načelo preglednosti, načelo pravne varnosti ter načelo pravne jasnosti.

2.3 Poglavitne rešitve

Direktiva 2023/2673/EU

Veljavni ZVPot-1 sicer že ureja pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo (v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES 2002/65/ES, ki jo Direktiva 2023/2673/EU nadomešča), zato se s predlogom zakona določbe ZVPot-1 zgolj posodablja, da bodo skladne z Direktivo 2023/2673/EUR, pri čemer določbe v zvezi s predhodnimi informacijami in pravico do odstopa od pogodbe v 14 dneh brez navedbe razloga ostajajo urejene smiselno enako.

Obveznost v zvezi z načinom zagotavljanja predhodnih informacijami se prilagaja tako, da se upoštevajo tehnične omejitve nekaterih medijev, zato se podjetju omogoča t.i. večplastno navajanje informacij, tako da podjetje prilagodi vsebino in predstavitev spletnega vmesnika na način, da vnaprej in na najvidnejši možen način v t.i. prvi plasti zagotovi samo najpomembnejše predhodne informacije, ostale predhodne informacije pa se lahko navedejo večplastno.

Na novo se ureja obveznost pošiljanja opomnika o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, ki določa, da mora podjetje potrošniku poslati opomnik o možnosti odstopa od pogodbe in o postopku za odstop v primeru, da potrošnik predhodne informacije dobi manj kot en dan pred tem, ko ga pogodba zavezuje.

Na novo se ureja tudi pravica do ustreznega pojasnila, v skladu s katero da podjetje potrošniku brezplačno ustrezna pojasnila glede konkretne predlagane pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo (o predhodnih informacijah, bistvenih značilnostih konkretne predlagane pogodbe, konkretne učinke, ki jih ima lahko predlagana pogodba na potrošnika, vključno s posledicami zamude s plačili). Če je pogodba o finančnih storitvah sklenjena preko spleta, ima potrošnik tudi pravico zahtevati človeško posredovanje pred sklenitvijo pogodbe (in ne npr. zgolj pogovor prek klepetalnega robota).

Za vse vrste pogodb, sklenjenih na daljavo preko spletnega vmesnika (npr. prek spletnega mesta, aplikacije), se na novo ureja dodatna zaščita pred t.i. »temnimi vzorci« na spletnih vmesnikih, saj se prepoveduje, da podjetje spletni vmesnik zasnuje na način, ki zavaja ali manipulira potrošnike (npr. so za potrošnika manj ugodne možnosti izbire predstavljene na bolj vpadljiv način).

Za vse vrste pogodb, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, se na novo uvaja še t.i. »gumb za odstop od pogodbe«, ki potrošniku omogoča, da preko spletnega vmesnika podjetja izpolni spletno obvestilo o odstopu od pogodbe, podjetje pa mu nato pošlje potrdilo o prejemu obvestila o odstopu od pogodbe na trajnem nosilcu podatkov.

Direktiva 2024/825/EU

Na evropskem trgu trenutno obstaja veliko število zavajajočih okoljskih oznak oziroma tako imenovanih zelenih trditve v zvezi z okoljskimi vplivi, dosežki ali zavezami, ki se nanašajo na blago ali poslovanje podjetij. Takšne trditve pa onemogočajo sprejemanje trajnostnih potrošniških odločitev. Potrošniki namreč težko presodijo, ali dejansko kupujejo okolju prijaznejše in trajnostno blago ali storitve. Sedaj bodo npr. konkretneje obravnavane prakse, kot so zavajajoče zeleno oglaševanje ali lažne trditve o izdelkih, ki trajajo manj, kot bi pričakovali. S tem bo zagotovila ustrezne in zanesljivejšje informacije o trajnostni naravi blaga. Potrošniki bodo zato lažje sprejemali informirane odločitve o nakupu blaga in v večji meri prispevali k bolj trajnostni potrošnji.

Razširile se bodo torej predpogodbene informacije, ki jih je treba potrošnikom zagotoviti (npr. glede tržne garancije trajnosti, zakonskega jamstva za skladnost, obdobja posodobitev programske opreme, lestvice popravljivosti za blago ali drugih predpisanih informacij v zvezi z rezervnimi deli ali v zvezi z razpoložljivostjo navodil za popravilo, vzdrževanjem ter omejitvami pri popravilih, kot tudi možnosti okolju prijazne dostave (samo slednje le pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali izven poslovnih prostorov).

Novost bo tudi usklajena EU oznaka proizvajalčeve tržne garancije trajnosti, če je brez dodatnih stroškov, se nanaša na celotno blago in velja več kot dve leti. Trгоvec bo moral, če je prejel te podatke tudi sam, potrošnike obvestiti glede obstoja in trajanja takšne garancije z usklajeno oznako z opozorilom o obstoju zakonskega jamstva o skladnosti. Na voljo bo na vidnem mestu, npr. na embalaži blaga, na polici s tem blagom ali ob sliki blaga v primeru spletne prodaje.

Trgovci bodo morali potrošnikom zagotoviti tudi usklajeno EU obvestilo pri podajanju informacij o zakonskem jamstvu o skladnosti blaga, z navedbo glavnih elementov, vključno z minimalnim trajanjem dveh let. Na voljo bo na vidnem mestu, npr. kot plakat na steni trgovine, poleg blagajne ali, kot splošno opozorilo na spletnem mestu trgovca, ki prodaja blago.

Usklajeno oznako in obvestilo bo pripravila Evropska komisija do 27. septembra 2025.

Hkrati pa bodo prepovedane nepoštenе poslovne prakse podjetij, npr. v zvezi z okoljskimi ali družbenimi značilnostmi blaga ter vidikov krožnosti; navajanjem splošnih okoljskih trditve ali prihodnje okoljske uspešnosti brez javno dostopnih in preverljivih zavez; prikrivanjem informacije

glede učinka posodobitve programske opreme; neresničnimi trditvami glede trajnosti blaga in popravljivosti blaga itd.

Pričakuje se, da bodo potrošniki zaradi novih pravil težje zavedeni, na prodajnih policah pa lažje opazili tisto blago, ki je boljše za okolje.

Podjetjem bodo nove določbe zagotovile jasna pravila in jim zagotovila enake konkurenčne pogoje z zagotavljanjem poštenih, razumljivih in zanesljivih okoljskih trditv. S preprečevanjem zlorab na področju zelenega oglaševanja bo podjetjem ponujena možnost, da na trgu ne tekmujejo zgolj s ceno in kvaliteto ampak tudi s trajnostno naravnano proizvodnjo.

Direktiva 2024/1799/EU:

Z dajanjem prednosti popravilu pred zamenjavo v okviru sistema zahtevkov iz naslova zakonskega jamstva za skladnost blaga, pri čemer se uvaja nova obveznost obveščanja potrošnika o pravici do popravila in podaljšanje zakonskega jamstva za skladnost v primerih, ko se bodo potrošniki odločili za popravilo ali zamenjavo, se bo potrošnike spodbudilo k oblikovanju trajnostnih potrošniških navad in povečal se bo obseg popravil v okviru zakonskega jamstva za blago, ki ga kupijo potrošniki in ki ga je mogoče popraviti ali prenoviti.

Zunaj zakonskega jamstva pa bodo različni ukrepi omogočili lažje in privlačnejše popravilo za potrošnike, s čimer se bosta povečala obseg popravil in življenjska doba potrošniškega blaga. Z vzpostavitvijo evropske spletne platforme za popravila in z uvedbo obveznosti proizvajalcev, da potrošnike obveščajo o svoji obveznosti glede storitev popravil, ki so na voljo. Na podlagi zavezujoče ponudbe s ceno in pogoji popravila (evropski obrazec z informacijami o popravilu) bodo omogočene preglednost in predvidljivost ter lažja primerjava različnih ponudb, s čimer bodo odpravljeni pomisleki potrošnikov glede cene in tudi dejavniki, ki povzročajo nevšečnosti v procesu popravila. Z obveznostjo popravila se bo spodbujala trajnostna potrošnja, saj bodo potrošniki imeli pravico, da od proizvajalca zahtevajo popravilo za določene skupine blaga, ki je popravljivo po zasnovi in uvrščeno na poseben seznam, ki ga bo Evropska Komisija sproti dopolnjevala. Proizvajalci bodo morali na svojih spletnih straneh objaviti okvirne cene najpogostejših oziroma tipičnih popravil.

Da bi spodbudili razvoj trga popravil, bodo nova pravila zagotovila, da bodo rezervni deli za izdelke, ki jih je mogoče tehnično popraviti, na voljo po razumni ceni. Prav tako bo proizvajalcem prepovedano uporabljati pogodbene ovire, ovire, povezane s strojno ali programsko opremo pri pridobivanju rezervnih delov. To pomeni, da proizvajalci ne bodo smeli omejevati popravil blaga zaradi uporabe rabljenih rezervnih delov ali neoriginalnih rezervnih delov, na primer natisnjenih s 3D-tiskalnikom.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima posledic za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev za obdobje, za katero je bil državni proračun že sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Države članice EU so v procesu prenosa Direktive 2023/2673/EU (objavljena 28.11.2023, prenos do 19. 12. 2025), Direktive 2024/825/EU (objavljena 6. 3. 2024, prenos do 27. 3. 2026) in Direktive

2024/1799/EU (objavljena 10. 7. 2024, prenos do 31. 7. 2026) v nacionalne zakonodaje, zato primerjalnopravni prikaz še ni mogoč.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Določbe, ki bodo prenesene iz Direktive 2024/825/EU bodo potrošnike usmerjale k bolj trajnostnim proizvodom. Potrošnikom bodo omogočile sprejemanje informiranih odločitev o nakupu (spodbujanje trajnostne potrošnje), saj bi lahko npr. lažje ugotovili, kateri izdelki imajo daljšo proizvajalčevo tržno garancijo trajnosti, in se odločili, ali ustreza njihovim potrebam. Pričakuje se, da bodo izdelki trajali dlje in bodo popravljene pogostejše, kot so zdaj. To naj bi posledično privedlo do večje krožnosti, manj emisij CO₂ v proizvodnji in manj drugih negativnih vplivov na okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Direktiva 2023/2673/EU

Prenos določb Direktive 2023/2673/EU v slovenski pravni red bo lahko povzročil določene dodatne enkratne in ponavljajoče se stroške za podjetja, saj bodo podjetja morala prilagoditi svoje informacijske sisteme, usposobiti osebje ter posodobiti svoje spletne strani in pogodbe. Po začetni uvedbi sprememb se ponavljajoči se stroški predvidoma ne bodo znatno povečali.

Direktiva 2024/825/EU:

Dodatni stroški za podjetja bodo izhajali npr. iz zagotavljanja informacij o tržnih garancijah trajnosti, obdobjih brezplačnih posodobitev programske opreme in popravilih. Vendar bi stroški morali biti omejeni in, četudi bi mogoče bili preneseni na potrošnike, po pričakovanjih na povpraševanje ne bodo vplivali negativno, zlasti ker se pričakuje, da naj bi potrošniki raje plačali več za izdelke, ki delujejo dlje ali jih je lažje popraviti.

Obveznost za podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnikov o tržni garanciji trajnosti in njenem trajanju bi podjetja spodbudila h konkurenci na področju zagotavljanja takih garancij in njihovega trajanja, s čimer bi se posredno spodbudilo proizvodnjo izdelkov z daljšo življenjsko dobo.

Tudi obravnava zelenega zavajanja in zgodnje zastarelosti bo lahko povzročila nadaljnje stroške, vendar predvsem tistim podjetjem, ki zdaj uporabljajo take prakse. Na drugi strani pa bodo podjetja imela zelo pomembne koristi v zvezi z enakimi konkurenčnimi pogoji, saj bi morala podjetja, ki zdaj zavajajo potrošnike, svoje prakse uskladiti z zares trajnostnimi praksami.

Zaradi zagotavljanja pravil, da se zagotovita preglednost in verodostojnost znakov in informacijskih orodij za trajnostnost, bi lahko imele organizacije, ki jih upravljajo, večje stroške.

Na splošno bi bilo manj morebitnih ovir za čezmejno trgovino, ki so posledica enostranskih ukrepov, ki jih uvedejo posamezne države EU. Zlasti možnosti vezane na prepoved nepoštenih poslovnih praks in vzpostavitev pravil, ki bi zagotovila preglednost in verodostojnost znakov trajnosti, bi povzročile enake konkurenčne pogoje, saj je njihov cilj odprava nepoštenih praks, ki jih uporabljajo nekateri udeleženci na trgu.

V skladu z obstoječim potrošniškim pravom EU za mala, srednja ali mikro podjetja niso predvidene izjeme, saj bi bilo to v nasprotju s splošnim namenom pravil o varstvu potrošnikov.

Prav tako bi bilo v nasprotju z interesi MSP, saj bi imeli potrošniki nižjo raven varstva in s tem ob nakupu pri njih manj zaupanja. MSP bi torej imela koristi od pravičnejših praks na trgu, ki bi vodile do enakih konkurenčnih pogojev, ter tudi od manjših ovir za čezmejno trgovino, s čimer bi se izognila morebitnemu mozaiku različne zakonodaje v EU.

Direktiva 2024/1799/EU:

Sveženj na dolgi rok spreminja potrošniške navade v smeri trajnosti, tako da bodo potrošniki zaradi manjše potrošnje porabili manj denarja. Izgube podjetij torej odražajo prenos iz prihodkov podjetij v blaginjo potrošnikov, potrošniki pa bodo prihranjeni denar verjetno vložili v celotno gospodarstvo, kar bo privedlo do rasti in naložb.

Prodajalci in proizvajalci bodo utrpeli izgubo bruto dodane vrednosti zaradi zmanjšanja prodaje in proizvodnje novega blaga ter zaradi potrebnega izpolnjevanja novih zahtev glede informacij in obveznosti popravila.

Tudi MSP bodo imela zgoraj navedene poslovne stroške. Čeprav bodo prilagoditveni in upravni stroški v razmerju s poslovnimi prihodki nesorazmerno višji za MSP, se pričakuje, da bo splošno ravnesje stroškov in koristi nekoliko koristilo MSP kot celoti. Korist bodo namreč imela MSP v sektorju popravil, medtem ko bosta proizvodni in maloprodajni sektor, vključno z MSP v tem sektorju, zaradi pobude v nekoliko slabšem položaju.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Predlog zakona nima posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Sprejem predlog zakona je predviden v Resoluciji o nacionalnem programu varstva potrošnikov 2024–2029 (ReNPVP24–29) (Uradni list RS, št. 45/24).

6.6 Presoja posledic za druga področja

Direktiva 2024/1799/EU:

Proizvajalci iz tretjih držav bodo morda utrpeli izgube zaradi zmanjšanja prodaje novega uvoženega blaga. Vendar ima lahko to tudi dolgoročnejši pozitiven globalni učinek, saj lahko ti proizvajalci pridobijo spodbudo za prehod na proizvodnjo trajnejšega blaga.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona

Sprejeti zakon bo objavljen v Uradnem listu RS. Ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport bo povezavo do sprejetega zakona objavilo na svojem spletnem mestu.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Sprejeti zakon bo izvajalo Ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport, ki bo spremljalo tudi njegovo izvajanje.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog

V zvezi s predlogom zakona ni drugih pomembnih okoliščin.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Vsebinsko bo dopolnjena po zaključeni javni obravnavi.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Zunanji strokovnjaki in pravne osebe pri pripravi predloga zakona niso sodelovali.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

Matjaž Han, minister za gospodarstvo, turizem in šport
mag. Dejan Židan, državni sekretar Ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport,
mag. Karla Pinter, generalna direktorica Direktorata za notranji trg,
Luka Omerzel, vodja Sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 130/22) se v 2. členu v 12. točki na koncu beseda »in« nadomesti s podpičjem.

V 13. točki se na koncu pika nadomesti s podpičjem.

Za 13. točko se dodajo nove 14., 15. in 16. točka, ki se glasijo:

»14. Direktiva (EU) 2023/2673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. novembra 2023 o spremembi Direktive 2011/83/EU glede pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, in razveljavitvi Direktive 2002/65/ES (UL L št. 2023/2673 z dne 28.11.2023);

15. Direktiva (EU) 2024/825 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2024 o spremembi direktiv 2005/29/ES in 2011/83/EU v zvezi s krepitvijo vloge potrošnikov za zeleni prehod z boljšim varstvom pred nepoštenimi praksami in boljšim obveščanjem (UL L št. 2024/825 z dne 6. 3. 2024) in

16. Direktiva (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828 (UL L št. 2024/1799 z dne 10. 7. 2024).«.

2. člen

V 4. členu se za 2. točko doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. »brezplačna posodobitev programske opreme« je brezplačna posodobitev, ki je potrebna, da blago z digitalnimi elementi, digitalno vsebino in digitalnimi storitvami ohrani skladnost, vključno z varnostno posodobitvijo;«.

Dosedanje 3. do 5. točka postanejo 4. do 6. točka.

Dosedanja 6. točka, ki postane 7. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»6. »finančne storitve« po tem zakonu so storitve bančne, zavarovalne, naložbene, pokojninske, plačilne in kreditne narave;«.

Dosedanje 7. do 10. točka postanejo 8. do 11. točka.

Za dosedanje 10. točko, ki postane 11. točka, se dodata novi 12. in 13. točka, ki se glasita:

»12. »lestvica popravljivosti« je lestvica, ki izraža zmožnost blaga za popravilo, na podlagi usklajenih zahtev, vzpostavljenih na ravni Evropske unije;

13. »obnova« so dejavnosti, ki se izvajajo za pripravo, čiščenje, testiranje, servisiranje in po potrebi popravilo blaga ali zavrženega blaga, z namenom obujanja njegove učinkovitosti ali funkcionalnosti v okviru predvidene uporabe in ravni učinkovitosti, kot so bile predvidene v fazi zasnov, ko je bilo blago dano na trg;«.

Dosedanje 11. do 16. točka postanejo 14. do 19. točka.

Za dosedanje 16. točko, ki postane 19. točka, se dodata novi 20. in 21. točka, ki se glasita:

»20. »popravljaivec« je vsaka fizična ali pravna oseba, ki v povezavi s svojo poklicno ali pridobitno dejavnostjo zagotavlja storitve popravil, vključno s proizvajalci in prodajalci, ki zagotavljajo storitve popravil, ter ponudniki storitev popravil, ne glede na to, ali so neodvisni ali povezani s takimi proizvajalci ali prodajalci;

21. »popravilo« je eno ali več dejavnosti, ki se izvajajo za povrnitev blaga z napako ali odpadka v stanje, ki omogoča njegov predviden namen;«.

Dosedanje 17. do 19. točka postanejo 22. do 24. točka.

V dosednji 20. točki, ki postane 25. točka, se za besedno zvezo »predstavništvo proizvajalca v Republiki Sloveniji ali« doda nova besedna zveza »pooblaščen zastopnik«.

Dosedanja 21. točka postane 26. točka.

Za dosednjo 22. točko, ki postane 27. točka, se doda nova 28. točka, ki se glasi:
»28. »spletni vmesnik« je vsaka programska oprema, vključno s spletnim mestom ali njegovim delom, in aplikacije, vključno z mobilnimi aplikacijami;«.

Dosedanje 23. do 28. točka postanejo 29. do 34. točka.

Za dosednjo 28. točko, ki postane 34. točka, se doda nova 35. točka, ki se glasi:
»35. »zahteve glede popravljivosti« so zahteve iz pravnih aktov Evropske unije iz Priloge II Direktive (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828, ki zagotavljajo, da je blago mogoče popraviti, vključno z zahtevami glede večje enostavnosti razstavljanja in zahtevami glede dostopa do nadomestnih delov, informacij in orodij, povezanih s popravili, ki se uporabljajo za blago ali posebne sestavne dele blaga;«.

Dosednji 29. in 30. točka postaneta 36. in 37. točka.

3. člen

V 14. členu se naziv člena spremeni tako, da se glasi: »(označevanje, navajanje in upoštevanje cen)«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, podrobneje predpiše način označevanja prodajnih cen in cen za enoto blaga, ki ga podjetja ponujajo potrošnikom, način označevanja cen storitve ali digitalne vsebine, ki jo podjetja ponujajo potrošnikom ter način označevanja znižanja cene blaga.

4. člen

V 15. členu se na koncu prvega odstavka 15. člena pika nadomesti z vejico in doda besedilo:
»razen, če ni predpisano drugače.«

Za četrtrim odstavkom se dodata novi peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Cenovna prednost pri znižanju cene blaga se označi glede na prejšnjo ceno.

(6) Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, podrobneje predpiše znižanje cene blaga.«

Dosednji peti odstavek postane sedmi odstavek.

5. člen

V prvem odstavku 18. člena se 7. točka prvega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»7. opozorilo o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov, vključno z njegovim minimalnim trajanjem dveh let, kot je določeno v prvem odstavku 78. člena tega zakona;«.

Za 7. točko se dodata novi 8. in 9. točka, ki se glasita:

»8. informacijo, da ima blago tržno garancijo trajnosti, njeno trajanje in opozorilo o obstoju zakonskega jamstva o skladnosti blaga, kadar proizvajalec potrošniku brez dodatnih stroškov ponuja tržno garancijo trajnosti, ki zajema celotno blago in velja več kot dve leti, in da te informacije na voljo podjetju;

9. opozorilo o obstoju zakonskega jamstva za skladnost storitve in digitalne vsebine;«.

Dosedanja 8. točka postane 10. točka in se spremeni tako, da se glasi:

»10. informacije o obstoju in pogojih poprodajnih storitev in prostovoljnega jamstva (tržne garancije), kadar je to potrebno;«.

Za 8. točko, ki postane 10. točka, se doda nova 11. točka, ki se glasi:

»11. informacije o minimalnem obdobju, izraženem kot časovnem obdobju ali z navedbo datuma, v katerem se zagotavlja posodobitve programske opreme za blago z digitalnimi elementi, za digitalno vsebino in digitalno storitev, kadar so podjetju takšne informacije na voljo;«.

Dosedanje 9. do 11. točka postanejo 12. do 14. točka.

Za dosedanje 11. točko, ki postane 14. točka, se doda nova 15. točka, ki se glasi:

»15. lestvico popravljivosti za blago, ali kadar se lestvica popravljivosti ne uporablja, informacije o razpoložljivosti ter ocenjenih stroških in postopku naročanja rezervnih delov, ki so potrebni za ohranjanje skladnosti blaga, o razpoložljivosti navodil za popravilo, o vzdrževanju in omejitvah glede popravila, če so podjetju takšne informacije na voljo.«

Za tretjim odstavkom se dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Podjetje pri podajanju informacij o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov iz 7. točke prvega odstavka tega člena na vidnem mestu uporabi usklajeno obvestilo, ki ga predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

(5) Podjetje pri podajanju informacij o tržni garanciji trajnosti blaga iz 8. točke prvega odstavka tega člena na vidnem mestu uporabi usklajeno oznako, ki jo predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.«

6. člen

V 46. členu se za 3. točko doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. »okoljska trditev« je vsako sporočilo ali predstavitev, ki nista določena s predpisi, v kakršni koli obliki, vključno z besedilom, slikovno predstavitevjo, grafično predstavitevjo ali predstavitevjo s simboli, kot so oznake, blagovne znamke, imena podjetij ali imena izdelkov, v okviru tržne komunikacije, in ki navaja ali namiguje, da ima izdelek, kategorija izdelka, blagovna znamka ali podjetje pozitiven ali ničelni vpliv na okolje, ali je manj škodljiv za okolje od drugih izdelkov, kategorij izdelkov, blagovnih znamk ali podjetij, ali je svoj vpliv sčasoma izboljšal;«.

Dosedanja 4. točka postane 5. točka.

Za dosedanje 4. točko, ki postane 5. točka, se dodajo nove 6. do 10. točka, ki se glasijo:

»6. »posodobitev programske opreme« je posodobitev, ki je potrebna, da blago z digitalnimi elementi, digitalno vsebino in digitalnimi storitvami ohrani skladnost, vključno z varnostno posodobitvijo, ali posodobitev funkcionalnosti;

7. »potrošni material« je sestavni del blaga, ki se stalno izrablja in ki ga je treba zamenjati ali obnoviti, da bi blago delovalo, kot je predvideno;

8. »priznana odlična okoljska uspešnost« je okoljska uspešnost, ki je skladna z Uredbo (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje (UL L št. 27 z dne 30. 1. 2010, str. 1-19; v nadaljnjem besedilu: Uredba 66/2010/ES) ali nacionalnimi ali regionalnimi shemami držav članic Evropske unije za podeljevanje znaka za okolje EN ISO 14024 I. vrste, ali najvišjo okoljsko uspešnostjo, določeno z drugimi predpisi.

9. »shema certificiranja« je shema tretjih oseb za preverjanje, ki potrjuje, da izdelek, proces ali poslovanje izpolnjuje določene zahteve, omogoča uporabo ustreznega znaka trajnostnosti, njeni pogoji, vključno z zahtevami, pa so javno dostopni in izpolnjujejo naslednja merila:

- shema je pod preglednimi, poštenimi in nediskriminatornimi pogoji odprta za vsa podjetja, ki so pripravljena in sposobna izpolnjevati zahteve sheme;
- zahteve sheme pripravi njen lastnik v posvetovanju z ustreznimi strokovnjaki in deležniki;
- shema določa postopke za obravnavanje neskladnosti z zahtevami sheme in predvideva preklic ali začasno prekinitev uporabe znaka trajnostnosti podjetja v primeru neskladnosti z zahtevami sheme, ter
- spremljanje skladnosti podjetja z zahtevami sheme je predmet objektivnega postopka, opravi pa ga tretja oseba, katere pristojnost in neodvisnost od lastnika sheme in podjetja

temeljita na mednarodnih standardih, standardih Evropske unije ter nacionalnih standardih in postopkih;

10. »splošna okoljska trditev« je vsaka okoljska trditev v pisni ali ustni obliki, tudi prek avdiovizualnih medijev, ki ni vključena na znak trajnostnosti ter kadar trditev ni podrobneje utemeljena z jasnimi in vidnimi besedami na istem mediju;«.

Dosedanja 5. točka postane 11. točka.

Za dosedanja 5. točko, ki postane 11. točka, se doda nova 12. točka, ki se glasi:

»12. »znak trajnostnosti « je vsak prostovoljni znak zaupanja, kakovosti ali podobno, bodisi javni ali zasebni, katerega namen je izdelek, postopek ali poslovanje izpostaviti in promovirati s sklicevanjem na njegove okoljske ali družbene značilnosti ali oboje ter ne zajema obveznih oznak, določenih s predpisi.«.

7. člen

V 49. členu se v prvem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. glede glavnih značilnosti izdelka, na primer njegove razpoložljivosti, prednosti, tveganj, izvedbe, sestave, okoljskih ali družbenih značilnosti, dodatkov, vidikov krožnosti, kot so trajnost, popravljivost ali zmožnost recikliranja, poprodajnih storitev za potrošnike in obravnavanja pritožb, postopka in datuma izdelave ali dobave, dostave, primernosti za namen, uporabe, količine, specifikacije, geografskega ali tržnega porekla ali rezultatov, ki se lahko pričakujejo od njegove uporabe, ali rezultatov in stvarnih značilnosti preizkusov ali pregledov izdelka;«.

Za 3. točko drugega odstavka se dodata novi 4. in 5. točka, ki se glasita:

»4. navajanje okoljske trditve v zvezi s prihodnjo okoljsko uspešnostjo brez jasnih, objektivnih, javno dostopnih in preverljivih zavez, določenih v podrobnem in realističnem izvedbenem načrtu, ki vključuje merljive in časovno omejene cilje ter druge ustrezne elemente, potrebne za podporo njegovemu izvajanju, kot je dodeljevanje virov, in ki ga redno preverja neodvisni strokovnjak tretje osebe, katerega ugotovitve so na voljo potrošnikom;

5. oglaševanje koristi za potrošnike, ki niso pomembne in ne izhajajo iz nobene značilnosti izdelka ali poslovanja.«.

8. člen

V 50. členu se za devetim odstavkom doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Kadar podjetje opravlja storitev primerjave izdelkov in zagotavljanja informacij potrošniku o okoljskih in družbenih značilnostih ali o vidikih krožnosti, kot so trajnost, popravljivost ali zmožnost recikliranja, povezanih z izdelki ali dobavitelji teh izdelkov, se informacije o metodi primerjave, o izdelkih, ki se primerjajo, in o dobaviteljih takih izdelkov štejejo za bistvene informacije, kakor tudi vzpostavljeni ukrepi za posodabljanje takih informacij.«

9. člen

V 51. členu se za 2. točko doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. prikazuje znak trajnostnosti, ki ne temelji na shemi certificiranja ali ga ne določijo javni organi;«.

Dosedanji 3. in 4. točka postaneta 4. in 5. točka.

Za dosedanja 4. točko, ki postane 5. točka, se dodajo nove 6. do 8. točka, ki se glasijo:

»6. navaja splošno okoljsko trditev, za katero ne more dokazati priznane odlične okoljske uspešnosti, pomembne za trditev;

7. navaja okoljsko trditev o celotnem izdelku ali o celotnem poslovanju, kadar trditev zadeva le določen vidik izdelka ali določeno dejavnost poslovanja;

8. navajati trditev, ki temelji na izravnavi emisij toplogrednih plinov, da ima izdelek nevtralen, zmanjšan ali pozitiven vpliv na okolje v smislu emisij toplogrednih plinov;«.

Dosedanja 5. do 10. točka postanejo 9. do 14. točka.

Za dosedanje 10. točko, ki postane 14. točka, se doda nova 15. točka, ki se glasi:

»15. predstavi zahteve, ki jih določajo predpisi za vse izdelke v zadevni kategoriji izdelkov na trgu Evropske unije, kot posebnost ponudbe;«.

Dosedanje 11. do 27. točka postanejo 16. do 32. točka.

Za dosedanje 27. točko, ki postane 32. točka, se dodajo nove 33. do 39. točka, ki se glasijo:

»33. potrošniku prikriva informacije o tem, da bo posodobitev programske opreme negativno vplivala na delovanje blaga z digitalnimi elementi ali na uporabo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev;

34. predstavi posodobitev programske opreme kot nujne, kadar zgolj izboljša funkcionalnost;«;

35. vsako tržno komunikacijo v zvezi z blagom, ki vsebuje značilnost, uvedeno za omejitev njegove trajnosti, čeprav so informacije o značilnosti in njenih učinkih na trajnost blaga na voljo podjetju;

36. navaja neresnične trditve, da ima blago v običajnih pogojih uporabe določeno trajnost z vidika trajanja uporabe ali intenzivnosti rabe;

37. predstavlja blago kot tako, ki ga je mogoče popravljati, kadar to ne drži;

38. napelje potrošnika k zamenjavi ali obnovi potrošnega materiala blaga prej, kot bi to bilo potrebno iz tehničnih razlogov;

39. prikriva informacije o poslabšanju funkcionalnosti blaga, če se uporabljajo potrošni material, rezervni deli ali dodatki, ki jih ni dobavil izvirni proizvajalec, ali lažno trdi, da bo prišlo do takega poslabšanja.«.

10. člen

Za 57. členom se doda nov 57.a člen, ki se glasi:

»57.a člen

(dodatna zaščita v zvezi s spletnimi vmesniki)

Ne glede na določbe tega poglavja in zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, podjetje pri sklepanju pogodb prek spletnega vmesnika ne sme zasnovati, organizirati ali upravljati svojega spletnega vmesnika na način, ki zavaja ali manipulira potrošnika ali kako drugače bistveno izkrivlja ali zmanjšuje njegovo zmožnost sprejemanja svobodnih in informiranih odločitev, in sicer so zlasti prepovedane prakse podjetja, ki:

1. dodatno izpostavljajo nekatere možnosti, med katerimi izbira potrošniki;
2. od potrošnika večkrat zahtevajo, naj izbere, potem ko je že izbral, zlasti s pojavnimi okni, ki zmotijo uporabniško izkušnjo, ali
3. otežujejo postopek odstopa od pogodbe v primerjavi s postopkom sklenitve pogodbe.«.

11. člen

V 73. členu se v četrti točki za besedo »trajnostjo« doda beseda: »popravlljivostjo,«.

12. člen

V 78. členu se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Če je prodajalec v okviru svoje odgovornosti za neskladnost blaga s pogodbo blago neodplačno popravil ali zamenjal, začne rok iz prvega odstavka tega člena teči znova od trenutka izročitve popravljenega ali zamenjanega blaga.«.

13. člen

V 82. členu se za šestim odstavkom dodajo nov sedmi, osmi in deveti odstavek, ki se glasijo:

»(7) Preden prodajalec izpolni jamčevalni zahtevek za vzpostavitev skladnosti blaga, potrošnika obvesti o njegovi pravici do izbire med popravilom in zamenjavo ter o podaljšanju obdobja odgovornosti iz šestega odstavka 78. člena v primeru popravila blaga.

(8) Prodajalec lahko potrošniku za čas popravila blaga zagotovi brezplačno uporabo nadomestnega blaga, vključno z obnovljenim blagom. Če prodajalec potrošniku ne zagotovi nadomestnega blaga v začasno uporabo, ima potrošnik pravico uveljavljati škodo, v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena, ki jo je utrpel, ker blaga ni mogel uporabljati od trenutka, ko je zahteval vzpostavitev skladnosti, do njene izvršitve.

(9) Na izrecno zahtevo potrošnika lahko prodajalec za čas popravila blaga zagotovi obnovljeno blago.«.

Dosedanji sedmi do deveti odstavek postanejo deseti do dvanajsti odstavek.

14. člen

Za 98. členom se doda nov 5. odsek in se dodajo novi 98.a do 98.h člen, ki se glasijo:

»5. odsek

PRAVICA DO POPRAVILA

I. OBVEZNOST ZAGOTAVLJANJA PRAVICE DO POPRAVILA BLAGA, KI IZPOLNJUJE ZAHTEVE GLEDE POPRAVLJIVOSTI

98.a člen

(pravica do popravila blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti)

(1) Proizvajalec blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije, potrošniku popravi, v obsegu zahtev glede popravljivosti ter zagotavlja vzdrževanje blaga in nadomestne dele v roku, določenem v pravnih aktih Evropske unije.

(2) Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, izda pravilnik, s katerim določi blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije iz prejšnjega odstavka.

(3) Proizvajalec obveznosti iz prvega odstavka tega člena zagotavlja sam ali ima v ta namen sklenjeno pogodbo z drugim podjetjem.

98.b člen

(popravilo blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti)

(1) Popravilo iz prvega odstavka prejšnjega člena se opravi pod naslednjimi pogoji:

- brezplačno ali po razumni ceni;

- v razumnem roku od trenutka, ko proizvajalec fizično prevzame blago, prejme blago ali mu potrošnik da dostop do blaga.

(2) Proizvajalec lahko potrošniku za čas popravila blaga iz prvega odstavka prejšnjega člena zagotovi brezplačno uporabo nadomestnega blaga ali mu ga ponudi po razumni ceni.

(3) V primerih, ko popravilo blaga iz prvega odstavka prejšnjega člena ni mogoče, lahko proizvajalec potrošniku ponudi obnovljeno blago.

(4) Potrošnik lahko za popravilo iz prvega odstavka prejšnjega člena zaprosi katerega koli popraviljavca po lastni izbiri.

98.c člen

(vzdrževanje blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti in nadomestni deli)

(1) Proizvajalec, ki daje na voljo nadomestne dele in orodja za blago iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona, te nadomestne dele in orodja ponudi po razumni ceni, ki ne odvrta od popravila.

(2) Proizvajalec ne uporabi nobenih pogodbenih določil, strojne ali programske opreme, ki bi ovirala popravilo blaga iz drugega odstavka 98.a člena tega zakona, razen če so utemeljene z legitimnimi in objektivnimi dejavniki, vključno z varstvom pravic intelektualne lastnine na podlagi drugih predpisov.

(3) Proizvajalec neodvisnemu popravljavcu za popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona ne preprečuje uporabe originalnih ali rabljenih nadomestnih delov, združljivih nadomestnih delov in nadomestnih delov, narejenih s tridimenzionalnim tiskanjem, kadar so ti nadomestni deli skladni z zahtevami iz drugih predpisov, kot so zahteve glede varnosti proizvodov, ali so skladni s pravicami intelektualne lastnine.

98.d člen **(zavrnitev popravila blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti)**

(1) Proizvajalec lahko zavrne potrošnikov zahtevkov za popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona, če popravilo ni mogoče.

(2) Proizvajalec ne sme zavrniti popravila blaga iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona zgolj zato, ker je predhodno popravilo izvedel drug popravljavec ali druga oseba.

II. INFORMIRANJE POTROŠNIKOV

98.e člen **(informacije o okvirnih cenah popravil blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti)**

(1) Proizvajalec za blago iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona zagotovi, da lahko potrošnik na prosto dostopnem spletnem mestu dostopa do informacij o okvirnih cenah, zaračunanih za običajno popravilo blaga.

(2) Proizvajalec za blago iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona potrošniku brezplačno, za čas trajanja proizvajalčeve obveznosti zagotavljanja popravila, zagotovi informacije o svojih storitvah popravil, na lahko dostopen, jasen in razumljiv način.

98.f člen **(evropski obrazec z informacijami o popravilu)**

(1) Preden se potrošnik zaveže s pogodbo o opravljanju storitev popravil, lahko popravljalec potrošniku zagotovi evropski obrazec z informacijami o popravilu, ki ga predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

(2) Popravljalec potrošniku na evropskem obrazcu z informacijami o popravilu na jasen in razumljiv način zagotovi naslednje informacije:

1. firmo, naslov sedeža popravljavca, telefonsko številko in naslov elektronske pošte popravljavca ter druga sredstva spletnega komuniciranja, kadar so na voljo in potrošniku omogočajo, da hitro, učinkovito in na dostopen način stopi v stik s popravljavcem in z njim komunicira;
2. blago, ki ga je treba popraviti;
3. naravo napake in vrsto predlaganega popravila;
4. ceno, ali način izračuna cene in najvišjo ceno popravila, kadar cene ni mogoče razumno izračunati pred sklenitvijo pogodbe o opravljanju storitev popravil;
5. čas, potreben za dokončanje popravila;
6. možnost začasne zagotovitve nadomestnega blaga v času popravila in morebitne stroške začasno zagotovljenega nadomestnega blaga za potrošnika;
7. kraj, kjer potrošnik izroči blago v popravilo;

8. razpoložljivost pomožnih storitev, kot so odstranitve, namestitve in prevoz, ki jih ponuja popravljavec ter morebitni podrobni stroški teh storitev za potrošnika, kadar je to primerno;
9. obdobje veljavnosti obrazca z informacijami o popravilu;
10. morebitne dodatne informacije.

(3) Evropski obrazec z informacijami o popravilu se zagotovi brezplačno, na trajnem nosilcu podatkov in v razumnem roku po potrošnikovi zahtevi.

(4) Kadar je za opredelitev narave napake, vrste popravila in za oceno cene popravila potrebna diagnostična storitev, vključno s pregledom, lahko popravljavec od potrošnika zahteva plačilo stroškov, potrebnih za to storitev. Popravljavec potrošnika predhodno obvesti o stroških diagnostične storitve.

(5) Popravljavec pogojev popravila iz evropskega obrazca z informacijami o popravilu ne sme spreminjati v obdobju 30 dni od datuma, ko je potrošniku zagotovil evropski obrazec z informacijami o popravilu, razen če se popravljavec in potrošnik dogovorita o daljšem obdobju veljavnosti. Kadar potrošnik v obdobju veljavnosti sprejme pogoje, določene v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu, je popravljavec dolžan izvesti storitev popravila pod temi pogoji.

(6) Kadar je popravljavec potrošniku predložil popoln in točen evropski obrazec z informacijami o popravilu, se šteje, da je izpolnil naslednje obveznosti:- obveznosti glede informacij v zvezi z glavnimi značilnostmi storitve popravila iz prve točke prvega odstavka 18. člena tega zakona in 9. alineje prvega odstavka 19. člena Zakona o storitvah na notranjem trgu (Uradni list RS, št. 21/10 in 75/23 – ZGD-1L, v nadaljnjem besedilu: ZSNT);

- obveznosti glede informacij v zvezi z identiteto popravilavca in njegovih kontaktnih podatkov iz prve alineje 5. odstavka 7. člena, druge točke 18. člena in prve točke prvega odstavka 130. člena tega zakona ter prve alineje prvega odstavka 19. člena ZSNT;
- obveznosti glede informacij v zvezi s ceno iz tretje in četrte točke prvega odstavka 18. člena in tretjega odstavka 130. člena tega zakona, 8. alineje prvega odstavka in prve alineje tretjega odstavka 19. člena ZSNT in
- obveznosti glede informacij v zvezi z ureditvami za izvedbo in časom izvedbe storitve popravila iz 5. in 6. točke prvega odstavka 18. člena tega zakona.

III. EVROPSKA SPLETNA PLATFORMA ZA POPRAVILA

98.g člen

(nacionalni razdelek na evropski spletni platformi za popravila)

(1) Potrošnik ima možnost, da brezplačno poišče popravilavce, prodajalce obnovljenega blaga, kupce blaga z napako, za namen obnove ali skupnostne pobude za popravila na nacionalnem razdelku na evropski spletni platformi za popravila.

(2) Nacionalni razdelek iz prejšnjega odstavka:

1. vključuje funkcije iskanja po blagu, lokaciji storitev popravil, vključno s funkcijo prikaza na zemljevidu, opravljanje čezmejnih storitev, pogojev popravila, vključno s časom, potrebnim za izvedbo popravila, možnostjo začasne zagotovitve nadomestnega blaga in krajem, kjer potrošnik izroči blago v popravilo, razpoložljivostjo in pogoji pomožnih storitev, vključno z odstranitvijo, namestitvijo in prevozom, ki jih ponujajo popravilavci ter veljavnimi evropskimi in nacionalnimi standardi kakovosti popravila;
2. vključuje funkcijo za iskanje prodajalcev obnovljenega blaga, kupcev blaga z napako za namen obnove ali skupnostnih pobud za popravila;
3. omogoča, da potrošniki zahtevajo evropski obrazec z informacijami o popravilu od popravilavcev, ki ga ponujajo;
4. omogoča, da popravilavci redno posodablajo kontaktne podatke in informacije o svojih storitvah;
5. omogoča, da popravilavci navedejo, da izpolnjujejo veljavne evropske ali nacionalne standarde kakovosti;

6. omogoča dostopnost prek nacionalnih spletnih mest, povezanih z enotnim digitalnim vstopnim mestom;
7. zagotavlja dostopnost za invalide;
8. zagotavlja kontaktne obrazce za uporabnike za sporočanje tehničnih težav pri delovanju evropske spletne platforme za popravila in netočnih informacij, ki jih zagotavljajo popraviljavci, prodajalci obnovljenega blaga, kupci blaga z napako za namen obnove ali skupnostne pobude za popravila.

(3) Registracija popraviljavcev, prodajalcev obnovljenega blaga, kupcev blaga z napako za namen obnove in skupnostnih pobud za popravila na nacionalnem razdelku iz prvega odstavka tega člena je prostovoljna

98.h člen (nacionalna kontaktna točka)

(1) Nacionalna kontaktna točka zagotavlja dostop do nacionalnega razdelka evropske spletne platforme za registracijo popraviljavcev, prodajalcev obnovljenega blaga, kupcev blaga z napako za namen obnove in skupnostnih pobud za popravila.

(2) Nacionalna kontaktna točka nudi pomoč Evropski komisiji na področju delovanja nacionalnega razdelka evropske spletne platforme.

(3) Naloge nacionalne kontaktne točke opravlja ministrstvo, pristojno za varstvo potrošnikov.«.

15. člen

V 130. členu se v prvem odstavku za besedo »prvega« doda besedilo: », četrtga in petega«.

V 6. točki se za besedilom: »138. člena tega zakona« doda besedilo »ter informacije o obstoju in namestitvi funkcije za odstop od pogodbe iz 138.a člena tega zakona«.

V 14. točki se na koncu besedila pika nadomesti s podpičjem.

Za 14. točko se doda nova 15. točka, ki se glasi:
»15. možnosti okolju prijazne dostave, kadar je na voljo.«.

16. člen

V 132. členu se v drugem odstavku besedilo: »informacije iz 1., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 18. člena« spremeni tako, da se glasi: »informacije iz 1., 3., 4., 8. in 12. točke prvega odstavka 18. člena«.

V četrtem odstavku se besedilo: »informacije iz 1., 2., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 18. člena« spremeni v »informacije iz 1., 2., 3., 4. in 12. točke prvega odstavka 18. člena«.

17. člen

Za 138. členom se doda nov 138.a člen, ki se glasi:

»138.a člen (funkcija za odstop od pogodb, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika)

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, podjetje zagotovi, da potrošnik lahko odstopi od pogodbe tudi z uporabo funkcije za odstop od pogodbe, ki:

- se označi z besedami »kliknite tukaj za odstop od pogodbe« ali z drugo ustrezno nedvoumno izjavo, ki je lahko berljiva;
- je stalno na voljo ves čas roka za odstop od pogodbe in

- je prikazana na vidnem mestu na spletnem vmesniku in zlahka dostopna potrošniku.

(2) Funkcija za odstop od pogodbe potrošniku omogoča, da pošlje spletno obvestilo o odstopu od pogodbe, s katerim podjetje obvesti o svoji odločitvi, da odstopa od pogodbe. To spletno obvestilo o odstopu od pogodbe potrošniku omogoča, da brez težav zagotovi ali potrdi naslednje informacije:

- ime in priimek,
- podatke o pogodbi, od katere želi odstopiti,
- podatke o elektronskih sredstvih, prek katerih se bo potrošniku poslalo potrdilo o prejemu spletnega obvestila o odstopu od pogodbe.

(3) Podjetje potrošniku omogoči, da spletno obvestilo o odstopu od pogodbe, izpolnjeno v skladu s prejšnjim odstavkom, predloži prek funkcije za potrditev, ki se označi na lahko berljiv način samo z besedami »potrdi odstop od pogodbe« ali z drugo ustrezno nedvoumno izjavo.

(4) Ko potrošnik aktivira funkcijo za potrditev v skladu s prejšnjim odstavkom, podjetje potrošniku brez nepotrebnega odlašanja na trajnem nosilcu podatkov pošlje potrdilo o prejemu spletnega obvestila o odstopu od pogodbe, vključno z njegovo vsebino ter datumom in časom njegove predložitve.

(5) Šteje se, da je potrošnik pravočasno uveljavil pravico do odstopa od pogodbe, če je prek funkcije za potrditev predložil spletno obvestilo o odstopu od pogodbe pred iztekom odstopnega roka iz 134. in 137. člena tega zakona.«.

18. člen

147. člen se spremeni tako, da se glasi:

»147. člen (opredelitev)

Pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, po tem zakonu je pogodba, sklenjena na daljavo, kot je opredeljena v prvem odstavku 128. člena tega zakona, med podjetjem in potrošnikom v zvezi s finančnimi storitvami.«.

19. člen

148. člen se spremeni tako, da se glasi:

»148. člen (uporaba določb)

(1) Za pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, se ne glede na določbo 5. točke prvega odstavka 129. člena tega zakona uporabljajo tudi določbe prvega in tretjega odstavka 128. člena, 131., 138.a člena ter tretjega odstavka 146. člena tega zakona.

(2) Če pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, obsegajo začetni sporazum o storitvi, ki mu sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, se določbe tega zakona uporabljajo za začetni sporazum, razen 13. člena ZVPot-1, ki se uporablja tudi za zaporedne posle ali niz ločenih poslov iste vrste.

(3) Kadar začetnega sporazuma ni, zaporedni ali ločeni posli pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami, se 149., 150., 150.a, 151. in 151.b člen tega zakona uporablja samo za prvi posel. Kadar se posel iste vrste ne opravlja več

kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov in se zanj uporabljajo 149., 150., 150.a, 151. in 151.b člen tega zakona.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka 3. člena tega zakona, se glede določil o predhodnih informacijah za posamezne finančne storitve, ki jih ureja drug predpis, ki vsebuje pravila o predhodnih informacijah, uporabljajo samo pravila o predhodnih informacijah iz tega drugega predpisa, ne glede na raven podrobnosti pravil, če ni s samim predpisom ni določeno drugače. Če drug predpis, ki ureja posamezne finančne storitve, ne vsebuje pravil o predhodnih informacijah v zvezi s pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, podjetje potrošnika obvesti o obstoju ali neobstoju take pravice v skladu s 16. točko 149. člena tega zakona.

(5) Ne glede na določbo drugega odstavka 3. člena tega zakona se glede pravil o pravici do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, za posamezne finančne storitve, ki jih ureja drug predpis, ki vsebuje pravila o pravici do odstopa od pogodbe, uporabljajo samo pravila o odstopu od pogodbe iz tega drugega predpisa, če ni s samim predpisom določeno drugače. Kadar tak drug predpis namesto pravice do odstopa ureja drugo alternativno možnost, kot je obdobje za razmislek, se za te posamezne finančne storitve uporabljajo samo ustrezna pravila iz navedenega predpisa, če ni s samim predpisom določeno drugače. Ta odstavek se ne uporablja za 138.a člen tega zakona.

(6) Ne glede na določbo drugega odstavka 3. člena tega zakona se glede pravil o ustreznih pojasnilih, ki se zagotavljajo potrošniku, za posamezne finančne storitve, ki jih ureja drug predpis, ki vsebuje pravila o ustreznih pojasnilih, ki se zagotavljajo potrošniku, uporabljajo samo pravila o ustreznih pojasnilih iz tega drugega predpisa, če ni s samim predpisom določeno drugače.«.

20. člen

149. člen se spremeni tako, da se glasi:

»149. člen (predhodne informacije)

Ne glede na 18. člen tega zakona podjetje pravočasno, preden potrošnika ponudba ali pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, zavezuje, potrošniku na jasen in razumljiv način zagotovi te informacije:

1. firmo in glavno poslovno dejavnost podjetja ter firmo in glavno poslovno dejavnost podjetja, v imenu katerega deluje, kadar je to primerno;
2. naslov sedeža podjetja ter njegovo telefonsko številko in elektronski naslov ali podatke o drugih sredstvih za komuniciranje, ki jih ponuja podjetje, ter, kadar je to primerno, naslov sedeža podjetja, v imenu katerega deluje, ter telefonsko številko in elektronski naslov ali podatke o drugih sredstvih za komuniciranje, ki jih ponuja podjetje, v imenu katerega deluje, pri čemer vsa ta sredstva za komuniciranje potrošniku omogočijo, da hitro stopi v stik s podjetjem in z njim učinkovito komunicira, ter zagotavljajo potrošniku, da kakršno koli pisno korespondenco s podjetjem hrani na trajnem nosilcu podatkov;
3. ustrezne kontaktne podatke, ki potrošniku omogočajo, da naslovi pritožbe na podjetje in na podjetje, v imenu katerega deluje, kadar je to primerno;
4. register, v katerega je podjetje vpisano, z navedbo vpisne številke ali druge enakovredne oznake, če je podjetje vpisano v sodni ali drug javni register;
5. naziv, naslov, spletno mesto in druge kontaktne podatke nadzornega organa, če je za dejavnost podjetja potrebno posebno dovoljenje;
6. opis glavnih značilnosti finančne storitve;
7. skupno ceno, ki jo potrošnik plača podjetju za finančno storitev, vključno z vsemi povezanimi pristojbinami, taksami in stroški ter vsemi davki, ki jih odvede podjetje, ali če natančne cene ni mogoče navesti, način izračuna, ki potrošniku omogoča preverjanje cene;
8. posledice zaradi zamud s plačili, kadar je to primerno;

9. prilagojenost cene na podlagi avtomatiziranega sprejemanja odločitev, kadar je to primerno;
10. opozorilo, da je finančna storitev povezana z instrumenti, ki zaradi svojih posebnih lastnosti ali postopkov za izvedbo vključujejo posebna tveganja ali pa je njihova cena podvržena nihanjem na finančnih trgih, na katera podjetje nima vpliva, pa tudi z opozorilom, da pretekli donosi niso kazalec prihodnjih donosov, kadar je to primerno;
11. opozorilo glede možnosti obstoja dodatnih davkov oziroma stroškov, ki jih ne odvede ali zaračuna podjetje;
12. vsako omejitev glede obdobja veljavnosti informacij, ki so zagotovljene v skladu s tem členom;
13. dogovor glede plačila in izpolnitve,
14. vse posebne dodatne stroške, ki jih potrošnik plača za uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo, če se ti dodatni stroški zaračunavajo;
15. vse okoljske ali socialne cilje, h katerim je usmerjena finančna storitev, kadar so okoljski ali socialni dejavniki vključeni v naložbeno strategijo finančne storitve;
16. rok in pogoje za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s 152. in 153. členom tega zakona, vključno s podatki o morebitnem znesku, ki ga potrošnik plača v primeru odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, na podlagi 155. člena tega zakona, ter posledice neuveljavljanja pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo; v primerih, ko potrošnik v skladu s 154. členom tega zakona nima pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, pa izrecno obvestilo o neobstoju pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo;
17. najkrajše trajanje pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, če je predmet pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, trajna ali ponavljajoča se finančna storitev;
18. pravice, ki jih imajo stranke po pogodbi o finančnih storitvah, sklenjeni na daljavo, v primeru predčasne ali enostranske prekinitve pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, vključno z vsemi pogodbenimi kaznimi;
19. praktična navodila in postopke za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s 152. in 153. členom tega zakona, v katerih so med drugim navedeni telefonska številka ter elektronski naslov podjetja ali podatki o drugih sredstvih za komuniciranje, relevantnih za pošiljanje obvestila o odstopu od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, ter informacije o obstoju in namestitvi funkcije za odstop od pogodbe iz 138.a člena tega zakona v primeru pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika;
20. pravo, ki se uporablja za pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, oziroma pristojno sodišče;
21. jezik ali jezike, v katerem se pošiljajo pogodbeni pogoji in predhodne informacije iz tega člena, pa tudi, v katerem jeziku ali jezikih podjetje s potrošnikovim soglasjem komunicira v času trajanja pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo;
22. mehanizem za izvensodno reševanje sporov in opis morebitnih pogojev za dostop do tega mehanizma, kadar je to primerno;
23. obstoj sistema jamstva ali drugih odškodninskih dogovorov, ki niso urejeni v zakonu, ki ureja sistem jamstva za vloge, in zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.«.

21. člen

150. člen se spremeni tako, da se glasi:

»150. člen (telefonsko komuniciranje)

(1) Pri ustnih sporočilih po telefonu podjetje na začetku pogovora potrošniku jasno predstavi firmo in naslov sedeža podjetja ter poslovni namen telefonskega klica. Kadar se klic snema ali se lahko posname, podjetje o tem obvesti potrošnika.

(2) Če se potrošnik s tem izrecno strinja, lahko podjetje pri ustnih sporočilih po telefonu ne glede na prejšnji člen zagotovi le informacije iz 1., 6., 7., 11. in 16. točke prejšnjega člena, preden pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, zavezuje potrošnika.

(3) Če podjetje v skladu s prejšnjim odstavkom zagotovi le informacije iz 1., 6., 7., 11. in 16. točke prejšnjega člena, potrošnika seznani z naravo in razpoložljivostjo drugih predhodnih informacij iz prejšnjega člena ter takoj po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo potrošniku zagotovi vse predhodne informacije iz prejšnjega člena na trajnem nosilcu podatkov.«.

22. člen

Za 150. členom se doda nov 150.a člen, ki se glasi:

»150.a člen

(opomnik o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo)

(1) V primeru, da se predhodne informacije iz 149. člena tega zakona zagotovijo manj kot en dan pred tem, ko pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, zavezuje potrošnika, podjetje potrošniku pošlje opomnik o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, in o postopku za odstop od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s 152. členom tega zakona.

(2) Opomnik o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, podjetje potrošniku zagotovi na trajnem nosilcu podatkov v roku enega do sedmih dni po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo.«.

23. člen

151. člen se spremeni tako, da se glasi:

»151. člen

(način zagotavljanja informacij)

(1) Podjetje zagotovi potrošniku predhodne informacije iz 149. člena tega zakona na trajnem nosilcu podatkov, ki zagotavlja, da so predhodne informacije iz 149. člena tega zakona lahko berljive. Potrošnikom z invalidnostjo, vključno s slepimi in slabovidnimi osebami, podjetje na zahtevo zagotovi predhodne informacije iz 149. člena tega zakona v ustrezni in dostopni obliki.

(2) Kadar podjetje predhodne informacije iz 149. člena tega zakona zagotovi z elektronskimi sredstvi, lahko uporabi večplastno navajanje, razen za predhodne informacije iz 1., 6., 7., 11. in 16. točke 149. člena tega zakona. V primeru večplastnega navajanja predhodnih informacij iz 149. člena tega zakona podjetje zagotovi, da jih je mogoče pregledati, shraniti in natisniti kot en sam dokument. Podjetje v teh primerih zagotovi, da so potrošniku pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo predstavljene vse predhodne informacije iz 149. člena tega zakona.«.

24. člen

Za 151. členom se dodata nova 151.a in 151.b člen, ki se glasita:

»151.a člen

(ustrezna pojasnila)

(1) Podjetje da potrošniku ustrezna pojasnila glede predlagane pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, da lahko potrošnik oceni, ali predlagana pogodba o finančnih

storitvah, sklenjena na daljavo, in pomožne storitve ustrezajo njegovim potrebam in finančnemu položaju.

(2) Pojasnila iz prejšnjega odstavka se potrošniku zagotovijo brezplačno pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo in vključujejo pojasnila o:

1. predhodnih informacijah iz 149. člena tega zakona,
2. bistvenih značilnostih predlagane pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, in predlaganih pomožni storitev in
3. konkretnih učinkih, ki jih ima lahko predlagana pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, na potrošnika, vključno s posledicami zaradi zamud s plačili, kadar je to primerno.

(3) Če podjetje uporablja spletna orodja, lahko potrošnik zahteva in doseže človeško posredovanje v fazi pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo ter v utemeljenih primerih po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo v istem jeziku, ki je bil uporabljen za zagotovitev predhodnih informacij v skladu s 149. členom tega zakona.

151.b člen

(dokazno breme)

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z zagotavljanjem predhodnih informacij in ustreznih pojasnil v skladu s tem oddelkom nosi podjetje. «.

25. člen

152. člen se spremeni tako, da se glasi:

»152. člen

(pravica do odstopa od pogodbe)

(1) Pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, ima potrošnik pravico, da v 14 dneh podjetje obvesti, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev ali plačati pogodbeno kazen.

(2) Pri pogodbah o osebnih pokojninskih zavarovanjih, sklenjenih na daljavo, je rok za odstop od pogodbe 30 dni.

(3) Šteje se, da je potrošnik uveljavil pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka pravočasno, če je pred iztekom roka, določenega za odstop od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, podjetju poslal obvestilo glede uveljavljanja pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo. «.

26. člen

153. člen se spremeni tako, da se glasi:

»153. člen

(štetje rokov)

(1) Če podjetje izpolni obveznosti iz 2. oddelka tega poglavja, začne teči rok za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, iz prvega

in drugega odstavka prejšnjega člena z dnem sklenitve pogodbe o finančnih storitvah na daljavo oziroma z dnem, ko podjetje izpolni obveznosti iz 2. oddelka tega poglavja, če so izpolnjene po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo.

(2) Če podjetje ne izpolni obveznosti iz 2. oddelka tega poglavja, se rok za odstop od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena v vsakem primeru izteče 12 mesecev in 14 dni po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če potrošnik ni bil obveščen o svoji pravici do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s 16. točko 149. člena tega zakona.«.

27. člen

154. člen se spremeni tako, da se glasi:

»154. člen (izjeme od pravice do odstopa)

Potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, iz prvega in drugega odstavka 152. člena tega zakona pri:

1. pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, pri katerih je vrednost finančne storitve odvisna od nihanj na finančnem trgu, na katera podjetje nima vpliva in ki lahko nastopijo v roku za odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, in sicer pri storitvah v zvezi z devizami, instrumenti denarnega trga, prenosljivimi vrednostnimi papirji, deleži v kolektivnih naložbenih podjetjih, finančnimi terminskimi pogodbami, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom, terminskimi dogovori o obrestni meri, obrestnimi in valutnimi zamenjavami, zamenjavami lastniških finančnih instrumentov ter opcijami za pridobitev ali odtujitev katerega koli navedenega instrumenta, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom (zlasti valutne in obrestne opcije);
2. zavarovalnih pogodbah za potovanje in prtljago ali podobnih kratkoročnih zavarovalnih pogodbah z veljavnostjo, krajšo od enega meseca;
3. pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, ki sta jih na potrošnikovo izrecno zahtevo obe stranki že v celoti izpolnili, preden je potrošnik uveljavil svojo pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo.«.

28. člen

Za 154. členom se doda nov 154.a člen, ki se glasi:

»154.a člen (veljavnost pomožnih pogodb)

(1) Če podjetje ali tretja oseba opravi pomožno storitev v zvezi s pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, na podlagi dogovora med tretjo osebo in podjetjem, pomožna pogodba za potrošnika ni zavezujoča, če ta uveljavlja svojo pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s tem oddelkom.

(2) Potrošnik v primeru odstopa od pomožne pogodbe ne nosi nobenih stroškov.«.

29. člen

155. člen se spremeni tako, da se glasi:

**»155. člen
(pravica do plačila za opravljene storitve)**

(1) Če je potrošnik odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s 152. členom tega zakona lahko podjetje od potrošnika zahteva le, da brez nepotrebnega odlašanja plačila storitev, ki jo je podjetje zanj dejansko opravilo v skladu s pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo.

(2) Plačilo iz prejšnjega odstavka je sorazmerno obsegu že opravljene storitve v primerjavi s celotnim obsegom pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, in ne sme pomeniti pogodbene kazni.

(3) Podjetje lahko zahteva od potrošnika plačilo iz prvega odstavka tega člena le, če dokaže, da je bil potrošnik obveščen o znesku plačila v primeru odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, iz 16. točke 149. člena tega zakona na način, določen v 151. členu tega zakona, in je potrošnik podal zahtevo za začetek izpolnjevanja pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, pred iztekom odstopnega roka iz 152. člena tega zakona.«.

30. člen

156. člen se spremeni tako, da se glasi:

**»156. člen
(obveznosti potrošnika)**

Potrošnik brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v 30 dneh od dneva, ko je odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, podjetju vrne vsak znesek, ki ga je od njega prejel.«.

31. člen

157. člen se spremeni tako, da se glasi:

**»157. člen
(obveznosti podjetja)**

Podjetje brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v 30 dneh od dneva, ko je prejel obvestilo o odstopu od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, potrošniku vrne vsak znesek, ki ga je od njega prejel v skladu s pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, razen zneska iz 155. člena tega zakona.«.

32. člen

158. člen se črta.

33. člen

V 233. členu se v šesti alineji črta besedilo »prvega odstavka« in besedilo »in pogodbenih pogojev v skladu s prvim odstavkom 151. člena«.

34. člen

V 234. členu se v prvem odstavku črta 12. točka.

Dosedanja 13. točka postane 12. točka.

35. člen

V 238. členu se besedilo »22. in 45. do 56. točke prvega odstavka 240. člena« nadomesti z besedilom »25. in 56. do 67. točke prvega odstavka 240. člena.«

36. člen

V 239. členu se v prvem odstavku črta 11. točka.

Dosedanja 12. točka postane 11. točka.

37. člen

V 240. členu se 14. točka prvega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»14. blaga pri znižanju cene ne označi s prejšnjo ceno in z znižano ceno v skladu s prvim in šestim odstavkom 15. člena;«.

Za 16. točko se doda nova 17. točka, ki se glasi:

»17. cenovne prednosti pri znižanju cene blaga ne označi glede na prejšnjo ceno (peti odstavek 15. člena);«.

Dosedanja 17. točka postane nova 18. točka in se spremeni tako, da se glasi:

»18. najvišji odstotek znižanja cene blaga, objavljene v razponu, ne zajema najmanj ene četrtine vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji (sedmi odstavek 15. člena);«.

Dosedanje 18. do 20. točka postanejo 19. do 21. točka.

Za dosedanjo 20. točko, ki postane 21. točka, se dodata novi 22. in 23. točka, ki se glasita:

»22. pri podajanju informacij o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov iz 7. točke prvega odstavka 18. člena ali prvega odstavka 130. člena tega zakona se ne drži predpisane uporabe usklajenega obvestila (četrti odstavek 18. člena);

23. pri podajanju informacij o tržni garanciji trajnosti blaga iz 8. točke prvega odstavka 18. člena ali prvega odstavka 130. člena tega zakona se ne drži predpisane uporabe usklajene oznake (peti odstavek 18. člena);«.

Dosedanje 21. do 26. točka postanejo 24. do 29. točka.

Za dosedanjo 27. točko, ki postane 30. točka, se doda nova 31. točka, ki se glasi:

»31. pri sklepanju pogodb prek spletnega vmesnika zasnuje, organizira ali upravlja svoj spletni vmesnik na način, ki je v nasprotju s prepovedjo iz 57.a člena tega zakona;«.

Dosedanje 28. do 39. točka postanejo 32. do 43. točka.

Za dosedanjo 39. točko, ki postane 43. točka, se dodajo nove 44. do 50. točka, ki se glasijo:

»44. ne popravi blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije, v obsegu zahtev glede popravljivosti ter ne zagotavlja vzdrževanja blaga in nadomestnih delov v roku, določenem v pravnih aktih Evropske unije (prvi odstavek 98.a člena);

45. uporabi pogodbeno določila, strojno ali programsko opremo, ki ovira popravilo blaga iz drugega odstavka 98.a člena tega zakona, in uporaba ni utemeljena z legitimnimi in objektivnimi dejavniki, vključno z varstvom pravic intelektualne lastnine na podlagi drugih predpisov (drugi odstavek 98.c člena);

46. neodvisnemu popravljavcu za popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona preprečuje uporabo originalnih ali rabljenih nadomestnih delov, združljivih nadomestnih delov in nadomestnih delov, narejenih s tridimenzionalnim tiskanjem in so ti nadomestni deli skladni z zahtevami iz drugih predpisov, kot so zahteve glede varnosti proizvodov, ali so skladni s pravicami intelektualne lastnine (tretji odstavek 98.c člena);

47. zavrne popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona zgolj zato, ker je predhodno popravilo izvedel drug popravljavec ali druga oseba (drugi odstavek 98.d člena);

48. ne zagotovi, da lahko potrošnik za blago iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona na prosto dostopnem spletnem mestu dostopa do informacij o okvirnih cenah, zaračunanih za običajno popravilo blaga (prvi odstavek 98.e člena);

49. potrošniku za blago iz prvega odstavka 98.a člena tega zakona ne zagotovi brezplačno, za čas trajanja obveznosti zagotavljanja popravila, informacij o svojih storitvah popravil, na lahko dostopen, jasen in razumljiv način (drugi odstavek 98.e člena);

50. ne izvede storitev popravila pod pogoji, določenimi v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu, kadar je potrošnik v obdobju veljavnosti evropskega obrazca z informacijami o popravilu sprejel pogoje, določene v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu (peti odstavek 98.f člena);«.

Dosedanje 40. do 55. točka postanejo 51. do 66. točka.

Za dosedanje 56. točko, ki postane 67. točka, se doda nova 68. točka, ki se glasi:

»68. pri pogodbah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, potrošniku ne zagotovi možnosti odstopa od pogodbe z uporabo funkcije za odstop od pogodbe na način, ki je določen v 138.a členu tega zakona;«.

Dosedanja 57. točka, ki postane 69. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»69. pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi informacij iz 149. člena tega zakona na jasen in razumljiv način v skladu z 151. členom tega zakona;«.

Za dosedanje 57. točko, ki postane 69. točka, se dodajo nove 70. do 72. točka, ki se glasijo:

»70. če pri ustnih sporočilih po telefonu potrošniku ne poda informacij v skladu s 150. členom tega zakona;

71. če potrošniku ne zagotovi opomnika o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s 150.a členom tega zakona;

72. če potrošniku ne poda ustreznih pojasnil glede predlagane pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu z drugim odstavkom 151.a člena tega zakona oziroma ne omogoči človeškega posredovanja v skladu s tretjim 151.a člena tega zakona;«.

Dosedanje 58. do 86. točka postanejo 73. do 101. točka.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

38. člen **(podzakonski predpisi)**

Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, izda podzakonske predpise iz petega odstavka 14. člena in novega šestega odstavka 15. člena, iz novega četrtega in petega odstavka 18. člena ter iz novega drugega odstavka 98.a člena in novega prvega odstavka 98.f člena zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

39. člen **(prenehanje veljavnosti)**

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati naslednja podzakonska akta, ki se uporabljata do začetka uveljavitve podzakonskih aktov iz 38. člena tega zakona:

1. Pravilnik o načinu označevanja cen blaga, digitalnih vsebin in storitev ter objavi znižanja cene blaga (Uradni list RS, št. 10/23) in
2. Pravilnik o blagu, za katero se izda garancija za brezhibno delovanje (Uradni list RS, št. 142/22).

40. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.....
Ljubljana, dne

II. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

V Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 130/22; v nadaljnjem besedilu: ZVPot-1) se na novo prenašajo direktive:

- Direktiva (EU) 2023/2673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. novembra 2023 o spremembi Direktive 2011/83/EU glede pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, in razveljavitvi Direktive 2002/65/ES (UL L št. 2023/2673 z dne 28.11.2023; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2023/2673/EU);
- Direktiva (EU) 2024/825 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2024 o spremembi direktiv 2005/29/ES in 2011/83/EU v zvezi s krepitvijo vloge potrošnikov za zeleni prehod z boljšim varstvom pred nepoštenimi praksami in boljšim obveščanjem (UL L št. 2024/825 z dne 6. 3. 2024; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/825/EU) in
- Direktiva (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828 (UL L št. 2024/1799 z dne 10. 7. 2024; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/1799/EU).

Navedene direktive bo dodane k dosedanjim že prenesenim direktivam.

K 2. členu:

S tem členom se v splošnih določbah zakona v 4. členu ZVPot-1 opredelita pomena posameznih izrazov, ki jih opredeljuje Direktiva 2024/825/EU.

Nova 3. točka opredeljuje izraz »»brezplačna posodobitev programske opreme«. Opredelitev izraza se dodaja v skladu s prvim odstavkom 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja novo 14e. točko 2. člena Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/83/EU). Opredeljuje torej posodobitev programske opreme, ki pomeni brezplačno posodobitev, vključno z varnostno posodobitvijo, ki je potrebna, da blago z digitalnimi elementi, digitalno vsebino in digitalnimi storitvi ohrani skladnost v skladu z Direktivo (EU) 2019/770 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev (UL L 136, 22.5.2019, str. 1; v nadaljnjem besedilu: 2019/770/EU) in Direktivo (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L 136, 22.5.2019, str. 28; v nadaljnjem besedilu: 2019/771/EU). Ta pojem se uporablja v povezavi z obveznostjo zagotovitve predhodnih informacij potrošnikom v 18. in 130. členu ZVPot-1.

S spremembo 6. točke 4. člena ZVPot-1 se izraz »finančne storitve« usklajuje z opredelitvijo v 12. točki 2. člena Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/83/EU).

Nova 12. točka opredeljuje izraz »lestvica popravljivosti«. Opredelitev izraza se dodaja v skladu s prvim odstavkom 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja novo 14d. točko 2. člena Direktive 2011/83/EU in opredeljuje lestvico, ki izraža zmožnost blaga za popravilo, na podlagi usklajenih zahtev, vzpostavljenih na ravni Evropske unije. Ta pojem se uporablja v povezavi z obveznostjo zagotovitve predhodnih informacij potrošnikom v 18. in 130. členu ZVPot-1.

Nova 13. točka opredeljuje izraz »obnova«. Z opredelitvijo izraza se prenaša 10. točka 2. člena Direktive 2024/1799/EU, ki obnovo opredeljuje kot je opredeljena v 18. točki 2. člena Uredbe (EU) 2024/1781 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o vzpostavitvi okvira za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo za trajnostne izdelke, spremembi Direktive (EU) 2020/1828 in Uredbe (EU) 2023/1542 ter razveljavitvi Direktive 2009/125/ES (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2024/1781/EU), in sicer se kot obnova štejejo dejavnosti, ki se izvajajo za pripravo, čiščenje, testiranje, servisiranje in po potrebi popravilo blaga ali zavrženega blaga, z

namenom obujanja njegove učinkovitosti ali funkcionalnosti v okviru predvidene uporabe in ravni učinkovitosti, kot so bile predvidene v fazi zasnove, ko je bilo blago dano na trg.

Nova 20. točka opredeljuje izraz »popravljaivec« in prenaša 2. točko 2. člena Direktive 2024/1799/EU. Izraz pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki v povezavi s svojo poklicno ali pridobitno dejavnostjo zagotavlja storitve popravil, vključno s proizvajalci in prodajalci, ki zagotavljajo storitve popravil, ter ponudniki storitev popravil, ne glede na to, ali so neodvisni ali povezani s takimi proizvajalci ali prodajalci.

Nova 21. točka opredeljuje izraz »popravilo«. Z opredelitvijo izraza se prenaša 3. točka 2. člena Direktive 2024/1799/EU, ki popravilo opredeljuje kot je opredeljeno v 20. točki 2. člena Uredbe 2024/1781/EU, in sicer je popravilo eno ali več dejavnosti, ki se izvajajo za povrnitev blaga z napako ali odpadka v stanje, ki omogoča njegov predviden namen.

V novi 25. točki se pri opredelitvi izraza »proizvajalec« doda še pooblaščen zastopnik, tako da se za proizvajalca šteje podjetje, ki izdeluje končno blago ali sestavne dele ali pridobiva osnovne surovine, oziroma druga oseba, ki se s svojo firmo, blagovnim znakom ali drugim znakom razlikovanja na blagu predstavlja kot njegov proizvajalec. Za proizvajalca se štejejo tudi uvoznik in distributer blaga, ki ni proizvedeno v Republiki Sloveniji, predstavništvo proizvajalca v Republiki Sloveniji ali pooblaščen zastopnik ali katera koli druga oseba, ki daje videz, da je proizvajalec, s tem, da blago označi s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim znakom razlikovanja.

Z novo 28. točko 4. člena ZVPot-1 pa se opredeljuje izraz »spletni vmesnik« v skladu z opredelitvijo v točki (m) 3. člena Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2022/2065/EU).

Nova 35. točka opredeljuje izraz »zahteve glede popravljivosti« in prenaša 11. točko 2. člena Direktive 2024/1799/EU. Zahteve glede popravljivosti so zahteve iz pravnih aktov Evropske unije iz Priloge II Direktive 2024/1799/EU, ki zagotavljajo, da je blago mogoče popraviti, vključno z zahtevami glede večje enostavnosti razstavljanja in zahtevami glede dostopa do nadomestnih delov, informacij in orodij, povezanih s popravili, ki se uporabljajo za blago ali posebne sestavne dele blaga.

K 3. členu:

Prvoten naziv 14. člena ZVPot-1 »navajanje in upoštevanje cen« ni dovolj usklajen z vsebino določb, saj se prvi trije odstavki nanašajo na označevanje cen. Iz navedenega razloga se naziv spremeni tako, da se doda tudi izraz »označevanje«.

V Pravilniku o načinu označevanja cen blaga, digitalnih vsebin in storitev ter objavi znižanja cene blaga (Uradni list RS, št. 10/23) je že sedaj opredeljen način označevanja znižanja cene blaga, ni pa bilo to ustrezno navedeno v določbi petega odstavka 14. člena ZVPot-1, zato je treba določbo uskladiti z vsebino pravilnika.

K 4. členu:

Obstoječi prvi odstavek 15. člena ZVPot-1 določa, da mora podjetje pri znižanju cene blaga označiti prejšnjo ceno in znižano ceno. Z namenom razjasnitve, da obstajajo tudi primeri, ko podjetju ni treba označiti prejšnjo in znižano ceno, se na koncu doda navedba »razen, če ni predpisano drugače.«.

Nov peti odstavek se dodaja zaradi sodbe Sodišča EU v zadevi C-330/23 iz leta 2024, iz katere izhaja, da je lahko edina referenčna cena, na katero se računa znižanje cene blaga ali prikazovanje cenovne prednosti, prejšnja cena (običajno najnižja v zadnjih 30 dneh) in ne redna prodajna cena blaga. Nova določba je torej dodana z namenom poudarka obveznosti za podjetja. V kolikor se podjetja ob objavi znižanja cene blaga (označevanje na prodajnih mestih in oglaševanje) odločijo za navajanje popusta v znesku, odstotku popusta ali na drug način, morajo ta popust označiti od prejšnje cene blaga v skladu s tem zakonom in ne od redne prodajne cene blaga. Izjema je le, kadar je prejšnja cena v skladu s tem zakonom dejansko enaka kot redna prodajna cena blaga.

Dodatno pojasnujemo, da so določbe o znižanju cen blaga posledica obveznega prenosa Direktive (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov, ki je med drugim v Direktivo 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov dodala novi 6a člen, ki med drugim opredeljuje obveznost podjetij, da ob objavi znižane cene blaga navede tudi prejšnjo ceno blaga, ki je najnižja cena blaga, ki jo je podjetje uporabljalo v zadnjih 30 dneh pred znižano ceno blaga, v kolikor ne gre za katero od drugih možnosti navajanja prejšnje cene blaga. Omenjene določbe so bile prenesene v ZVPot-1 in Pravilnik o načinu označevanja cen blaga, digitalnih vsebin in storitev ter objavi znižanja cene blaga, uporabljajo pa se od 26. 1. 2023 dalje.

Namen določb pri objavi znižanja cen blaga v zvezi s prejšnjo ceno je preprečitev, da bi podjetja zavajala potrošnike na način, da bi pred objavo znižanja cen blaga zvišali ceno in s tem prikazovali lažna zniževanja cen blaga. Te določbe povečujejo preglednost nad cenami ob objavi znižanja cen blaga in omogočajo, da bodo lahko potrošniki blago ustrezno ovrednotili, primerjali cene blaga ter tako sprejemali bolj informirane odločitve.

Pravilnik o načinu označevanja cen blaga, digitalnih vsebin in storitev ter objavi znižanja cene blaga že sedaj vsebuje podrobnejša pojasnila v zvezi z določbami o znižanju cen blaga, ni pa bilo to ustrezno navedeno v 15. členu ZVPot-1, zato se dodaja nov šesti odstavek z namenom uskladitve določb zakona z vsebino pravilnika.

K 5. členu:

S tem členom se dodajajo nove ali spreminjajo obstoječe predhodne informacije v 18. člen ZVPot-1, ki jih mora podjetje potrošniku zagotoviti na jasn in razumljiv način pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba, če niso jasne že iz okoliščin.

S 7. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (a) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki spreminja točko (e) prvega odstavka 5. člena Direktive 2011/83/EU. Predhodna informacija glede obveznosti seznanitve z zakonskim jamstvom za skladnost blaga, storitve ali digitalne vsebine se spremeni v obveznost zagotovitve opozorila o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov, vključno z njegovim minimalnim trajanjem dveh let, kot je določeno v prvem odstavku 78. člena ZVPot-1. Iz pojasnil Direktive 2024/825/EU je razvidno, da so nedavna poročila pokazala, da se potrošniki pogosto ne zavedajo svojih zakonskih pravic na podlagi Direktive 2019/771/EU, zato je bilo določeno, da je treba potrošnike opozoriti na zakonsko jamstvo za skladnost blaga z navedeno opredelitvijo v okviru predhodnih informacij. To bo preprečilo morebitno zamenjavo z informacijami o tržni garanciji trajnosti, ki se na novo uvaja v okviru prenosa Direktive 202/825/EU.

Z novo 8. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (ea) v prvi odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU. Podjetje bo moralo potrošnikom zagotoviti predhodno informacijo o tem, da ima blago tržno garancijo trajnosti, njeno trajanje in opozorilo o obstoju zakonskega jamstva o skladnosti blaga, kadar proizvajalec potrošniku brez dodatnih stroškov ponuja tržno garancijo trajnosti, ki zajema celotno blago in velja več kot dve leti, in da te informacije na voljo podjetju. Proizvajalčeva tržna garancija trajnosti je zaveza proizvajalca do potrošnika glede trajnosti blaga. Natančneje, je zaveza, da bo blago ohranilo potrebne funkcije in delovanje pri običajni uporabi. Od podjetja se ne zahteva, da mora aktivno iskati take informacije pri proizvajalcu, na primer z iskanjem na spletiščih, namenjenih izdelku. Namen seznanitve potrošnikov o obstoju in trajanju tržne garancije trajnosti za celotno blago in ne le za določene sestavne dele blaga je ta, da bi se potrošnikom olajšalo sprejemanje informiranih odločitev o poslu, kadar pred sklenitvijo pogodbe primerjajo blago. Namen, da se ob predhodni informaciji o tržni garanciji trajnosti navaja tudi zakonsko jamstvo za skladnost je ta, da ne bi povzročili zmede pri potrošnikih med tržno garancijo trajnosti in zakonskim jamstvom o skladnosti, zato bodo potrošniki ob tem opozorjeni, da lahko koristijo tudi zakonsko jamstvo o skladnosti.

Z novo 9. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (eb) v prvi odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU. Podjetje bo moralo potrošnika v okviru predhodnih informacij opozoriti o obstoju zakonskega

jamstva za skladnost storitve in digitalne vsebine. Do sedaj je podobno določbo vsebovala 7. točka prvega odstavka 18. člena ZVPot-1, ki je določala seznanitev z zakonskim jamstvom za skladnost blaga, storitve ali digitalne vsebine. Slednja se je torej zaradi razširitve informacij o zakonskem jamstvu za skladnost blaga ločila od skladnosti storitve ali digitalne vsebine, ki jo sedaj vsebuje nova 9. točka.

Z novo 10. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (ec) v prvi odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU. Podjetje bo moralo potrošniku v okviru predhodnih informacij zagotoviti informacije o obstoju in pogojih poprodajnih storitev in prostovoljnega jamstva (tržne garancije), kadar je to potrebno. Podobno določbo je do sedaj vsebovala 8. točka prvega odstavka 18. člena ZVPot-1, ki je določala obveznost seznanitve z možnostjo in pogoji poprodajnih storitev in prostovoljnega jamstva (tržne garancije), kadar je to potrebno.

Z novo 11. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (ed) v prvi odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU. Podjetje bo moralo potrošniku zagotoviti informacije o minimalnem obdobju, izraženem kot časovnem obdobju ali z navedbo datuma, v katerem se zagotavlja posodobitve programske opreme za blago z digitalnimi elementi, za digitalno vsebino in digitalno storitev, kadar so podjetju takšne informacije na voljo. Namen te določbe je ta, da ima potrošnik možnost primerjave različnih minimalnih obdobj, na podlagi katere lahko sprejme bolj informirano odločitev o nakupu ter tudi za spodbujanje konkurence med proizvajalci v zvezi s trajnostjo blaga z digitalnimi elementi. Podjetje bi moralo zagotoviti te informacije le, kadar mu je proizvajalec ali ponudnik dal takšne informacije na voljo.

Z novo 15. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (c) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (i) in točko (j) v prvi odstavek 5. člena Direktive 2011/83/EU. Podjetje bo moralo potrošniku zagotoviti informacije glede lestvice popravljivosti za blago, kot jo zagotavlja proizvajalec in kot je določena na ravni Evropske unije. Podjetja bi morala zagotoviti, da so potrošniki dobro obveščeni o popravljivosti blaga, ki ga kupijo, kadar lestvica popravljivosti ni vzpostavljena na ravni Evropske unije. Iz navedenega razloga mora podjetje v takem primeru zagotoviti druge ustrezne informacije o popravilu, ki jih da na razpolago proizvajalec, kot so informacije o razpoložljivosti ter ocenjenih stroških in postopku naročanja rezervnih delov, ki so potrebni za ohranjanje skladnosti blaga, o razpoložljivosti navodil za popravilo, o vzdrževanju in omejitvah glede popravila.

Z novim četrtem odstavkom 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (a) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki spreminja točko (e) prvega odstavka 5. člena Direktive 2011/83/EU. Prav tako se prenaša peti odstavek 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki določa usklajeno obvestilo in v poglavje V Direktive 2011/83/EU dodaja nov 22a. člen. Podjetje bo moralo zagotoviti, da bo pri podajanju informacij o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov na vidnem mestu uporabilo usklajeno obvestilo, ki ga bo predpisal minister, pristojen za varstvo potrošnikov. Obliko in vsebino usklajenega obvestila bo v osnovi pripravila Evropska komisija do 27. septembra 2025 z izvedbenimi akti, nato pa bodo te določbe prenesene v pravilnik. Usklajeno obvestilo bo enostavno prepoznavno in razumljivo za potrošnike ter preprosto za uporabo in razmnoževanje za podjetje. Podjetje bi usklajeno obvestilo moralo zagotoviti na vidnem mestu.

Z novim petim odstavkom 18. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (ea) prvemu odstavku 5. člena Direktive 2011/83/EU. Prav tako se prenaša peti odstavek 2. člena Direktive 2024/825/EU, ki določa usklajeno oznako in v poglavje V Direktive 2011/83/EU dodaja nov 22a. člen. Podjetje bo moralo zagotoviti, da bodo pri podajanju informacij o tržni garanciji trajnosti na vidnem mestu uporabila usklajeno oznako, ki jo bo predpisal minister, pristojen za varstvo potrošnikov. Obliko in vsebino usklajene oznake bo v osnovi pripravila Evropska komisija do 27. septembra 2025 z izvedbenimi akti, nato pa bodo te določbe prenesene v pravilnik. Usklajena oznaka bo enostavno prepoznavna in razumljiva za potrošnike ter preprosto za uporabo in razmnoževanje za podjetje. Podjetje bi usklajeno oznako moralo zagotoviti na vidnem mestu.

K 6. členu:

Z novo 4. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (o) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, 11.6.2005, str. 22; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/29/ES). Natančneje se opredeljuje pojem okoljske trditve, ker se uporablja v okviru področja nepoštenih poslovnih praks podjetij.

Z novo 6. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (u) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES, in sicer opredeljuje pojem posodobitve programske opreme, ker se uporablja v okviru področja nepoštenih poslovnih praks podjetij. Ta definicija pojma se nanaša le na poglavje nepoštenih poslovnih praks in se razlikuje od splošne definicije brezplačne posodobitve programske opreme, ki je opredeljena za namene zagotovitve predhodnih informacij. Pomeni torej vsako posodobitev (ne samo brezplačno), ki je potrebna, da blago z digitalnimi elementi, digitalno vsebino in digitalnimi storitvami ohrani skladnost v skladu z Direktivo 2019/770/EU in Direktivo 2019/771/EU, vključno z varnostno posodobitvijo, ali posodobitev funkcionalnosti.

Z novo 7. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (v) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES, in sicer opredeljuje pojem potrošnega materiala, ker se uporablja v okviru področja nepoštenih poslovnih praks podjetij.

Z novo 8. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (s) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES, in sicer opredeljuje pojem priznane odlične okoljske uspešnosti, ker se uporablja v okviru področja nepoštenih poslovnih praks podjetij. Priznana odlična okoljska uspešnost je mogoče dokazati s skladnostjo z Uredbo 66/2010/ES ali uradno priznanimi shemami podeljevanja znaka za okolje v državah članicah EN ISO 14024 ali z ustrežanjem najvišji okoljski uspešnosti za določeno okoljsko značilnost v skladu z drugo veljavno zakonodajo Evropske unije, kot je razred A v skladu z Uredbo (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L 198, 28.7.2017, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/1369/EU). Zadevna priznana odlična okoljska uspešnost bi morala biti pomembna za celotno trditev. Na primer, splošno okoljsko trditev, kot je „energijsko učinkovit“, bi bilo mogoče navesti na podlagi priznane odlične okoljske uspešnosti v skladu z Uredbo 2017/1369/EU. Nasprotno pa splošne okoljske trditve, kot je „biorazgradljiv“, ni mogoče navesti na podlagi priznane odlične okoljske uspešnosti v skladu z Uredbo 66/2010/ES, če ni nobenih zahtev za biorazgradljivost v specifičnih merilih za podeljevanje znaka EU za okolje v zvezi z zadevnim izdelkom. Podobno podjetje ne bi smelo navajati splošne trditve, kot je „ozaveščeno“, „trajnostno“ ali „odgovorno“, ki bi temeljila izključno na priznani odlični okoljski uspešnosti, saj se take trditve poleg okoljskih značilnosti nanašajo tudi na druge značilnosti, kot so družbene značilnosti.

Z novo 9. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (r) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES, in sicer opredeljuje pojem shema certificiranja, ker se uporablja v okviru področja nepoštenih poslovnih praks podjetij.

Z novo 10. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (p) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES, in sicer opredeljuje pojem splošne okoljske trditve, ker se uporablja v okviru področja nepoštenih poslovnih praks podjetij. Primeri splošnih okoljskih trditev, ki jih opredeljuje Direktiva 2024/825/EU vključujejo „okolju prijazen“, „ekološko prijazen“, „zeleno“, „prijatelj narave“, „ekološki“, „okoljsko korekten“, „podnebju prijazen“, „nežen do okolja“, „ogljeno prijazen“, „energijsko učinkovit“, „biorazgradljiv“, „na biološki osnovi“ ali podobne izjave, ki namigujejo na odlično okoljsko uspešnost ali ustvarjajo vtis o njej. Poleg tega bi lahko trditev v pisni ali ustni obliki v kombinaciji z implicitnimi trditvami, kot so barve ali slike, tudi pomenila splošno okoljsko trditev.

Z novo 12. točko 46. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) prvega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (q) v prvi odstavek 2. člena Direktive 2005/29/ES, in sicer opredeljuje pojem znaka trajnostnosti, ker se uporablja v okviru področja nepoštenih poslovnih praks podjetij.

K 7. členu:

V 2. točki prvega odstavka 49. člena ZVPot-1 se prenaša točka (a) drugega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki spreminja točko (b) prvega odstavka 6. člena Direktive 2005/29/ES. Da bi lahko potrošniki sprejemali boljše informirane odločitve ter s tem okrepili povpraševanje po bolj trajnostnem blagu in njegovo ponudbo, jih podjetja ne bi smela zavajati glede okoljskih ali družbenih značilnosti izdelka ali vidikov krožnosti, kot so trajnost, popravljivost ali zmožnost recikliranja, s splošno predstavitvijo izdelka. Iz navedenega razloga se zato omenjena določba dopolni na način, da se na seznam glavnih značilnosti izdelka, v zvezi s katerimi je prakse podjetja mogoče šteti za zavajajoče, na podlagi ocene vsakega posameznega primera, dodajo okoljske in družbene značilnosti in vidiki krožnosti. Informacije podjetij o družbenih značilnostih izdelka po celotni vrednostni verigi so lahko povezane na primer s kakovostjo in poštenostjo delovnih pogojev vpletene delovne sile, kot so ustrezne plače, socialna zaščita, varnost delovnega okolja in socialni dialog. Take informacije so lahko povezane tudi s spoštovanjem človekovih pravic, enako obravnavo in enakimi možnostmi za vse, vključno z enakostjo spolov, vključevanjem in raznolikostjo, prispevki za socialne pobude ali etičnimi zavezami, kot je dobrobit živali. Okoljske in družbene značilnosti izdelka se lahko razume v širšem smislu, ki zajema okoljske in družbene vidike, vpliv in uspešnost izdelka.

Z novo 4. točko drugega odstavka 49. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (d) v drugi odstavek 6. člena Direktive 2005/29/ES. Okoljske trditve, zlasti trditve, povezane s podnebjem, se vse bolj nanašajo na prihodnjo uspešnost v obliki prehoda na ogljično ali podnebno nevtralnost ali podobnega cilja do določenega datuma. S takimi trditvami podjetja vzbujajo vtis, da potrošniki z nakupom njihovih izdelkov prispevajo k nizkoogljičnemu gospodarstvu. Za zagotovitev poštenosti in verodostojnosti se prepove take trditve, kadar niso podprte z jasnimi, objektivnimi, javno dostopnimi in preverljivimi zavezami in cilji podjetja, ki so določeni v podrobnem in realističnem načrtu izvajanja, v katerem je prikazano, kako bodo te zaveze in cilji doseženi, in v katerem so sredstva temu ustrezno razporejena. Ta načrt izvajanja bi moral po potrebi in v skladu z obstoječimi predpisi vključevati vse ustrezne elemente, potrebne za izpolnitev obveznosti, kot so proračunska sredstva in tehnološki razvoj. Take trditve bi moral preveriti tudi strokovnjak tretje osebe, ki bi moral biti neodvisen od podjetja, ne bi smel biti v navzkrižju interesov, imeti pa bi moral izkušnje in strokovno znanje na področju podnebnih vprašanj ter zmožnost rednega spremljanja napredka podjetja v zvezi z zavezami in cilji, vključno z mejniki za njihovo doseganje. Podjetja bi morala zagotoviti, da so redne ugotovitve strokovnjaka tretje osebe na voljo potrošnikom. Takšne trditve se bodo preverjale na podlagi ocene vsakega posameznega primera.

Z novo 5. točko drugega odstavka 49. člena ZVPot-1 se prenaša točka (b) drugega odstavka 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja točko (e) v drugi odstavek 6. člena Direktive 2005/29/ES. Gre za dodatno morebitno zavajajočo poslovno prakso v zvezi z oglaševanjem koristi potrošnikom, ki so nepomembne in niso neposredno povezane z nobeno od značilnosti posameznega izdelka ali poslovanja ter ki bi lahko zavajale potrošnike, da bi ti mislili, da so bolj koristni za potrošnike, okolje ali družbo kot drugi izdelki ali poslovanja podjetij iste vrste, na primer, če trdijo, da določena znamka ustekleničene vode ne vsebuje glutena ali da listi papirja ne vsebujejo plastike.

K 8. členu:

Z novim desetim odstavkom 50. člena ZVPot-1 se prenaša nov tretji odstavek 1. člena Direktive 2024/825/EU, ki dodaja sedmi odstavek v 7. člena Direktive 2005/29/ES. Primerjava izdelkov na podlagi njihovih okoljskih ali družbenih značilnosti ali vidikov krožnosti, kot so trajnost, popravljivost ali zmožnost recikliranja, je vse pogostejša tehnika trženja, ki bi lahko zavajala potrošnike, ki ne morejo vedno oceniti zanesljivosti teh informacij. Za zagotovitev, da take primerjave ne bi zavajale potrošnikov, se tudi v okviru določb o zavajajočih opustitvah določi, da podjetja potrošnikom zagotovijo informacije o načinu primerjave, o izdelkih, ki so predmet primerjave, o dobaviteljih zadevnih izdelkov ter o ukrepih za posodabljanje informacij. Tako se bo zagotovilo, da potrošniki, kadar se zanašajo na take primerjave, sprejemajo boljše informirane

odločitve o poslu. Treba je zagotoviti, da so take primerjave objektivne zlasti s primerjavo izdelkov, ki služijo istemu namenu, z uporabo skupne metode in skupnih predpostavk ter primerjavo materiala in preverljivih značilnosti izdelkov, ki se primerjajo.

K 9. členu:

Z novo 3. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek Priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (2a) k Prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Znaki trajnostnosti se lahko nanašajo na številne značilnosti izdelka, procesa ali poslovanja in bistveno je zagotoviti njihovo preglednost in verodostojnost. Zato je treba prikazovanje znakov trajnostnosti, ki ne temeljijo na shemi certificiranja ali jih niso vzpostavili javni organi, prepovedati z vključitvijo takih praks na seznam v Prilogi I k Direktivi 2005/29/ES. Pred prikazom znaka trajnostnosti bi moralo podjetje zagotoviti, da v skladu z javno dostopnimi pogoji sheme certificiranja izpolnjuje minimalne pogoje preglednosti in verodostojnosti, vključno z obstojem objektivnega spremljanja skladnosti z zahtevami sheme. Tako spremljanje bi morala izvajati tretja oseba, katere pristojnost in neodvisnost od lastnika sheme in podjetja sta zagotovljeni na podlagi mednarodnih standardov, standardov Unije ali nacionalnih standardov in postopkov, na primer z dokazovanjem skladnosti z ustreznimi mednarodnimi standardi, kot je ISO 17065 „Ugotavljanje skladnosti – Zahteve za organe, ki certificirajo proizvode, procese in storitve“, ali z mehanizmi iz Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30). Prikazovanje znakov trajnostnosti brez sheme certificiranja ostaja mogoče, kadar take znake vzpostavi javni organ ali kadar so dodatne oblike navajanja in prikazovanja hrane uporabljene v skladu s 35. členom Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredbe (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, 22.11.2011, str. 18).

Z novo 6. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek Priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (4a) k Prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepoved se splošna okoljska trditev brez priznane odlične okoljske uspešnosti, ki je pomembna za trditev. Primeri takšnih trditev so opredeljeni pri obrazložitvi pojma »splošna okoljska trditev«. Take splošne trditve so prepovedane, kadar ni mogoče dokazati priznane odlične okoljske uspešnosti. Kadar je okoljska trditev utemeljena z jasnimi in vidnimi besedami na istem mediju, na primer v isti reklami, na embalaži izdelka ali na spletnem prodajnem vmesniku, se ne šteje, da je okoljska trditev splošna okoljska trditev. Na primer „podnebju prijazno pakiranje“ bi bila splošna trditev, trditev, da je „100 % energije, uporabljene za proizvodnjo tega pakiranja, iz obnovljivih virov“, pa bi bila posebna trditev, ki ne bi spadala v okvir te prepovedi brez poseganja v druge določbe Direktive 2005/29/ES, ki še vedno veljajo za te posebne trditve.

Z novo 7. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek Priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (4b) k Prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepoved se navajanje okoljske trditve o celotnem izdelku ali celotnem poslovanju podjetja, kadar se trditev dejansko nanaša le na določen vidik izdelka ali na določeno, nereprezentativno dejavnost poslovanja podjetja. Ta prepoved bi se na primer uporabljala, če se izdelek trži kot „izdelan iz recikliranih materialov“, kar vzbuja vtis, da je celoten izdelek izdelan iz recikliranega materiala, v resnici pa je iz recikliranega materiala izdelana le embalaža, ali kadar podjetje daje vtis, da uporablja samo obnovljive vire energije, medtem ko dejansko v več obratih svojega podjetja še vedno uporablja fosilna goriva. Prepoved torej podjetju ne bi smela preprečevati uveljavljanja okoljskih trditev o njegovem celotnem poslovanju, če so te trditve točne in preverljive ter ne pretiravajo glede okoljskih koristi, kot bi bilo v drugem navedenem primeru, če bi podjetje poročalo o zmanjšanju uporabe fosilnih goriv za svoje poslovanje v celoti.

Z novo 8. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek Priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (4c) k Prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepoved se navajanje trditev, ki temeljijo na izravnavi

emisij toplogrednih plinov, da ima izdelek, bodisi blago bodisi storitev, nevtralen, zmanjšan ali pozitiven vpliv na okolje v smislu emisij toplogrednih plinov. Take trditve potrošnike na način, da verjamejo, da se take trditve nanašajo na sam izdelek ali na dobavo in proizvodnjo navedenega izdelka, ali jim dajejo napačen vtis, da poraba tega izdelka nima vpliva na okolje. Primeri takih trditve so „podnebno nevtralen“, „certificirano ogljično nevtralen“, „ogljico pozitiven“, „podnebno nevtralen“, „podnebno izravnano“, „zmanjšan podnebni vpliv“ in „zmanjšan ogljični odtis“. Take trditve bi se lahko dovolile le, če temeljijo na dejanskem vplivu življenjskega cikla zadevnega izdelka, ne pa na izravnavi emisij toplogrednih plinov zunaj vrednostne verige izdelka, saj prvo in drugo ni enakovredno. Taka prepoved podjetjem ne bi smela preprečevati oglaševanja njihovih naložb v okoljske pobude, vključno s projekti dobropisov za ogljik, če te informacije zagotavljajo na način, ki ni zavajajoč in izpolnjuje zahteve iz prava Evropske unije.

Z novo 15. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek Priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (10a) k Prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepove se predstavitev zahtev, ki jih uvajajo predpisi za vse izdelke v zadevni kategoriji izdelkov na trgu Evropske unije, vključno z uvoženimi izdelki, kot posebnost ponudbe podjetja. Ta prepoved se na primer uporablja, kadar podjetje oglašuje, da določen izdelek ne vsebuje določene kemične snovi, kadar predpisi to snov že prepovedujejo za vse izdelke v zadevni kategoriji izdelkov v Evropski uniji. Nasprotno pa prepoved ne bi smela zajemati poslovnih praks, ki promovirajo skladnost podjetij ali izdelkov s pravnimi zahtevami, ki veljajo le za nekatere izdelke, ne pa za druge konkurenčne izdelke iste kategorije na trgu Evropske unije, kot so izdelki s poreklom zunaj Evropske unije. Lahko bi se zgodilo, da morajo nekateri izdelki na trgu izpolnjevati nekatere pravne zahteve, drugim izdelkom iz iste kategorije izdelkov pa ne bi bilo treba izpolnjevati teh zahtev. Na primer, v zvezi z ribjimi izdelki, proizvedenimi trajnostno v skladu s pravom Evropske unije, bi bilo dovoljeno promovirati značilnosti trajnostnosti teh izdelkov, ki so skladni s pravnimi zahtevami Unije, če ribjim izdelkom, ki izvirajo iz tretjih držav, ponujenim na trgu Evropske unije, ni treba izpolnjevati teh pravnih zahtev Evropske unije.

Z novo 33. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek Priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23d) k Prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepove se potrošnikom prikrivati dejstvo, da bo posodobitev programske opreme negativno vplivala na delovanje blaga z digitalnimi elementi ali na uporabo digitalnih vsebin ali digitalnih storitev. Na splošno se od podjetij, odgovornih za razvoj posodobitev programske opreme, pričakuje, da bodo imeli take informacije, v drugih primerih pa se lahko zanesejo na zanesljive informacije, ki jih zagotovijo na primer razvijalci programske opreme, dobavitelji ali pristojni nacionalni organi. Na primer, ko podjetje potrošnika pozove k posodobitvi operacijskega sistema pametnega telefona, mu ne sme prikrivati, da bodo take posodobitve negativno vplivale na delovanje katere koli funkcije pametnega telefona, kot je baterija, delovanje nekaterih aplikacij ali povzročile splošno upočasnitev pametnega telefona. Prepoved velja za vse posodobitve, vključno z varnostnimi posodobitvami in posodobitvami funkcionalnosti. Za posodobitve, vključno z varnostnimi posodobitvami, ki so potrebne za ohranjanje skladnosti blaga, digitalnih vsebin in digitalnih storitev, bi se morale uporabljati tudi objektivne zahteve za skladnost iz 8. člena Direktive 2019/770/EU in 7. člena Direktive 2019/771/EU. To ne posega v 19. člen Direktive 2019/770/EU, ki obsega določbe o spremembi digitalne vsebine ali digitalne storitve.

Z novo 34. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek Priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23e) k Prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepove se prikaz posodobitve programske opreme, kot potrebne za ohranjanje skladnosti izdelka, kadar ta posodobitev le izboljšuje funkcionalnost. Posodobitve programske opreme, ki so varnostne posodobitve, so potrebne za varno uporabo izdelka, medtem ko posodobitve, povezane z izboljšanjem funkcionalnosti, niso.

Z novo 35. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek Priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23f) k Prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Tržne komunikacije za blago, ki vsebujejo značilnost, uvedeno za omejitev njegove trajnosti, so poslovna praksa, ki škoduje potrošnikom in okolju, saj spodbujajo prodajo takega blaga, kar povzroča višje stroške za potrošnike in nepotrebno uporabo virov, nastajanje odpadkov in emisije toplogrednih plinov. Zato se takšne prakse prepove, kadar

so informacije o značilnosti in njenih učinkih na trajnost blaga na voljo podjetju. Primer takih značilnosti bi lahko bila programska oprema, ki zaustavi ali poslabša funkcionalnost blaga po določenem času, ali del strojne opreme, ki je zasnovan tako, da se po določenem času pokvari. Lahko gre tudi za napako v zasnovi ali proizvodnji, ki, čeprav ni bila uvedena kot značilnost v ta namen, povzroči prezgodnjo okvaro blaga, če ni odpravljena, ko so informacije o obstoju in učinku te značilnosti enkrat na voljo podjetju. Tržne komunikacije v smislu te prepovedi vključujejo sporočila, namenjena neposredni ali posredni promociji blaga. Proizvodnja blaga in omogočanje njegove dostopnosti na trgu nista tržni komunikaciji. Ta prepoved bi morala biti namenjena predvsem podjetjem, ki so tudi proizvajalci blaga, saj so oni tisti, ki določajo trajnost blaga. Zato bi se moralo na splošno, kadar je za blago ugotovljeno, da vsebuje značilnost, ki omejuje njegovo trajnost, od proizvajalca tega blaga pričakovati, da se zaveda te značilnosti in njenega učinka na trajnost blaga.

Z novo 36. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek Priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23g) k Prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepove se praksa lažnega navajanja, da ima blago določeno trajnost z vidika trajanja ali intenzivnosti rabe pri običajnih pogojih uporabe. Tak primer bi bil na primer, če bi podjetje potrošnike obvestilo, da naj bi pralni stroj pri običajni pričakovani uporabi v skladu z navodili opravil določeno število ciklov pranja, med dejansko uporabo pralnega stroja pod predpisanimi pogoji pa bi se izkazalo, da to ne drži. Take trditve večinoma navajajo proizvajalci, saj so oni tisti, ki določajo trajnost blaga. Zato se na splošno od podjetij, ki so tudi proizvajalci blaga, pričakuje, da so seznanjeni z lažnimi trditvami o trajnosti blaga, medtem ko bi se morala druga podjetja, kot so prodajalci, zanašati na zanesljive informacije, ki so jim na voljo, na primer na podlagi izjave pristojnega nacionalnega organa ali informacij, ki jih zagotovi proizvajalec. Neskladnost blaga zaradi občasnih napak pri proizvodnji blaga bi morala še naprej urejati pravila o skladnosti blaga, določena v Direktivi (EU) 2019/771.

Z novo 37. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek Priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23h) k Prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepove se predstavitev izdelka kot popravljivega, čeprav popravilo v resnici ni mogoče.

Z novo 38. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek Priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23i) k Prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepove se napeljevanje potrošnika, da zamenja ali obnovi potrošni material izdelka prej, kot bi to bilo potrebno iz tehničnih razlogov. Take prakse potrošnika zavedejo v prepričanje, da blago ne bo več delovalo, če ne zamenjajo potrošnega materiala, in ga tako spodbujajo k nakupu več potrošnega materiala, kot je potrebno. Kot primer bi vključili prakso pozivanja potrošnika, prek nastavitev tiskalnika, naj zamenja kartuše tiskalnika, še preden se te dejansko izpraznijo, da bi se potrošnika spodbudilo k nakupu dodatnih kartuš.

Z novo 39. točko 51. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek Priloge k Direktivi 2024/825/EU, ki dodaja točko (23j) k Prilogi I Direktive 2005/29/ES, ki zajema zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno. Prepove se prikrivanje informacij potrošniku o poslabšanju funkcionalnosti blaga, če se uporabljajo potrošni material, rezervni deli ali dodatki, ki jih ne zagotavlja izvirni proizvajalec. Če je na primer tiskalnik zasnovan tako, da se pri uporabi kartuš, ki jih ne zagotavlja izvirni proizvajalec tiskalnika, omejuje njihova funkcionalnost, te informacije ne bi smele biti skrite za potrošnika, saj bi lahko ta praksa potrošnika zavedla v nakup alternativne kartuše, ki je za zadevni tiskalnik ni mogoče uporabiti, s čimer nastanejo nepotrebni tokovi odpadkov ali dodatni stroški za potrošnika. Podobno, če je pametna naprava zasnovana tako, da se ob uporabi polnilnikov ali rezervnih delov, ki jih ne zagotavlja izvirni proizvajalec, omeji njihova funkcionalnost, te informacije potrošniku ob nakupu ne bi smele biti skrite. Prav tako bi bilo treba prepovedati zavajanje potrošnika v prepričanje, da bo uporaba potrošnega materiala, rezervnih delov ali dodatkov, ki jih ne dobavlja izvirni proizvajalec, ogrozila funkcionalnost blaga, kadar to ne drži. Na splošno se od podjetij, ki so tudi proizvajalci blaga, pričakuje, da imajo te informacije, medtem ko bi se morali drugi podjetja, kot so prodajalci, zanašati na zanesljive informacije, ki so jim na voljo, na primer na podlagi izjave pristojnega nacionalnega organa ali informacij, ki jih zagotovi proizvajalec.

K 10. členu:

Temni vzorci na spletnih vmesnikih podjetij so prakse, ki namerno ali dejansko bistveno izkrivljajo ali zmanjšujejo zmožnost potrošnikov, da sprejemajo samostojne in informirane izbire ali odločitve. Podjetje lahko tako prakso uporabi za to, da potrošnika napelje k nezaželenemu vedenju ali k neželenim odločitvam, ki imajo za potrošnika lahko negativne posledice. Zato se s tem členom, s katerim se prenašajo določbe novega 16e člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, prepoveduje, da podjetje prek strukture, zasnove ali funkcij spletnega vmesnika ali njegovega dela potrošnika zavede ali k čemu napelje ter izkrivi ali ovira njegovo avtonomnost, odločanje ali izbiro.

Poleg generalne prepovedi so nato navedeni tudi primeri izrecno prepovedanih praks, ki vključujejo izkoriščevalsko zasnovane možnosti izbire, s katerimi se potrošnika usmeri k ravnanju, ki koristi podjetju, a morda ni v interesu potrošnika, pri čemer se možnosti izbire ne predstavijo na nevtralen način, pač pa na primer tako, da je določena možnost izbire, med katerimi se mora odločiti potrošnik, vizualno, avditivno ali kako drugače bolj vpadljiva, ali od potrošnika večkrat zahtevajo, naj izbere, potem ko je že izbral, zlasti s pojavnimi okni, ki zmotijo uporabniško izkušnjo, ali otežujejo postopek odstopa od pogodbe v primerjavi s postopkom sklenitve pogodbe.

Uredba 2022/2065/EU že prepoveduje uporabo temnih vzorcev pri zasnovi in organizaciji spletnih vmesnikov ponudnikom posredniških storitev, ki upravljajo spletne platforme, s tem členom pa se uporabo takih temnih vzorcev prepove tudi podjetjem pri sklepanju pogodb prek spletnega vmesnika. Določbe Uredbe 2022/2065/EU in tega člena se zato dopolnjujejo, saj se uporabljajo za podjetja, ki delujejo v različnih vlogah.

K 11. členu:

S četrto točko 73. člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek 16. člena Direktive 2024/1799/EU, s katerim se dopolnjujejo objektivne zahteve za skladnost blaga, in sicer se med značilnosti in druge lastnosti, ki jih mora blago izpolnjevati dodati tudi popravljivost. Blago mora tako med drugim biti take količine ter imeti značilnosti in druge lastnosti, vključno v zvezi s trajnostjo, popravljivostjo, funkcionalnostjo, združljivostjo in varnostjo, kot je običajno za blago iste vrste in ki jih potrošnik lahko razumno pričakuje glede na naravo blaga in ob upoštevanju kakršne koli javne izjave, podane pri oglaševanju ali označevanju.

K 12. členu:

Z novim šestim odstavkom 78. člena ZVPot-1 se prenaša drugi odstavek 16. člena Direktive 2024/1799/EU, in sicer se podaljša obdobje odgovornosti prodajalca za neskladnost blaga tako, da začne rok dveh let od dobave blaga znova teči od trenutka izročitve popravljenega ali zamenjanega blaga. Podobna ureditev izhaja že iz 463. člena Obligacijskega zakonika (roki pri popravilu, zamenjavi), (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo, 64/16 – odl. US in 20/18 – OROZ631, v nadaljnjem besedilu: OZ) v 2. odseku: Odgovornost za stvarne napake, ki določa, da če je bilo treba zaradi kakšne napake stvar popraviti, izročiti drugo stvar, zamenjati dele ipd. začno roki iz 461. člena (pregled stvari in očitne napake) in 462. člena (skrite napake) teči od izročitve popravljenih stvari, izročitve druge stvari, zamenjave delov ipd. S tem se potrošnike spodbuja, da se odločijo za popravilo za vzpostavitev skladnosti blaga v okviru odgovornosti prodajalca.

K 13. členu:

Nov sedmi odstavek 82. člena ZVPot-1 prenaša tretji odstavek 16. člena Direktive 2024/1799/EU, s katerim se določa, da preden prodajalec izpolni jamčevalni zahtevek za vzpostavitev skladnosti blaga, potrošnika obvesti o njegovi pravici do izbire med popravilom in zamenjavo ter o podaljšanju obdobja odgovornosti iz šestega odstavka 78. člena ZVPot-1 v primeru popravila blaga. Tudi ta odstavek se dodaja z namenom spodbujanja popravil v okviru odgovornosti prodajalca. Nova obveznost obveščanja potrošnika o pravici do izbire med popravilom in zamenjavo namreč povečuje ozaveščenost o obeh možnostih in prednostih odločitve za popravilo. Hkrati se tako spodbuja trajnostno potrošnjo in prispeva h krožnemu gospodarstvu. Nov osmi odstavek 82. člena ZVPot-1 določa, da lahko prodajalec potrošniku za čas popravila blaga zagotovi brezplačno uporabo nadomestnega blaga, vključno z obnovljenim blagom. Če prodajalec potrošniku ne zagotovi nadomestnega blaga v začasno uporabo, ima potrošnik pravico uveljavljati škodo, v skladu s tretjim odstavkom 81. člena ZVPot-1, ki jo je utrpel, ker blaga ni mogel uporabljati od trenutka, ko je zahteval vzpostavitev skladnosti pa vse do njene izvršitve.

Iz devetega odstavka 82. člena ZVPot-1 pa izhaja, da če potrošnik izrecno zahteva obnovljeno blago, mu prodajalec obnovljeno blago lahko zagotovi. Ne glede na določbo, mora prodajalec popravilo še vedno opraviti v razumnem roku. Z dajanjem blaga v izposojno za čas popravila se lahko prepreči znatne nevšečnosti za potrošnika, nikakor pa se ne more upravičiti nerazumno dolgega obdobja za popravilo.

K 14. členu:

K 98.a členu ZVPot-1:

V ZVPot-1 se dodaja nov 5. odsek Pravica do popravila, ki vsebuje člene od 98.a do 98.h. V členih od 98.a do 98.e gre za določbe, ki urejajo pravico do popravila blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti. Členi od 98.f do 98.h pa vsebujejo določbe, ki se nanašajo na pravico do popravila za vse vrste blaga in ne samo za blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti.

S prvim odstavkom 98.a člena ZVPot-1 se določa obveznost proizvajalca, da popravi blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije, brezplačno ali proti plačilu, in sicer v obsegu teh zahtev glede popravljivosti ter da zagotavlja vzdrževanje blaga in nadomestne dele v roku, določenem v pravnih aktih Evropske unije. Zahteve glede popravljivosti zajemajo zahteve na podlagi pravnih aktov Evropske unije, ki zagotavljajo, da je blago mogoče popraviti, med drugim tudi zahteve iz okvira za okoljsko primerno zasnovo iz Uredbe 2024/1781/EU, da se zajameta širok nabor blaga in tudi prihodnji razvoj na katerem koli drugem področju prava Evropske unije.

Zahteve glede popravljivosti zagotavljajo, da je blago popravljivo. Obveznost popravila tako velja le za blago, ki je popravljivo po zasnovi. Upoštevne zahteve glede popravljivosti vključujejo zahteve glede zasnove, s katerimi se izboljšuje zmožnost razstavljanja blaga, in glede določenih nadomestnih delov, ki morajo biti za minimalno obdobje dani na voljo. Poleg obveznosti proizvajalca, da popravi blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, mora proizvajalec hkrati zagotavljati tudi vzdrževanje blaga in nadomestne dele v roku, določenem v pravnih aktih Evropske unije.

V skladu z drugim odstavkom 98.a člena ZVPot-1 minister, pristojen za varstvo potrošnikov, izda pravilnik, s katerim določi blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije iz prejšnjega odstavka. Primeri pravnih aktov Evropske unije, ki določajo zahteve glede popravljivosti, so delegirani akti, sprejeti na podlagi Uredbe 2024/1781/EU, ali izvedbeni akti, sprejeti na podlagi Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (prenovitev) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/125/ES), ki vzpostavljajo okvir za izboljšanje okoljske trajnostnosti izdelkov, ali drugi ustrezni pravni akti Evropske unije, kot je Uredba (EU) 2023/1542 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2023 o baterijah in odpadnih baterijah, spremembi Direktive 2008/98/ES in Uredbe (EU) 2019/1020 ter razveljavitvi Direktive 2006/66/ES (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2023/1542/EU). S tretjim odstavkom se prenaša prvi odstavek 5. člena Direktive 2024/1799/EU, in sicer da proizvajalec obveznosti iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1 zagotavlja sam ali ima v ta namen sklenjeno pogodbo z drugim podjetjem. V izogib nepotrebnim stroškom prevoza in emisijam je namreč koristno, če se popravilo izvede čim bližje potrošniku. Proizvajalci morajo zato imeti možnost, da sklenejo pogodbo z drugim podjetjem, podizvajalcem, če nimajo infrastrukture za popravilo ali če lahko popravilo izvede popravilavec, ki je bližje potrošniku.

K 98.b členu ZVPot-1:

S prvim odstavkom 98.b člena ZVPot-1 se prenaša drugi odstavek 5. člena Direktive 2024/1799/EU, ki opredeljuje pogoje popravila za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti.

Popravilo se lahko opravi brezplačno ali po razumni ceni. Brezplačno popravilo lahko proizvajalci ponudijo na primer, kadar je napaka krita s tržno garancijo (na primer glede zajamčene trajnosti blaga), razumna cena pa pomeni, da mora biti cena določena tako, da potrošnikov ne odvrča od popravila. O ceni in pogojih popravila se morata proizvajalec in potrošnik dogovoriti v pogodbi, potrošnik pa je svoboden pri odločitvi, ali so cena in pogoji zanj sprejemljivi. Obveznost sklenitve take pogodbe in konkurenčni pritiski drugih popravilavcev bosta proizvajalce spodbudila k temu, da bodo ponudili ceno, ki bo sprejemljiva za potrošnika.

Popravilo se opravi v razumnem roku od trenutka, ko proizvajalec fizično prevzame blago, prejme blago ali mu potrošnik da dostop do blaga.

Da bi potrošnike spodbudili k popravilu blaga iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, iz drugega odstavka 98.b člena ZVPot-1 izhaja, da lahko proizvajalec za čas popravila v izposojno ponudi primerljivo blago, ki ga potrošnik vrne po prejetju svojega popravljenega blaga. Proizvajalec lahko potrošniku za čas popravila blaga zagotovi brezplačno uporabo nadomestnega blaga ali ponudi nadomestno blago potrošniku po razumni ceni.

V primerih, ko popravilo ni mogoče, lahko proizvajalec potrošniku ponudi obnovljeno blago, kar izhaja iz tretjega odstavka 98.b člena ZVPot-1.

Nadalje, četrti odstavek 98.b člena ZVPot-1 določa, da lahko potrošnik za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, zahteva popravilo od katerega koli popraviljavca po lastni izbiri. Ker bodo potrošniki morali za popravilo plačati, bodo verjetno primerjali različne možnosti popravila, da bi izbrali najustreznejše storitve popravil za svoje potrebe. Verjetno je, da se bodo obrnili na neodvisne popraviljavce v svoji bližini ali na prodajalca, preden bodo stopili v stik s proizvajalci, ki so lahko na primer geografsko bolj oddaljeni in ki bi lahko zaradi prevoznih stroškov za popravilo zaračunali višjo ceno.

K 98.c členu ZVPot-1:

S prvim odstavkom 98.c člena ZVPot-1 se prenaša četrti odstavek 5. člena Direktive 2024/1799/EU, in sicer da mora proizvajalec, ki daje na voljo nadomestne dele in orodja za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, za te nadomestne dele in orodja zaračunati razumno ceno, ki ne odvrča od dostopa do takih nadomestnih delov in orodij ter s tem preprečuje popravilo.

Za dopolnitev teh ukrepov proizvajalec v skladu z drugim odstavkom 98. c člena ZVPot-1 ne sme uporabljati nobenih pogodbenih klavzul, strojne ali programske opreme, ki bi ovirala popravilo blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, razen če so utemeljene z legitimnimi in objektivnimi dejavniki, vključno s preprečevanjem ali omejevanjem nedovoljene uporabe del in drugih predmetov, zaščitene s pravicami intelektualne lastnine na podlagi pravnih aktov Evropske unije in nacionalnih pravnih aktov. To spodbuja konkurenco in potrošnikom omogoča boljše storitve in nižje cene popravil.

V skladu s tretjim odstavkom 98.c člena ZVPot-1 proizvajalec neodvisnemu popraviljavcu za popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti ne sme preprečevati uporabe originalnih ali rabljenih nadomestnih delov, združljivih nadomestnih delov in nadomestnih delov, narejenih s tridimenzionalnim tiskanjem, kadar so ti nadomestni deli skladni z zahtevami iz drugih predpisov, kot so zahteve glede varnosti proizvodov, ali so skladni s pravicami intelektualne lastnine.

K 98.d členu ZVPot-1:

S prvim odstavkom 98.d člena ZVPot-1 se prenaša prvi odstavek 5. člena Direktive 2024/1799/EU, in sicer da proizvajalec lahko zavrne potrošnikov zahtevek za popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, kadar je popravilo dejansko ali pravno nemogoče. Proizvajalec tako na primer nima možnosti, da zavrne popravilo izključno iz ekonomskih razlogov, kot so stroški nadomestnih delov.

Drugi odstavek 98.d člena ZVPot-1 prenaša sedmi odstavek 5. člena Direktive 2024/1799/EU, da proizvajalec ne sme zavrniti popravila blaga iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti zgolj zato, ker je predhodno popravilo izvedel drug popraviljavec ali druga oseba, na primer potrošnik sam.

K 98.e členu ZVPot-1:

S prvim odstavkom 98.e členom ZVPot-1 se prenaša peti odstavek 5. člena Direktive 2024/1799/EU. Proizvajalec za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti zagotovi, da lahko potrošnik na prosto dostopnem spletnem mestu dostopa do informacij o okvirnih cenah, zaračunanih za običajno popravilo blaga.

Z drugim odstavkom 98.e člena ZVPot-1 pa se prenaša 6. člen Direktive 2024/1799/EU, ki določa, da proizvajalec za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, potrošniku brezplačno, za čas trajanja proizvajalčeve obveznosti zagotavljanja popravila, zagotovi informacije o svojih storitvah popravil, na lahko dostopen, jasen in razumljiv način. Proizvajalci morajo informirati potrošnike, tako da jim dajo na voljo informacije o svoji obveznosti popravila in svojih storitvah popravil, zato da se poveča ozaveščenost potrošnikov o razpoložljivosti popravila in s tem tudi verjetnost, da se bodo potrošniki odločili zanj. Informacije morajo biti na voljo vsaj med celotnim trajanjem obveznosti popravila, kar se razume kot obdobje

od trenutka dajanja na trg do izteka zahtev glede popravljivosti. V informacijah mora biti navedeno blago, za katero velja obveznost ter pojasnilo, da se za to blago popravilo lahko opravi ter v kakšnem obsegu se opravi, na primer prek drugega podjetja oziroma podizvajalcev. Te informacije morajo biti potrošniku lahko dostopne ter zagotovljene na jasn in razumljiv način, ne da jih mora potrošnik zahtevati. Proizvajalec lahko sam določi način, na katerega bo obvestil potrošnika, na primer na spletnem mestu na viden in opazen način, prek digitalnega potnega lista izdelka ali na prodajnem mestu, na primer kadar je proizvajalec hkrati tudi prodajalec.

K 98.f členu ZVPot-1:

S 98.f členom ZVPot-1 se prenaša 4. člen Direktive 2024/1799/EU, in sicer evropski obrazec z informacijami o popravilu, s katerim popraviljavci potrošniku zagotavljajo ključne informacije o svojih storitvah popravil. Uporaba standardiziranega evropskega obrazca z informacijami o popravilu je za popraviljavce prostovoljna, potrošniki pa imajo tako svobodno izbiro pri odločitvi, kdo bo njihovo blago popravil. Obliko in vsebino evropskega obrazca z informacijami o popravilu predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

Drugi odstavek 98.f člena ZVPot-1 določa ključne parametre, ki vplivajo na potrošnikovo odločitev o popravilu. Evropski obrazec z informacijami o popravilu mora med drugim vsebovati naravo napake in vrsto predlaganega popravila, ceno popravila, čas, v katerem naj popraviljavec opravi popravilo in kraj, kjer potrošnik izroči blago v popravilo. Če popraviljavec ponuja dodatne storitve, kot je na primer prevoz, je treba navesti tudi posamezne stroške teh storitev. Informacije na evropskem obrazcu z informacijami o popravilu morajo biti potrošniku zagotovljene na jasn in razumljiv način ter v skladu z zahtevami glede dostopnosti iz Direktive (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o zahtevah glede dostopnosti za proizvode in storitve (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/882/EU).

Evropski obrazec z informacijami o popravilu potrošniku omogoči, da oceni in na preprost način primerja storitve popravil, vključno z alternativnimi ponudbami za popravilo, mikro, malim in srednjim podjetjem pa olajšuje zagotavljanje informacij o storitvah popravil. Popraviljavci tako pridobijo večjo pravno varnost, saj se šteje, da so s tem, ko uporabijo in pravilno izpolnijo evropski obrazec z informacijami o popravilu, izpolnjena njihova pravna obveznost, zlasti v zvezi z zagotovitvijo določenih predpogodbenih informacij na podlagi Direktive 2011/83/EU. S standardizirano predstavitevijo ključnih informacij na evropskem obrazcu z informacijami o popravilu se izboljšuje jasnost in preglednost, s tem pa se posledično prispeva k večjemu zaupanju potrošnikov v storitve popravil.

Tretji odstavek 98.f člena ZVPot-1 določa, da se evropski obrazec z informacijami o popravilu zagotovi brezplačno, na trajnem nosilcu podatkov in v razumnem roku po potrošnikovi zahtevi. Razumen rok ustreza najkrajšem možnem obdobju po potrošnikovi zahtevi in preden se potrošnik zaveže s pogodbo o opravljanju storitev popravil.

Ne glede na določbo tretjega odstavka 98.f člena ZVPot-1, da se evropski obrazec z informacijami o popravilu zagotovi brezplačno, mora popraviljavec v določenih primerih opraviti diagnostično storitev, kar pomeni, da mora pregledati blago, da ugotovi naravo napake ali vrsto popravila. V takih primerih ima popraviljavec možnost, da od potrošnika zahteva plačilo stroškov, ki jih ima pri tem, vključno s stroški dela ali prevoza. Zato iz četrtega odstavka 98.f člena ZVPot-1 izhaja, da kadar je za opredelitev narave napake, vrste popravila in za oceno cene popravila potrebna diagnostična storitev, vključno s pregledom, lahko popraviljavec od potrošnika zahteva plačilo potrebnih stroškov za to storitev. V skladu s predpogodbenimi informacijami pa mora popraviljavec potrošnika predhodno obvesti o takih stroških diagnostične storitve, in sicer preden potrošnik zahteva diagnostično storitev in pred predložitvijo evropskega obrazca z informacijami o popravilu. Potrošnik ima tudi možnost, da ne zahteva diagnostične storitve, kadar meni, da so stroški zanjo previsoki. Če pa se potrošnik odloči za popravilo blaga, pa ima popraviljavec možnost, da take stroške odbije od cene popravila. Informacije o odbitku se lahko sporočijo preko evropskega obrazca z informacijami o popravilu.

Peti odstavek 98.f člena ZVPot-1 določa, da popraviljavec pogojev popravila iz evropskega obrazca z informacijami o popravilu, vključno s ceno popravila, ne sme spreminjati v obdobju 30 dni od datuma, ko je potrošniku zagotovil evropski obrazec z informacijami o popravilu, razen če se popraviljavec in potrošnik dogovorita o daljšem obdobju veljavnosti. Tako ima potrošnik dovolj časa za primerjavo različnih ponudb za popravilo. Če se pogodba o opravljanju storitev popravil sklene na podlagi evropskega obrazca z informacijami o popravilu, so informacije o pogojih popravila in ceni iz navedenega obrazca sestavni del pogodbe o opravljanju storitev popravil, s čimer se opredelijo tudi obveznosti popraviljavca na podlagi navedene pogodbe.

Kadar potrošnik v obdobju veljavnosti sprejme pogoje, določene v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu, je popravljavec dolžan izvesti storitev popravila pod temi pogoji. Iz šestega odstavka 98.f člena ZVPot-1 izhaja, da kadar je popravljavec potrošniku predložil popoln in točen evropski obrazec z informacijami o popravilu, se šteje, da je izpolnil obveznosti predhodnih informacij v zvezi z glavnimi značilnostmi storitve popravila in identiteto popravljavca ter njegovih kontaktnih podatkov, informacij v zvezi s ceno in ureditvami za izvedbo ter časom izvedbe storitve popravila, ki izhajajo bodisi iz tega zakona ali zakona, ki ureja storitve na notranjem trgu.

K 98.g členu ZVPot-1:

Z 98.g členom ZVPot-1 se prenaša 7. člen Direktive 2024/1799/EU, ki opredeljuje nacionalni razdelek na evropski spletni platformi za popravila. Nacionalni razdelek je del evropske spletne platforme, ki temelji na skupnem spletnem vmesniku in potrošnikom pomaga oceniti in primerjati prednosti različnih ponudnikov storitev popravil ter jih tako spodbuditi, da se odločijo za popravilo. V skladu s prvim odstavkom 98.g člena ZVPot-1 ima potrošnik možnost, da na nacionalnem razdelku na evropski spletni platformi za popravila brezplačno poišče popraviljavce, prodajalce obnovljenega blaga, kupce blaga z napako za namen obnove ali skupnostne pobude za popravila.

Drugi odstavek 98.g člena ZVPot-1 določa, katere funkcije iskanja vključuje nacionalni razdelek, kaj omogoča potrošnikom in popravljavcem, hkrati pa zagotavlja tudi dostopnost za invalide in kontaktne obrazce za sporočanje tehničnih težav. Na nacionalnem razdelku potrošniki uporabljajo iskalne funkcije, ki omogočajo prikaz po različnih značilnostih, kot so kategorije blaga, razpoložljivost začasnega nadomestnega blaga, kazalniki kakovosti in morebitni pogoji popravila, vključno z lokacijo popravljavca in možnostjo čezmejnega opravljanja storitev. Funkcija iskanja na podlagi blaga se nanaša na vrsto ali blagovno znamko blaga. Glede na to, da popraviljavci ne morejo biti seznanjeni s konkretno napako, dokler ni predložena zahteva za popravilo, zadostuje, da zagotovijo splošne informacije o ključnih elementih njihovih storitev popravil, zlasti o povprečnem času za izvedbo popravila, možnosti začasne zagotovitve nadomestnega blaga, kraju, kjer potrošnik izroči blago v popravilo in razpoložljivosti pomožnih storitev, na podlagi česar se potrošniki odločijo, ali bodo zadevno blago dali popraviti.

Preko nacionalnega razdelka evropske spletne platforme lahko potrošnik neposredno od popravljavca zahteva tudi evropski obrazec z informacijami o popravilu, kadar ga je ta prostovoljno dal na voljo.

Iz tretjega odstavka 98.g člena ZVPot-1 izhaja, da je registracija popraviljavcev, prodajalcev obnovljenega blaga, kupcev blaga z napako za namen obnove in skupnostnih pobud za popravila na nacionalnem razdelku evropske spletne platforme prostovoljna.

K 98.h členu ZVPot-1:

S 98.h členom ZVPot-1 se prenaša 9. člen Direktive 2024/1799/EU, in sicer določbe v zvezi z nacionalno kontaktno točko. Nacionalna kontaktna točka je odgovorna za naloge v zvezi z upravljanjem nacionalnega razdelka evropske spletne platforme. Nacionalna kontaktna točka po potrebi izvaja nadzor nad podatki iz nacionalnega razdelka za namene odkrivanja, identificiranja in odstranjevanja neveljavnih informacij.

V skladu s prvim odstavkom 98.h člena ZVPot-1 nacionalna kontaktna točka zagotavlja dostop do nacionalnega razdelka za registracijo popraviljavcev, prodajalcev obnovljenega blaga, kupcev blaga z napako za namen obnove in skupnostnih pobud za popravila, v skladu z drugim odstavkom 98.h člena ZVPot-1 pa nudi pomoč Evropski komisiji na področju delovanja nacionalnih razdelkov evropske spletne platforme.

Naloge nacionalne kontaktne točke v skladu s tretjim odstavkom 98.h člena ZVPot-1 opravlja ministrstvo, pristojno za varstvo potrošnikov.

K 15. členu:

S spremembo 6. točke prvega odstavka 130. člena ZVPot-1 se v skladu z novo točko (h) prvega odstavka 6. člena Direktive 2011/83/EU, kot je bila spremenjena z Direktivo 2023/2673/EU, določa dodatno predhodno informacijo, ki jo mora potrošnik prejeti pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, najpozneje preden ga pogodba ali ponudba zavezuje, in sicer mora prejeti informacijo o obstoju in namestitvi funkcije za odstop od pogodbe, ki se na novo določa v 138.a členu ZVPot-1.

K 16. členu:

132. člen ZVPot-1 se nanaša na formalne zahteve pri pogodbah, sklenjenih na daljavo. Drugi odstavek 132. člena ZVPot-1 pa določa, da mora podjetje potrošnika, preden ga pogodba, ki se sklepa na daljavo z uporabo elektronskih sredstev, zavezuje k plačilu, jasno in v vidni obliki opozoriti na nekatere informacije iz 18. in 130. člena ZVPot-1. Informacije v zvezi z dosedanj 9. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 ostajajo enake, le da so se zaradi spremenjenega vrstnega reda preštevilčile pod 12. točko prvega odstavka 18. člena ZVPot-1. Dodatno pa mora podjetje opozoriti na informacijo, da ima blago tržno garancijo trajnosti, njeno trajanje in opozorilo o obstoju zakonskega jamstva o skladnosti blaga, kadar proizvajalec potrošniku brez dodatnih stroškov ponuja tržno garancijo trajnosti, ki zajema celotno blago in velja več kot dve leti, in da te informacije na voljo podjetju (9. točka prvega odstavka 18. člena ZVPot-1). V četrtem odstavku se navedba 9. točke prvega odstavka 18. člena ZVPot-1 spremeni v 12. točko le zaradi preštevilčenja točk v 18. členu ZVPot-1. Vsebinske spremembe ni.

K 17. členu:

S tem členom se prenaša nov 11a člen Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, ki na novo uvaja t.i. »gumb za odstop«, kot funkcionalnost spletnega vmesnika, dodaten alternativni način uveljavljanja pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo, v primeru pogodb, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika. S tem se zagotavlja, da lahko potrošnik od pogodbe, sklenjene na daljavo preko spletnega vmesnika, odstopi tako enostavno, kot jo lahko sklene.

Poleg drugih obstoječih načinov odstopa od pogodbe mora tako podjetje, kadar ponuja možnost sklepanja pogodb na daljavo prek spletnega vmesnika, na primer prek spletnega mesta ali aplikacije, potrošniku omogočiti, da lahko od take pogodbe odstopi z uporabo funkcije za odstop od pogodbe (ki se na primer označi z besedami „kliknite tukaj za odstop od pogodbe“). Podjetje zagotovi, da to funkcijo za odstop od pogodbe potrošnik zlahka najde, do nje dostopa na enostaven in preprost način ter je med rokom za odstop stalno na voljo in jasno vidna. Ne sme biti na primer zahtevano, da potrošnik izvede določene postopke, da bi našel funkcijo za odstop od pogodbe ali dostopal do nje, kot je naložitev aplikacije, če pogodba, sklenjena na daljavo, ni bila sklenjena prek te aplikacije. Za olajšanje postopka bi lahko podjetje na primer navedlo hiperpovezave, ki bi potrošnika vodile do funkcije za odstop od pogodbe.

Funkcija za odstop od pogodbe potrošniku omogoča, da pošlje spletno obvestilo o odstopu od pogodbe, s katerim podjetje obvesti o svoji odločitvi, da odstopa od pogodbe, tako da zagotovi ali potrdi informacije, potrebne za identifikacijo pogodbe. Potrošnik, ki se je že identificiral, na primer s prijavo, lahko tako odstopi od pogodbe, ne da bi se moral še enkrat identificirati ali identificirati pogodbo, od katere želi odstopiti.

Da potrošnik ne bi nenamerno uveljavil pravice do odstopa od pogodbe, se zahteva, da potrošnik potrdi odločitev o odstopu od pogodbe na način, ki potrdi njegovo namero za to. Potrošnik mora zato izpolnjeno spletno obvestilo o odstopu od pogodbe predložiti prek funkcije za potrditev (na primer »potrdi odstop od pogodbe«). Ko potrošnik aktivira to funkcijo za potrditev, podjetje potrošniku brez nepotrebnega odlašanja na trajnem nosilcu podatkov pošlje potrdilo o prejemu spletnega obvestila o odstopu od pogodbe, vključno z njegovo vsebino ter datumom in časom njegove predložitve. Da bi potrošnik pravočasno uveljavil pravico do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo, mora predložiti spletno obvestilo o odstopu od pogodbe pred iztekom odstopnega roka.

K 18. členu:

S V. poglavjem Tretjega dela ZVPot-1 se kot posebno vrsto pogodbe ureja pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo. To je pogodba, sklenjena med podjetjem in potrošnikom v zvezi s finančnimi storitvami zakonodaji (na primer storitve bančne, kreditne, zavarovalne, pokojninske, naložbene ali plačilne narave) na podlagi organizirane prodaje na daljavo ali sistema opravljanja storitev brez istočasne fizične prisotnosti pogodbenih strank, ki ga vodi podjetje, ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

Pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, je že urejena v 147. do 158. členu ZVPot-1, zato se s predlogom zakona te člene spreminja tako, da bodo določbe skladne z določbami Direktive 2023/2673/EU. Direktiva 2023/2673/EU namreč razveljavlja Direktivo Evropskega

parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2002/65/ES), ki je bila prenesena v 147. do 158. členu ZVPot-1, in posodobljene določbe o pogodbi o finančnih storitvah, sklenjeni na daljavo, dodaja v novo poglavje IIIa Direktive 2011/83/EU (novi členi 16a do 16e), ki sicer v splošnem delu že ureja večino pogodb, sklenjenih na daljavo in zunaj poslovnih prostorov.

K 19. členu:

S tem členom se zaradi določenih specifik pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, ureja njeno področje uporabe. Ker je pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, v ZVPot-1 umeščena kot posebna pogodba Tretjega dela, se za pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, uporabljajo tudi vse določbe splošnega dela ZVPot-1 (Prvi del, Drugi del, Četrti del, Peti del). Prav tako se za pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, v skladu s prvim odstavkom uporabljajo tudi nekatere določbe glede pogodbe, sklenjene na daljavo, ki je sicer urejena v IV. poglavju Tretjega dela in se v skladu s 5. točko prvega odstavka 129. člena ZVPot-1 drugače za pogodbe o finančnih storitvah ne uporablja.

Z drugim odstavkom se določa, da se v primeru pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, ki obsega začetni sporazum o storitvi, ki mu sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, določbe ZVPot-1 uporabljajo samo za začetni sporazum (saj zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, ki se opravijo v nekem času, lahko veljajo za celoto), razen 13. člena ZVPot-1, ki se uporablja tudi za ostale zaporedne posle ali niz ločenih poslov iste vrste. Kadar ni začetnega sporazuma (zaporedni posli ali niz ločenih poslov pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami), se v skladu s tretjim odstavkom določbe, ki urejajo pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, uporabljajo za vse zaporedne posle ali niz ločenih poslov, razen določb, povezani z zagotavljanjem predhodnih informacij, ki pa se uporabljajo samo za prvi posel. Dodatno je določeno tudi, da kadar se posel iste vrste ne opravlja več kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov in se zanj ponovno uporabljajo vsi členi ZVPot-1 (na primer ponovno je treba podati predhodne informacije). Drugi in tretji odstavek tako prenašata nov 1b odstavek 3. člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU.

Od sprejetja Direktive 2002/65/ES so bili na ravni EU sprejeti in v nacionalno zakonodajo preneseni številni pravni akti, ki specialno po področjih urejajo posamezne finančne storitve. Da ne bi prišlo do podvajanja, je s četrtem, petim in šestim odstavkom določena t.i. »varnostna mreža«, v skladu s katero se določbe ZVPot-1 za posamezne finančne storitve uporabljajo samo v primerih, ko te posamezne finančne storitve še niso urejene v drugem pravnem aktu, in sicer v zvezi s pravili o predhodnih informacijah, pravili o pravici do odstopa od pogodbe in pravili o ustreznih pojasnilih. S tem se v slovenski pravni red prenašajo določbe desetega odstavka novega 16a člena, šestega odstavka novega 16b člena in petega odstavka novega 16d člena Direktive 2011/83/EU, kot so bili dodani z Direktivo 2023/2673/EU.

S četrtem odstavkom se tako določa, da se za posamezne finančne storitve, ki jih ureja drug predpis, ki vsebuje pravila o predhodnih informacijah, uporabljajo samo pravila o predhodnih informacijah iz tega drugega predpisa, ne glede na raven podrobnosti pravil (če na primer drug predpis določa, da je pri posamezni finančni storitvi treba kot predhodne informacije navesti zgolj nekaj osnovnih informacij, ni treba navajati vseh dodatnih predhodnih informacij, ki jih še zahteva Direktiva 2023/2673/EU). Če drug predpis, ki ureja posamezne finančne storitve, ne vsebuje pravil o predhodnih informacijah v zvezi s pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, pa se s četrtem odstavkom določa, da mora podjetje potrošnika v vsakem primeru obvestiti o obstoju ali neobstoju take pravice v skladu z ZVPot-1.

Peti odstavek določa, da se za posamezne finančne storitve, ki jih ureja drug predpis, ki vsebuje pravila o pravici do odstopa od pogodbe, uporabljajo samo pravila o odstopu od pogodbe iz tega drugega predpisa. Kadar tak drug predpis namesto pravice do odstopa ureja drugo alternativno možnost, kot je obdobje za razmislek, se za te posamezne finančne storitve uporabljajo samo pravila glede alternativne možnosti.

Z določilom, da se peti odstavek ne uporablja za 138.a člen ZVPot-1, se v izogib nejasnostim dodatno pojasnjuje, da se t.i. »gumb za odstop« uporabljajo pri vseh pogodbah o finančnih

storitvah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, ne glede na to ali je pravica do odstopa od teh finančnih storitev, sklenjenih na daljavo, urejena v ZVPot-1 ali v kakšnem drugem predpisu. To izhaja tudi iz Direktive 2023/2673/EU, saj le ta t.i. »varnostno mrežo« v zvezi s pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, določa v šestem odstavku 16b člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, medtem ko se t.i. »gumb za odstop« ne ureja v okviru tega člena, pač pa se ureja v novem 11a členu Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, kot določba splošnega dela, ki se uporablja za vse vrste pogodb, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika. T.i. »gumb za odstop« tako predstavlja funkcionalnost, s katero se uveljavlja pravico do odstopa od pogodb, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, in ne pravice do odstopa samo. V skladu z novim 1b odstavkom 3. člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, pa se ta funkcionalnost uporablja tudi v primeru pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika.

Šesti odstavek pa določa, da se za posamezne finančne storitve, ki jih ureja drug predpis, ki vsebuje pravila o ustreznih pojasnilih, ki se zagotavljajo potrošniku, uporabljajo samo pravila o ustreznih pojasnilih iz tega drugega prepisa.

K 20. členu:

S tem členom se v skladu s prvim odstavkom novega 16a člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, posodablja seznam predhodnih informacij, ki jih mora podjetje zagotoviti potrošniku na jasn in razumljiv način, preden potrošnika ponudba ali pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, zavezuje.

V zvezi s predhodnimi informacijami se tako na novo določa obveznost podjetja, da potrošniku sporoči svojo telefonsko številko, pa tudi svoj elektronski naslov ali podatke o drugih sredstvih za komuniciranje ter informacije o tem, kam se lahko pošljejo pritožbe. Ker nekatera podjetja uporabljajo avtomatizirano sprejemanje odločitev za določanje različnih cen za različne skupine potrošnikov, v nekaterih primerih pa so cene prilagojene cenovni občutljivosti posameznih potrošnikov, se določa tudi, da je treba potrošnika obvestiti, da je bila cena finančne storitve personalizirana na podlagi avtomatiziranega sprejemanja odločitev. Prav tako so pri nekaterih finančnih storitvah morda v naložbeno strategijo vključeni okoljski ali socialni dejavniki, zato mora biti potrošnik obveščen tudi o posebnih okoljskih ali socialnih ciljih finančne storitve, da lahko sprejme informirano odločitev.

K 21. členu:

Uporaba sredstev za komuniciranje na daljavo ponuja dobre možnosti za pridobivanje informacij, ne sme pa voditi do neupravičenega omejevanja informacij, ki se zagotovijo potrošniku. Zato se s tem členom v skladu tretjim in četrtem odstavkom novega 16a člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, določa, da lahko v primeru ustnih sporočil po telefonu podjetje zagotovi le omejen sklop predhodnih informacij, preden pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, potrošnika zavezuje, vendar le, če se potrošnik s tem izrecno strinja. V tem primeru mora potrošnika seznaniti z naravo in razpoložljivostjo drugih predhodnih informacij ter takoj po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo potrošniku zagotoviti vse predhodne informacije na trajnem nosilcu podatkov. Prav tako mora podjetje v primeru ustnih sporočil po telefonu izpolniti svoje obveznosti iz novega 150.a člena ZVPot-1, ki določa obveznost pošiljanja opomnika o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v primeru, da se predhodne informacije potrošniku zagotovijo manj kot en dan pred tem, ko ga pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, zavezuje.

K 22. členu:

Da bi potrošnik lahko sprejel odločitev ob popolnem poznavanju dejstev, bi moral vse predhodne informacije prejeti pravočasno in ne hkrati s sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo. Na ta način se potrošniku zagotovi dovolj časa, da prebere in razume predhodne informacije, primerja ponudbe in sprejme informirano odločitev. Kadar so informacije zagotovljene manj kot en dan pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo, se v skladu s petim odstavkom novega 16a člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, na novo določa obveznost podjetja, da potrošnika prek trajnega nosilca podatkov v roku enega do sedem

dni po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo opomni na možnost odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo.

K 23. členu:

S tem členom se ureja način zagotavljanja informacij potrošniku v skladu s šestim in sedmim odstavkom novega 16a člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU. Vse predhodne informacije je treba zagotoviti v lahko berljivi obliki, na trajnem nosilcu podatkov in tako, da jih potrošnik zlahka razume. V lahko berljivi obliki pomeni, da so uporabljeni znaki v berljivi velikosti in barvah, ki ne zmanjšujejo razumljivosti predhodnih informacij, tudi kadar je dokument predstavljen, natisnjen ali fotokopiran v črno-beli tehniki. Poleg tega se je treba izogibati predolgim in zapletenim opisom, drobnemu tisku in prekomerni uporabi hiperpovezav, saj se s temi metodami zmanjša razumevanje potrošnika.

Obveznost v zvezi z načinom zagotavljanja predhodnih informacijami se v drugem odstavku prilagaja tako, da se upoštevajo tehnične omejitve nekaterih medijev, kot so na primer omejitve števila znakov na zaslonih nekaterih mobilnih telefonov. Zato se podjetju omogoča, da prilagodi vsebino in predstavitev spletnega vmesnika za take naprave tako, da vnaprej in na najvidnejši možen način zagotovi samo predhodne informacije v zvezi z identiteto podjetja, opisom glavnih značilnosti finančne storitve, skupno ceno, ki jo potrošnik plača podjetju za finančno storitev, ter obstojem ali neobstojem pravice do odstopa od pogodbe, vključno s pogoji, roki in postopki za uveljavljanje te pravice. Ostale predhodne informacije se lahko navedejo večplastno, vendar pa je v vsakem primeru treba pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo na trajnem nosilcu podatkov zagotoviti vse predhodne informacije.

Kadar se uporablja tehnika večplastnega navajanja informacij, pri kateri se nekateri ključni elementi predhodnih informacij na vidnem mestu v prvi plasti, drugi podrobni deli predhodnih informacij pa so predstavljeni v spremljajočih plasteh, morajo biti vse predhodne informacije potrošniku lahko dostopne, uporaba spremljajočih plasti pa ne sme odvracati pozornosti potrošnika od vsebine dokumenta in ne sme zakriti ključnih predhodnih informacij. Drug možen način zagotavljanja predhodnih informacij z elektronskimi sredstvi pa je pristop »kazala« z uporabo razširljivih naslovov. Potrošnik lahko v tem primeru na najvišji ravni najde glavne teme, ki jih lahko razširi s klikom na posamezno temo, s čimer je usmerjen na podrobnejšo predstavitev ustreznih predhodnih informacij. Tako ima potrošnik vse potrebne predhodne informacije na voljo na enem mestu, hkrati pa ohrani nadzor nad tem, kaj si bo ogledal in kdaj. V vsakem primeru pa mora imeti potrošnik možnost, da je vse dele predhodnih informacij možno natisniti v enem samem dokumentu oziroma prenesti kot celotni dokument s predhodnimi informacijami in ga shraniti kot samostojni dokument.

K 24. členu:

K novemu 151.a členu ZVPot-1:

Potrošnik včasih poleg predhodnih informacij, ki mu jih zagotovi podjetje, še naprej potrebuje pomoč pri odločanju, katera finančna storitev je najprimernejša za njegove potrebe in finančni položaj. Glavni cilj določb v zvezi z ustreznim pojasnilom, s katerimi se v slovenski pravni red prenaša nov 16d člen Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, je zagotoviti, da potrošnik pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo razume finančne storitve, ki jih ponuja podjetje.

Da bi bil ta cilj izpolnjen, je treba ustrezno pojasnilo dati dovolj zgodaj, da ga lahko potrošnik pregleda še pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo. Zgolj reproduciranje predhodnih informacij je nezadostno, zato mora podjetje pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo zagotoviti pomoč tako, da poda ustrezna pojasnila v zvezi z bistvenimi značilnostmi konkretne predlagane pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, vključno z morebitnimi predlaganimi pomožnimi storitvami, in konkretnimi učinki, ki jih ima lahko predlagana pogodba o finančnih storitvah na potrošnika, če bo sklenjena. Glede bistvenih značilnosti predlagane pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, podjetje pojasni glavne značilnosti ponudbe, kot so skupna cena, ki jo mora potrošnik plačati podjetju, in opis glavnih značilnosti finančne storitve ter njihov učinek na potrošnika, vključno z navedbo, ali se predlagane pomožne storitve lahko odpovejo ločeno ali ne in kakšne so posledice take odpovedi. Glede konkretnih učinkov, ki jih ima lahko predlagana pogodba na potrošnika, pa podjetje pojasni tudi glavne posledice neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti. Podjetje potrošniku taka ustrezna pojasnila zagotovi brezplačno na enostaven in jasen način.

Obveznost zagotavljanja ustreznih pojasnil je zlasti pomembna, kadar namerava potrošnik skleniti pogodbo o finančnih storitvah na daljavo in podjetje ustrezna pojasnila predloži prek popolnoma avtomatiziranih spletnih orodij, kot so na primer klepetalni roboti, avtomatizirano svetovanje, interaktivna orodja ali podobna sredstva. Da se zagotovi, da potrošnik razume učinke, ki jih ima lahko pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, na njegov ekonomski položaj, se določa, da mora imeti potrošnik v fazi pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo vedno možnost, da v delovnem času podjetja ustrezna pojasnila brezplačno poda človek, ki zastopa podjetje. Potrošnik pa ima tudi pravico, da v utemeljenih primerih zahteva človeško posredovanje tudi po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo, na primer pri podaljševanju pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v primeru večjih težav za potrošnika ali kadar so potrebna dodatna pojasnila v zvezi s pogodbenimi pogoji.

K novemu 151.b členu ZVPot-1:

S tem členom se določa, da dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z zagotavljanjem predhodnih informacij in ustreznih pojasnil nosi podjetje, kot to določata tudi osmi odstavek 16a člena in četrti odstavek 16d člena Direktive 2011/83/EU, kot sta bila dodana z Direktivo 2023/2673/EU.

K 25. členu:

S tem členom se prenašata prvi pododstavek prvega odstavka in tretji odstavek 16b člena Direktive 2011/83/EU, kot sta bila dodana z Direktivo 2023/2673/EU, ki določata, da ima potrošnik pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, brez pogodbene kazni in brez obveznosti utemeljitve v 14 dneh. Pri pogodbah o osebnih pokojninskih zavarovanjih, sklenjenih na daljavo, se ta rok podaljša na 30 koledarskih dni. Potrošnik pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, uveljavi pravočasno, če pred iztekom roka podjetju pošlje obvestilo glede uveljavljanja pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo.

K 26. členu:

V skladu z drugim pododstavkom prvega odstavka 16b člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, se s tem členom ureja štetje rokov. Rok za odstop od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, se izteče 14 oziroma 30 koledarskih dni po dnevu sklenitve pogodbe o finančnih storitvah na daljavo oziroma 14 oziroma 30 koledarskih dni po dnevu, na katerega potrošnik prejme predhodne informacije in pogodbene pogoje, če je ta dan poznejši kot dan sklenitve pogodbe o finančnih storitvah na daljavo. Zaradi večje pravne varnosti se dodatno določa, da se rok za odstop od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v vsakem primeru izteče najpozneje 12 mesecev in 14 koledarskih dni po sklenitvi pogodbe o finančnih storitvah na daljavo, tudi če potrošnik ni prejel predhodnih informacij in pogodbenih pogojev. Kljub temu pa tretji odstavek vsebuje tudi varovalko, da se rok za odstop od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo ne izteče niti v 12 mesecih in 14 koledarskih dneh, če potrošnik ni prejel predhodnih informacij o pravici do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, na trajnem nosilcu podatkov.

K 27. členu:

S tem členom se v skladu z drugim odstavkom 16b člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, določajo primeri, v katerih nima pravice do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, na primer pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, pri katerih je vrednost finančne storitve odvisna od nihanj na finančnem trgu, na katera podjetje nima vpliva in ki lahko nastopijo v roku za odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, ali ker je potrošnik izrecno zahteval izpolnitev pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, pred iztekom roka za odstop od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, in je bila zato pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo že v celoti izpolnjena.

K 28. členu:

Veljavnost pomožnih pogodb se v tem členu ureja v skladu s četrtim odstavkom 16b člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, in sicer tako, da pomožna pogodba za potrošnika ni zavezujoča, če ta uveljavlja svojo pravico do odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo. Prav tako potrošnik v tem primeru ne nosi nobenih stroškov.

K 29. členu:

Ta člen ureja pravico podjetja do plačila za opravljene storitve v skladu s prvim in tretjim odstavkom 16c člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU. V primeru potrošnikovega odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, tako lahko podjetje od potrošnika zahteva, da brez nepotrebnega odlašanja plačila storitev, ki jo je podjetje zanj dejansko opravilo v skladu s pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, pri čemer mora biti to plačilo sorazmerno obsegu že opravljene storitve v primerjavi s celotnim obsegom pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, in ne sme pomeniti pogodbene kazni. To plačilo lahko podjetje zahteva le, če dokaže, da je bil potrošnik v okviru predhodnih informacij ustrezno obveščen o znesku plačila v primeru odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, in je sam podal zahtevo za začetek izpolnjevanja pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, pred iztekom odstopnega roka.

K 30. členu:

S tem členom se v skladu s petim odstavkom 16c člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, ureja obveznost potrošnika, da v primeru njegovega odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v 30 dneh vrne vsak znesek, ki ga je prejel od podjetja.

K 31. členu:

S tem členom se v skladu s četrtem odstavkom 16c člena Direktive 2011/83/EU, kot je bil dodan z Direktivo 2023/2673/EU, ureja obveznost podjetja, da v primeru potrošnikovega odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v 30 dneh potrošniku vrne vsak znesek, ki ga je od njega prejel, razen zneska, ki izhaja iz pravice podjetja do plačila za opravljene storitve.

K 32. členu:

Ta člen se črta, ker se dokazno breme v zvezi s predhodnimi informacijami in ustreznimi pojasnili ureja v novem 151.b členu ZVPot-1.

K 33. členu:

S tem členom se besedilo, ki določa naložitev izpolnitve zakonske obveznosti v zvezi s pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, usklajuje s spremembami v normativnem delu.

K 34. členu:

Črta se prepoved prodaje blaga ali opravljanja storitev v dosedanji 12. točki prvega odstavka 234. člena ZVPot-1, saj je prepoved prodaje blaga ali opravljanja storitev, če organizator potovanja ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil, ki so izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja, že vsebovana v 42. členu Zakona o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. 13/18, v nadaljnjem besedilu: ZSRT-1).

K 35. členu:

V 238. členu ZVPot-1 se sklic na 22. in 45. do 56. točke prvega odstavka 240. člena le spremeni v 25. in 56. do 67. točke prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 iz razloga, ker se je spremenil vrstni red sankcij v 240. členu ZVPot-1. Vsebinskih sprememb v 238. členu ZVPot-1 ni.

K 36. členu:

Črta se sankcija v dosedanji 11. točki prvega odstavka 239. člena ZVPot-1, saj je sankcija, če podjetje v okviru organizacije potovanja ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil, ki so izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanj, že vsebovana v prvem odstavku 44. člena ZSRT-1.

K 37. členu:

Sankcija v 14. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se prilagodi spremembam besedišča v prvem in šestem odstavku 15. člena ZVPot-1. Vsebinske spremembe ni, pojasnilo je razvidno iz obrazložitve k členu, ki se nanaša na spremembe besedila prvega in šestega odstavka 15. člena ZVPot-1.

V novi 17. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se doda nova sankcija glede na novo določbo petega odstavka 15. člena ZVPot-1 v povezavi s sodbo Sodišča EU v zadevi C-330/23 iz leta 2024, iz katere izhaja, da je lahko edina referenčna cena, na katero se računa znižanje cene blaga ali prikazovanje cenovne prednosti, prejšnja cena (običajno najnižja v zadnjih 30 dneh) in ne redna prodajna cena blaga.

Dosedanja 17. točka, ki postane nova 18. točka, se spremeni zaradi pomote. V navedeni sankciji se mora ena četrtnina vrednosti vsega blaga nanašati na razprodaje in ne na znižanje cen blaga, da bo skladna z določbo. Vsebinske spremembe določbe ni. Spremeni se tudi sklic iz petega na sedmi odstavek, ker sta dodana novi peti in šesti odstavek 15. člena ZVPot-1 in je treba sklic na določbo ustrezno preštevilčiti.

Sankciji v novi 22. in 23. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 sta določeni z namenom upoštevanja predpisane uporabe usklajenega obvestila o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov ter usklajene oznake o tržni garanciji trajnosti blaga, ki bo predpisana s strani Evropske komisije do 27. septembra 2025.

Sankcija v novi 31. točki podjetju prepoveduje, da pri sklepanju pogodb prek spletnega vmesnika zasnuje, organizira ali upravlja svoj spletni vmesnik na način, ki je v nasprotju s prepovedjo iz 57.a člena tega zakona.

V novi 44. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se doda sankcija za proizvajalca, če ne popravi blaga, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije, v obsegu zahtev glede popravljivosti ter ne zagotavlja vzdrževanja blaga in nadomestnih delov v roku, določenem v pravnih aktih Evropske unije (prvi odstavek 98.a člena ZVPot-1).

V novih 45. in 46. točkah prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se dodata sankciji za proizvajalca, če uporabi pogodbeno določila, strojno ali programsko opremo, ki ovira popravilo blaga iz drugega odstavka 98.a člena ZVPot-1, in uporaba ni utemeljena z legitimnimi in objektivnimi dejavniki, vključno z varstvom pravic intelektualne lastnine na podlagi drugih predpisov (drugi odstavek 98.c člena ZVPot-1) in če neodvisnemu popravljavcu za popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1 preprečuje uporabo originalnih ali rabljenih nadomestnih delov, združljivih nadomestnih delov in nadomestnih delov, narejenih s tridimenzionalnim tiskanjem in so ti nadomestni deli skladni z zahtevami iz drugih predpisov, kot so zahteve glede varnosti proizvodov, ali so skladni s pravicami intelektualne lastnine (tretji odstavek 98.c člena ZVPot-1).

V novi 47. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se doda sankcija, če proizvajalec zavrne popravilo blaga iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1 zgolj zato, ker je predhodno popravilo izvedel drug popravilavec ali druga oseba (drugi odstavek 98.d člena ZVPot-1).

V novih 48. in 49. točkah točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se dodata sankciji v zvezi z informiranjem potrošnikov, in sicer če proizvajalec ne zagotovi, da lahko potrošnik za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1 na prosto dostopnem spletnem mestu dostopa do informacij o okvirnih cenah, zaračunanih za običajno popravilo blaga (prvi odstavek 98.e člena ZVPot-1) ali če potrošniku za blago iz prvega odstavka 98.a člena ZVPot-1 ne zagotovi brezplačno, za čas trajanja obveznosti zagotavljanja popravila, informacij o svojih storitvah popravil, na lahko dostopen, jasen in razumljiv način (drugi odstavek 98.e člena ZVPot-1).

V novi 50. točki prvega odstavka 240. člena ZVPot-1 se doda sankcija, če popravilavec ne izvede storitev popravila pod pogoji, določenimi v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu, kadar je potrošnik v obdobju veljavnosti evropskega obrazca z informacijami o popravilu sprejel pogoje, določene v evropskem obrazcu z informacijami o popravilu (peti odstavek 98.f člena ZVPot-1).

V novi 68. točki se doda sankcija, če podjetje pri pogodbah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, potrošniku ne zagotovi možnosti odstopa od pogodbe z uporabo funkcije za odstop od pogodbe na način, ki je določen v 138.a členu tega zakona.

S spremembo dosedanje 57. točke (zdaj 69. točka) se besedilo, ki določa sankcijo v zvezi s podajanjem predhodnih informacij pri pogodbi o finančnih storitvah, sklenjeni na daljavo, usklajuje s spremembami v normativnem delu.

V novih 70., 71. in 72. točkah se dodajo sankcije, če podjetje pri ustnih sporočilih po telefonu potrošniku ne poda informacij v skladu s 150. členom tega zakona, če potrošniku ne zagotovi opomnika o možnosti odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu s 150.a členom tega zakona, če potrošniku ne poda ustreznih pojasnil glede predlagane pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, v skladu z drugim odstavkom 151.a člena tega zakona oziroma ne omogoči človeškega posredovanja v skladu s tretjim 151.a člena tega zakona;«.

K 38. členu:

38. člen navaja nove in spremenjene podzakonske predpise, ki so predstavljeni v zadnjem delu tega dokumenta.

Pojasnjujemo pa, da bosta podzakonska predpisa iz četrtega in petega odstavka 18. člena ZVPot-1 pripravljena na podlagi izvedbenih aktov Evropske komisije, ki bo določila obliko in vsebino usklajenega obvestila o obstoju zakonskega jamstva za skladnost blaga in njegovih glavnih elementov in usklajene oznake tržne garancije trajnosti, zato bo predlog omenjenih podzakonskih predpisov iz četrtega in petega odstavka 18. člena ZVPot-1 predstavljen naknadno.

K 39. členu:

39. člen določa prenehanje veljavnosti dveh pravilnikov, ki se spreminjata:

1. Pravilnik o načinu označevanja cen blaga, digitalnih vsebin in storitev ter objavi znižanja cene blaga (Uradni list RS, št. 10/23) in
2. Pravilnik o blagu, za katero se izda garancija za brezhibno delovanje (Uradni list RS, št. 142/22).

K 40. členu:

40. člen določa začetek veljavnosti tega zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

2. člen

(prenos predpisov Evropske unije)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva Sveta 85/374/EGS z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 210 z dne 7. 8. 1985, str. 29), zadnjič spremenjena z Direktivo 1999/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 1999 o spremembi Direktive Sveta 85/374/EGS o prilagajanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L št. 141 z dne 4. 6. 1999, str. 20);
2. Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L št. 95 z dne 21. 4. 1993, str. 29), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7);
3. Direktiva 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L št. 80 z dne 18. 3. 1998, str. 27), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7);
4. Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (UL L št. 178 z dne 17. 7. 2000, str. 1);
5. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL L št. 271 z dne 9. 10. 2002, str. 16), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L št. 337 z dne 23. 12. 2015, str. 35);
6. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 149 z dne 11. 6. 2005, str. 22), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7);
7. Direktiva 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju (UL L št. 376 z dne 27. 12. 2006, str. 21);

8. Direktiva 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L št. 33 z dne 3. 2. 2009, str. 10);
9. Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 304 z dne 21. 11. 2011, str. 64), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7);
10. Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS (UL L št. 326 z dne 11. 12. 2015, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2302/EU);
11. Direktiva (EU) 2019/770 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev (UL L št. 136 z dne 22. 5. 2019, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 305 z dne 26. 11. 2019, str. 60);
12. Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L št. 136 z dne 22. 5. 2019, str. 28), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 305 z dne 26. 11. 2019, str. 62) in
13. Direktiva (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7).

4. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »blago« je:
 - vsaka premična stvar, razen stvari, ki so prodane v okviru izvršbe ali drugih sodnih postopkov; za blago v smislu tega zakona štejejo tudi voda, plin in elektrika, kadar se prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini,
 - vsaka premična stvar, ki vključuje digitalno vsebino ali digitalno storitev ali je z njo medsebojno povezana na način, da blago brez te digitalne vsebine ali digitalne storitve ne bi moglo opravljati svoje funkcije (v nadaljnjem besedilu: blago z digitalnimi elementi);
2. »blago, izdelano po natančnih navodilih potrošnika«, je blago, ki ni izdelano vnaprej, temveč na podlagi osebne potrošnikove izbire ali odločitve;
3. »digitalna storitev« je:
 - storitev, ki potrošniku omogoča ustvarjanje, obdelavo ali hrambo podatkov v digitalni obliki ali dostop do njih, ali

- storitev, ki omogoča izmenjavo podatkov v digitalni obliki ali katero koli drugo obliko interakcije s temi podatki, ki jih naložijo ali ustvarijo potrošnik ali drugi uporabniki te storitve;
- 4. »digitalna vsebina« so podatki, ki nastanejo in so dobavljeni v digitalni obliki;
- 5. »distributer blaga, ki ni proizvedeno v Republiki Sloveniji« je podjetje, ki kot prvo v distribucijski verigi blago da na trg Republike Slovenije;
- 6. »finančne storitve« po tem zakonu so storitve, ki so predmet zakonov, ki urejajo področje bančništva, zavarovalništva, trga finančnih instrumentov, investicijskih skladov, pokojninskih skladov, plačilnih storitev in potrošniških kreditov;
- 7. »funkcionalnost« je zmožnost blaga, digitalne vsebine ali digitalne storitve, da opravlja svoje funkcije glede na svoj namen;
- 8. »interoperabilnost« je zmožnost blaga, digitalne vsebine ali digitalne storitve, da deluje s strojno ali programsko opremo, ki se razlikuje od tiste, s katero se digitalna vsebina ali digitalne storitve iste vrste običajno uporabljajo;
- 9. »javna dražba« je način prodaje, pri kateri podjetje ponudi blago ali storitve potrošnikom, ki se dražbe udeležijo ali se je imajo možnost osebno udeležiti, po preglednem in konkurenčnem postopku, ki ga vodi dražitelj in pri katerem je uspešen ponudnik zavezan kupiti blago ali storitve;
- 10. »kodeks ravnanja« je sporazum ali zbirka pravil, ki jih ne določa zakon ali drug predpis, in določa ravnanje podjetij, ki se zavežejo, da bodo upoštevala kodeks v zvezi z eno ali več poslovnimi praksami v razmerju do potrošnikov ali poslovnimi področji;
- 11. »odločitev o poslu« je vsaka odločitev potrošnika, ne glede na to, ali se odloči za dejanje ali opustitev dejanja, ki jo sprejme v zvezi z vprašanji: kupiti blago ali ne, kako in pod kakšnimi pogoji kupiti blago, ali ga plačati v celoti ali deloma, ga obdržati ali z njim nadalje razpolagati in ali v zvezi z blagom uveljavljati katero od pogodbenih pravic;
- 12. »osebni podatki« so osebni podatki, kot so opredeljeni v 1. točki 4. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1);
- 13. »podjetje« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost, ne glede na njeno pravnoorganizacijsko obliko ali lastninsko pripadnost, vključno z drugimi organizacijami oziroma drugimi fizičnimi osebami, ki zagotavljajo potrošnikom blago, storitve in digitalno vsebino proti plačilu. Ta oseba se šteje za podjetje, tudi če deluje prek osebe, ki nastopa v njenem imenu ali po njenem naročilu;
- 14. »poklicna skrbnost« je standard posebne veščine in skrbnosti, za katerega se upravičeno pričakuje, da ga bo podjetje uporabljalo na področju svoje dejavnosti v razmerju do potrošnikov v skladu z dobrimi poslovnimi običaji ali s spoštovanjem splošnega načela dobre vere;
- 15. »ponudnik spletne tržnice« je vsako podjetje, ki potrošnikom ponuja spletno tržnico;
- 16. »ponudnik storitev informacijske družbe« je vsako podjetje, ki ponuja storitve informacijske družbe;
- 17. »poslovni prostori« so nepremični maloprodajni prostori, v katerih podjetje stalno opravlja dejavnost, ali premični maloprodajni prostori, v katerih podjetje običajno opravlja svojo dejavnost;
- 18. »potrošnik« je fizična oseba, ki pridobiva ali uporablja blago, storitve in digitalno vsebino za namene zunaj njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti;

19. »prodajalec« je podjetje, ki sklepa prodajne pogodbe;
20. »proizvajalec« je podjetje, ki izdeluje končno blago ali sestavne dele ali pridobiva osnovne surovine, oziroma druga oseba, ki se s svojo firmo, blagovnim znakom ali drugim znakom razlikovanja na blagu predstavlja kot njegov proizvajalec. Za proizvajalca se štejejo tudi uvoznik in distributer blaga, ki ni proizvedeno v Republiki Sloveniji, predstavništvo proizvajalca v Republiki Sloveniji ali katera koli druga oseba, ki daje videz, da je proizvajalec, s tem, da blago označi s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim znakom razlikovanja;
21. »razvrstitev« je relativna izpostavljenost izdelkov, kot jo predstavi, organizira ali sporoči podjetje, ne glede na tehnološka sredstva, uporabljena za tako predstavitev, organizacijo ali sporočanje;
22. »spletna tržnica« je storitev z uporabo programske opreme, vključno s spletnim mestom, delom spletnega mesta ali aplikacijo, ki jo upravlja podjetje ali se upravlja v njegovem imenu in ki potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo z drugimi podjetji ali potrošniki;
23. »sredstva za komuniciranje na daljavo« so tista komunikacijska sredstva, ki omogočajo sklenitev pogodbe tako, da ni potrebna istočasna fizična prisotnost pogodbenih strank;
24. »storitve informacijske družbe« so tiste gospodarske dejavnosti, ki se izvajajo prek interneta ter vključujejo prodajo storitev, blaga in digitalne vsebine na podlagi sklepanja pogodb prek interneta ter brezplačne storitve, kot so posredovanje podatkov in oglaševalska sporočila, če ni drugače urejeno s tem ali drugim zakonom;
25. »trajni nosilec podatkov« je vsak instrument, ki potrošniku ali podjetju omogoča trajno shranjevanje nanj naslovljenih podatkov ali informacij, trajen dostop do njih in njihovo reprodukcijo;
26. »trajnost« je zmožnost blaga, da ohranja svoje potrebne funkcije in zmogljivosti z običajno uporabo;
27. »tvorec kodeksa« je pravna ali fizična oseba, vključno s podjetjem ali skupino podjetij, ki je odgovorna za sestavo in revizijo kodeksa ravnanja ter izvajanje nadzora nad spoštovanjem kodeksa s strani podjetij, ki so se zavezala, da ga bodo spoštovala;
28. »uvoznik blaga« je vsak, kdor uvozi blago na carinsko območje Evropske unije;
29. »zakonsko urejen poklic« je poklicna dejavnost ali skupina poklicnih dejavnosti, pri katerih so dostop, opravljanje ali eden od načinov opravljanja pogojeni s posebnimi poklicnimi kvalifikacijami, ki jih neposredno ali posredno urejajo zakoni in drugi predpisi;
30. »združljivost« je zmožnost blaga, digitalne vsebine ali digitalne storitve, da deluje s strojno ali programsko opremo, s katero se običajno uporablja blago, digitalna vsebina ali digitalne storitve iste vrste, ne da bi bilo treba blago, strojno ali programsko opremo, digitalno vsebino ali digitalno storitev predelati oziroma pretvoriti.

14. člen

(navajanje in upoštevanje cen)

(1) Podjetje za blago, storitev ali digitalno vsebino, ki jo ponuja potrošniku, vidno označi ceno, ki vključuje davek na dodano vrednost, če je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost.

(2) Cena blaga, storitve ali digitalne vsebine je označena v eurih.

(3) Podjetje upošteva označeno ceno.

(4) Če gre za ponudbo v okviru storitev informacijske družbe, mora biti poleg cene jasno in nedvoumno navedeno, ali cena vključuje tudi stroške dostave.

(5) Minister, pristojen za varstvo potrošnikov, podrobneje predpiše način označevanja prodajnih cen in cen za enoto blaga, ki ga podjetja ponujajo potrošnikom, ter način označevanja cen storitve ali digitalne vsebine, ki jo podjetja ponujajo potrošnikom.

15. člen

(znižanje cene in razprodaja)

(1) Pri znižanju cene blaga podjetje označi prejšnjo ceno in znižano ceno.

(2) Za prejšnjo ceno se šteje najnižja cena, ki jo je podjetje uporabljalo v zadnjih 30 dneh pred uporabo znižane cene.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se pri blagu, ki je na trgu manj kot 30 dni, za prejšnjo ceno šteje najnižja cena, po kateri je podjetje ponujalo blago pred znižanjem cene v obdobju, v katerem je bilo blago na trgu.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena in prejšnji odstavek se v primeru neprekinjenega postopnega zniževanja cene za prejšnjo ceno iz drugega odstavka tega člena šteje cena, ki je bila najnižja cena najmanj 30 dni pred prvo znižano ceno v neprekinjenem postopnem zniževanju cene.

(5) Če je odstotek znižanja objavljen v razponu, mora najvišji odstotek znižanja zajemati najmanj eno četrtino vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji.

18. člen

(predhodne informacije)

(1) Podjetje mora potrošniku pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba na jasen in razumljiv način zagotoviti naslednje informacije, če niso jasne že iz okoliščin:

1. glavne značilnosti blaga, storitve ali digitalne vsebine v obsegu, ki ustreza nosilcu podatkov in blagu, storitvi ali digitalni vsebini;
2. firmo, naslov sedeža podjetja in telefonsko številko podjetja, kadar je ta na voljo;
3. končno ceno blaga, storitve ali digitalne vsebine, vključno z davki, ali način izračuna cene, če je zaradi narave blaga, storitve ali digitalne vsebine ni mogoče izračunati vnaprej;
4. informacije o morebitnih dodatnih stroških prevoza, dostave ali pošiljanja ali opozorilo, da taki stroški lahko nastanejo, če jih ni mogoče vnaprej izračunati;
5. plačilne pogoje ter pogoje dostave blaga in izvedbe storitve oziroma dobave digitalne vsebine, rok dostave blaga in izvedbe storitve oziroma dobave digitalne vsebine, kadar je to potrebno;
6. informacije o pritožbenem postopku pri podjetju;
7. seznanitev z zakonskim jamstvom za skladnost blaga, storitve ali digitalne vsebine;

8. seznanitev z možnostjo in pogoji poprodajnih storitev in prostovoljnega jamstva (tržne garancije), kadar je to potrebno;
9. trajanje pogodbe, kadar je to primerno, in pogoje za odstop od pogodbe, sklenjene za nedoločen čas, ali pogodbe s samodejnim podaljševanjem;
10. funkcionalnost, vključno z veljavnimi ukrepi za tehnično zaščito blaga z digitalnimi elementi, digitalne vsebine ali digitalne storitve, kadar je to primerno;
11. informacijo o združljivosti in interoperabilnosti blaga z digitalnimi elementi, digitalne vsebine ali digitalne storitve, s katero je podjetje seznanjeno oziroma bi moralo biti seznanjeno.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, in daljinskega ogrevanja.

(3) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za pogodbe, ki vključujejo vsakodnevne transakcije in se izpolnijo nemudoma ob sklenitvi.

46. člen

(pomen izrazov)

Za namene tega poglavja posamezni izrazi pomenijo:

1. »izdelek« je vsako blago ali storitev, vključno z nepremičnino in digitalno vsebino ter pravicami in obveznostmi;
2. »bistveno izkrivljanje ekonomskega obnašanja potrošnikov« je uporaba poslovne prakse v razmerju do potrošnikov z namenom bistveno omejiti potrošnikovo sposobnost sprejeti odločitev ob poznavanju vseh pomembnih dejstev (odločitev na podlagi prejetih informacij) in tako povzročiti, da potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel;
3. »nedopustno vplivanje« je izkoriščanje premoči v razmerju do potrošnika z namenom izvajati pritisk, tudi brez uporabe ali brez grožnje uporabe sile, na način, ki bistveno omejuje potrošnikovo sposobnost, da sprejme odločitev ob poznavanju vseh pomembnih dejstev;
4. »poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov« so vsa dejanja, opustitve, ravnanja, izjave ali tržno komuniciranje podjetij, vključno z oglaševanjem in trženjem, ki so neposredno povezani s promocijo, prodajo ali dobavo izdelka potrošnikom;
5. »vabilo k nakupu« je tržno komuniciranje, pri katerem se navajajo značilnosti blaga in cena na način, ki ustreza uporabljenemu sredstvu tržnega komuniciranja in s tem omogoča potrošniku nakup.

49. člen

(zavajajoča dejanja)

(1) Poslovna praksa se šteje za zavajajočo, če vsebuje napačne informacije in je torej neresnična. Poslovna praksa se šteje za zavajajočo tudi, če kakor koli, vključno s celotno predstavitvijo, zavaja ali bi utegnila zavajati povprečnega potrošnika, čeprav je informacija točna glede enega ali več naštetih elementov, ter v vsakem primeru povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečen potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel, in sicer:

1. glede obstoja ali narave izdelka;
2. glede glavnih značilnosti izdelka, na primer njegove razpoložljivosti, prednosti, tveganj, izvedbe, sestave, dodatkov, poprodajnih storitev za potrošnike in obravnavanja pritožb, postopka in datuma izdelave ali dobave, dostave, primernosti za namen, uporabe, količine, specifikacije, geografskega ali tržnega porekla ali rezultatov, ki se lahko pričakujejo od njegove uporabe, ali rezultatov in stvarnih značilnosti preizkusov ali pregledov izdelka;
3. glede obsega obveznosti podjetja, motivov za uporabo določenih poslovnih praks in narave prodaje, kakršne koli izjave ali znaka v povezavi s posrednim ali neposrednim sponzorstvom ali odobritvijo podjetja ali izdelka;
4. glede cene ali načina izračunavanja cene ali določene cenovne prednosti;
5. glede potrebe po storitvi, nadomestnem delu, zamenjavi ali popravilu;
6. glede narave, lastnosti in pravic podjetja ali njegovega zastopnika, na primer njegove identitete in premoženja, kvalifikacij, statusa, odobritve, članstva ali povezav ter imetništva pravic intelektualne lastnine ali nagrad in priznanj, ki jih je prejel;
7. glede pravic, ki jih ima potrošnik v skladu s tem zakonom, vključno s pravico do popravila ali zamenjave izdelka ali do vračila kupnine, ali glede tveganj, s katerimi se lahko sooči.

(2) Poslovna praksa se šteje za zavajajočo tudi, če v konkretnem primeru ob upoštevanju vseh njenih značilnosti in okoliščin povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečen potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel, in vključuje:

1. kakršen koli način trženja izdelka, vključno s primerjalnim oglaševanjem, ki ustvarja zmedo s kakršnim koli drugim izdelkom, znamko, trgovskim imenom ali drugim znakom razlikovanja konkurenta;
2. kršitev kodeksa, za katerega se je podjetje zavezalo, da ga bo spoštovalo, če:
 - pri zavezi ne gre zgolj za namero, temveč za trdno zavezo, ki jo je mogoče preveriti, in
 - podjetje v okviru določene poslovne prakse navaja, da ga zavezuje kodeks;
3. vsako trženje blaga v eni državi članici kot enakega blagu, ki se trži v drugih državah članicah, pri čemer ima to blago bistveno različno sestavo ali značilnosti, razen če je to utemeljeno z legitimnimi in objektivnimi dejavniki.

50. člen

(zavajajoče opustitve)

(1) Poslovna praksa se šteje za zavajajočo, če podjetje v določenem primeru ob upoštevanju vseh značilnosti in okoliščin ter omejitev sredstva komuniciranja izpusti bistvene informacije, ki jih glede na dejanske okoliščine povprečen potrošnik potrebuje za sprejem odločitve ob poznavanju vseh pomembnih dejstev, in tako povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečen potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel.

(2) Za zavajajočo opustitev se šteje tudi:

- če podjetje ob upoštevanju vidikov, opisanih v prejšnjem odstavku, prikriva ali nejasno, nerazumljivo, dvoumno ali ob neprimernem času navede bistvene informacije iz prejšnjega odstavka ali

- če podjetje ne opredeli komercialnega namena poslovne prakse ali če ta ni razviden iz njene vsebine in s tem povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečen potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je sicer ne bi sprejel.

(3) Če so za sredstvo komuniciranja, ki je uporabljeno za poslovne prakse, značilne prostorske ali časovne omejitve, se te omejitve in vsi ukrepi, ki jih podjetje sprejme, da bi potrošnikom zagotovilo informacije prek drugih sredstev komuniciranja, upoštevajo pri odločanju o tem, ali so bile informacije opuščene.

(4) Pri vabilu k nakupu se za bistvene štejejo naslednje informacije, če niso razvidne že iz njegove vsebine:

1. glavne značilnosti izdelka v obsegu, ki ustreza sredstvu komuniciranja in izdelku;
2. geografski naslov in identiteta podjetja, na primer njegovo ime, ter po potrebi geografski naslov in identiteta podjetja, v imenu katerega nastopa;
3. cena, vključno z davki, ali če je zaradi narave izdelka ceno nemogoče razumno izračunati vnaprej, način izračunavanja cene, ter po potrebi vključno z dodatnimi prevoznimi, dostavnimi ali poštnimi stroški, ali če teh stroškov ni mogoče razumno izračunati vnaprej, dejstvo, da bo take dodatne stroške morebiti treba plačati;
4. plačilni pogoji, pogoji dostave in izpolnitve, če ta odstopa od zahtev poklicne skrbnosti;
5. za izdelke in posle, ki vključujejo pravico do odstopa ali pravico do preklica, obstoj take pravice;
6. za izdelke na spletnih tržnicah podatek o tem, ali je tretja oseba, ki ponuja izdelke, podjetje ali ne, na podlagi izjave te tretje osebe ponudniku spletne tržnice.

(5) Pri zagotavljanju možnosti potrošnikom, da izdelke, ki jih ponujajo različna podjetja ali potrošniki, iščejo na podlagi poizvedbe v obliki ključne besede, besedne zveze ali drugega vnosa se, ne glede na to, kje je na koncu sklenjen posel, za bistvene štejejo splošne informacije o glavnih parametrih, ki določajo razvrstitev izdelkov, predstavljeno potrošniku kot rezultat iskalne poizvedbe, in splošne informacije o relativni pomembnosti teh parametrov glede na druge parametre.

(6) Splošne informacije iz prejšnjega odstavka so dane na voljo v posebnem oddelku spletnega vmesnika, ki je neposredno in enostavno dostopen s strani, na kateri so predstavljeni rezultati poizvedbe.

(7) Peti odstavek tega člena in prejšnji odstavek se ne uporabljata za ponudnike spletnih iskalnikov, kot so opredeljeni v 6. točki 2. člena Uredbe (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (UL L št. 186 z dne 11. 7. 2019, str. 57).

(8) Za bistvene se štejejo tiste zahteve po informacijah glede tržnega komuniciranja, vključno z oglaševanjem in trženjem, ki so zajete s predpisi o varstvu potrošnikov, predpisi o vrednostnih papirjih, zavarovalništvu in zdravilih ter so v skladu s predpisi Evropske unije.

(9) Kadar podjetje zagotovi dostop do ocen izdelkov, ki so jih podali potrošniki, se za bistvene štejejo informacije o tem, ali podjetje zagotavlja, da so objavljene ocene podali potrošniki, ki so izdelek dejansko uporabili ali kupili, in kako to zagotavlja.

51. člen

(zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepošteno)

Zavajajoče poslovne prakse, ki v vseh okoliščinah veljajo za nepoštene, so predvsem, če podjetje:

1. trdi, da je podpisnik kodeksa ravnanja, čeprav ni;
2. prikazuje znak zaupanja, kakovosti ali podobno, ne da bi za to pridobil ustrezno dovoljenje;
3. trdi, da je kodeks ravnanja odobrila javna ali druga organizacija, čeprav ga ni;
4. trdi, da izpolnjuje pogoje za pridobitev ustreznega dovoljenja ali da je za podjetje (vključno z njegovimi poslovnimi praksami) ali za izdelek izdal ustrezno dovoljenje javni organ ali druga organizacija, čeprav ga ni;
5. vabi k nakupu izdelka po določeni ceni, ne da bi razkrilo, da obstajajo utemeljeni razlogi, zaradi katerih:
 - ne bo moglo zagotoviti dobave določenega izdelka ali njemu enakovrednega izdelka po navedeni ceni, za ustrezno obdobje in v ustreznih količinah glede na izdelek, obseg oglaševanja izdelka in ponujeno ceno, ali
 - ne bo moglo zagotoviti, da bi izdelek pod pogoji iz prejšnje alineje zagotovilo drugo podjetje (»bait« oglaševanje);
6. vabi k nakupu izdelka po določeni ceni, pa potrošnikom ne pokaže izdelka, ki se oglašuje, ali noče sprejeti naročil zanj ali ga dostaviti v razumnem času ali pokaže vzorec z napako z namenom pospeševati prodajo drugega izdelka (»bait-and-switch« tehnika);
7. lažno zatrjuje, da bo izdelek na voljo zelo omejen čas ali da bo na voljo samo pod posebnimi pogoji zelo omejen čas, da bi tako potrošnika napeljalo k takojšnji odločitvi in ga prikrajšalo za možnost ali čas za izbiro na podlagi informacij;
8. se obveže, da bo potrošnikom, s katerimi se je pred sklenitvijo pogodbe sporazumevalo v jeziku, ki ni uradni jezik države članice, v kateri ima podjetje sedež, zagotavljalo poprodajno storitev, potem pa to storitev ponuja izključno v drugem jeziku, ne da bi bili potrošniki na to jasno opozorjeni, preden so se zavezali k sklenitvi pogodbe;
9. izjavi ali sicer ustvari vtis, da se izdelek lahko zakonito prodaja, čeprav se ne sme;
10. pravice, ki jih imajo potrošniki po zakonu, predstavlja kot posebnost ponudbe;
11. uporabi programske vsebine medijev za promocijo izdelka in samo plača tako promocijo, ne da bi bilo to jasno označeno v vsebini, slikah ali zvokih, ki jih potrošnik z lahkoto prepozna. Ta določba ne posega v določbe zakona, ki ureja medije;
12. zagotovi rezultate iskanja kot odgovor na iskalno poizvedbo potrošnika na spletu brez nedvoumnega razkritja plačanega oglaševanja ali plačila, namenjenega posebej za doseganje boljše razvrstitve izdelkov med rezultati iskanja;
13. navaja vsebinsko netočno trditev glede narave in obsega tveganja za osebno varnost potrošnika ali njegove družine, če potrošnik ne kupi izdelka;
14. izdelek, ki je podoben izdelku drugega proizvajalca, predstavlja tako, da namerno zavaja potrošnika v prepričanje, da je izdelek proizvedel ta proizvajalec, čeprav ga ni;
15. ustanovi, vodi ali spodbuja piramidni sistem pospeševanja prodaje, pri katerem se potrošnik nadeja plačila ali nagrade predvsem zato, ker je v sistem uvedel nove potrošnike, in ne toliko zaradi prodaje ali uporabe izdelka;
16. trdi, da bo v kratkem prenehalo z dejavnostjo ali preselilo poslovne prostore, čeprav tega ne namerava storiti;

17. trdi, da lahko izdelek pripomore k zmagi v igrah na srečo;
18. lažno zatrjuje, da lahko izdelek pozdravi bolezni, motnje v delovanju organov ali telesne hibe;
19. daje bistveno netočne informacije o tržnih pogojih ali o možnostih, da se izdelek najde, da bi tako napeljalo potrošnika k nakupu izdelka pod pogoji, ki so manj ugodni kot običajni tržni pogoji;
20. v okviru poslovne prakse trdi, da se razpisuje nagradno tekmovanje ali da je mogoče prejeti promocijsko nagrado, ne da bi se napovedane nagrade ali ustrezna nadomestila tudi dejansko razdelila;
21. izdelek označi kot »gratis«, »zastonj«, »brezplačno« ali podobno, če potrošnik plača kakršen koli strošek razen neizogibnih stroškov, nastalih, ker se je odzval na poslovno prakso, kot so stroški prevzema ali dostave izdelka;
22. v marketinško gradivo vključi račun ali podoben dokument za plačilo, ki daje potrošniku vtis, da je že naročil izdelek, ki se oglašuje, čeprav tega ni storil;
23. lažno zatrjuje ali daje vtis, da ne deluje za namene, ki so povezani z njegovo trgovsko, poslovno, obrtno dejavnostjo ali svobodno poklicno dejavnostjo, ali se lažno predstavlja za potrošnika;
24. ustvarja lažni vtis, da so poprodajne storitve za izdelek na voljo v državi članici, ki ni tista, v kateri se izdelek prodaja;
25. preprodaja vstopnice za prireditve potrošnikom, če jih je podjetje pridobilo z uporabo avtomatiziranih sredstev z namenom obiti morebitno omejitev števila vstopnic, ki jih lahko posameznik kupi, ali druga pravila, ki se uporabljajo za nakup vstopnic;
26. navede, da so ocene izdelka podali potrošniki, ki so izdelek dejansko uporabili ali kupili, brez sprejetja razumnih in sorazmernih ukrepov za preverjanje, ali so ocene dejansko podali ti potrošniki;
27. poda lažne ocene ali priporočila potrošnikov oziroma naroča takšne ocene ali priporočila pri drugih pravnih ali fizičnih osebah oziroma napačno prikazuje ocene potrošnikov ali priporočila na družbenih omrežjih z namenom promocije izdelkov.

73. člen

(objektivne zahteve za skladnost blaga)

Poleg izpolnjevanja zahtev iz prejšnjega člena mora blago tudi:

1. ustrezati namenom, za katere se običajno uporablja blago iste vrste, pri čemer je treba, kadar je to primerno, upoštevati druge predpise, tehnične standarde ali v primeru neobstoja takih tehničnih standardov panožne kodekse ravnanja, ki se uporabljajo za posamezni sektor;
2. biti take kakovosti in ustrezati opisu vzorca ali modela, ki ju je prodajalec dal na razpolago potrošniku pred sklenitvijo prodajne pogodbe, kadar je to primerno;
3. biti dobavljeno skupaj s takimi dodatki, vključno z embalažo, navodili za namestitev ali drugimi navodili, za katere lahko potrošnik razumno pričakuje, da jih bo prejel, kadar je to primerno, in

4. biti take količine ter imeti značilnosti in druge lastnosti, vključno v zvezi s trajnostjo, funkcionalnostjo, združljivostjo in varnostjo, kot je običajno za blago iste vrste in ki jih potrošnik lahko razumno pričakuje glede na naravo blaga in ob upoštevanju kakršne koli javne izjave, podane pri oglaševanju ali označevanju s strani ali v imenu prodajalca ali drugih oseb v predhodnih členih pogodbene verige, vključno s proizvajalcem, razen če prodajalec dokaže, da:
- za javno izjavo ni vedel in od njega ni mogoče razumno pričakovati, da bi zanj vedel,
 - je bila javna izjava do sklenitve prodajne pogodbe popravljena na enak ali primerljiv način, kot je bila podana, ali
 - javna izjava ni mogla vplivati na odločitev za nakup blaga.

78. člen

(jamčevalni rok)

(1) Prodajalec odgovarja za vsako neskladnost blaga, ki obstaja ob dobavi blaga in ki se pokaže v dveh letih od dobave blaga.

(2) Prejšnji odstavek se brez poseganja v prvi odstavek 74. člena tega zakona uporablja tudi za blago z digitalnimi elementi.

(3) V primeru blaga z digitalnimi elementi, pri katerem prodajna pogodba določa nepretrgano dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve v določenem obdobju, je prodajalec odgovoren za vsako neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki nastane ali se pokaže v dveh letih od dobave blaga z digitalnimi elementi.

(4) V primeru blaga z digitalnimi elementi, pri katerem prodajna pogodba določa nepretrgano dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve za obdobje, daljše od dveh let, je prodajalec odgovoren za vsako neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki nastane ali se pokaže v obdobju, v katerem je treba v skladu s prodajno pogodbo dobaviti digitalno vsebino ali digitalno storitev.

(5) Če je predmet prodajne pogodbe rabljeno blago, se lahko prodajalec in potrošnik dogovorita za krajši rok odgovornosti prodajalca, kot je določen v prvem do četrtem odstavku tega člena, vendar ta rok ne sme biti krajši kot eno leto.

82. člen

(vzpostavitev skladnosti)

(1) Potrošnik lahko od prodajalca zahteva, da v razumnem roku od trenutka, ko prodajalca obvesti o neskladnosti, ki ni daljši od 30 dni, brezplačno vzpostavi skladnost blaga brez znatnih nevšečnosti za potrošnika, pri čemer se upoštevata zlasti narava blaga in namen, za katerega potrošnik blago potrebuje.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka se lahko podaljša na najkrajši čas, ki je potreben za dokončanje popravila ali zamenjave, vendar za največ 15 dni. Pri določitvi podaljšane roka se upoštevajo narava in kompleksnost blaga, narava in resnost neskladnosti ter napor, ki je potreben za dokončanje popravila ali zamenjave. O številu dni za podaljšanje roka in razlogih za njegovo podaljšanje prodajalec obvesti potrošnika pred potekom roka iz prejšnjega odstavka.

(3) Šteje se, da je skladnost blaga vzpostavljena brezplačno, če prodajalec nosi tudi plačilo potrebnih stroškov, ki nastanejo pri vzpostavitvi skladnosti blaga, zlasti stroške pošiljanja, prevoza, dela ali materiala.

(4) Da bi se vzpostavila skladnost blaga, lahko potrošnik izbere med popravilom blaga in zamenjavo blaga z novim brezhibnim blagom, razen če:

- je izpolnitev izbranega jamčevalnega zahtevka nemogoča ali
- izpolnitev izbranega jamčevalnega zahtevka predstavlja nesorazmerne stroške za prodajalca v primerjavi z drugim jamčevalnim zahtevkom ob upoštevanju vseh okoliščin.

(5) Okoliščine iz druge alineje prejšnjega odstavka so zlasti vrednost, ki bi jo imelo blago, če ne bi bilo neskladno, pomen neskladnosti in možnost, da bi se potrošniku brez znatnih nevšečnosti zagotovil drug jamčevalni zahtevek.

(6) Prodajalec lahko zavrne potrošnikov jamčevalni zahtevek za vzpostavitev skladnosti blaga, če popravilo in zamenjava nista mogoča ali če bi mu povzročila nesorazmerne stroške ob upoštevanju vseh okoliščin, tudi tistih iz prejšnjega odstavka.

(7) Kadar je za vzpostavitev skladnosti potrebno popravilo ali zamenjava blaga, da potrošnik blago na voljo prodajalcu. Kadar je za vzpostavitev skladnosti potrebna zamenjava blaga, prodajalec zamenjano blago vzame nazaj na lastne stroške.

(8) Kadar je treba blago, ki je bilo nameščeno v skladu z njegovo naravo in namenom, preden se je pokazala neskladnost, za namene popravila ali zamenjave blaga odstraniti, obveznost popravila ali zamenjave blaga vključuje tudi odstranitev neskladnega blaga in namestitve nadomestnega ali popravljenega blaga oziroma kritje stroškov te odstranitve in nove namestitve.

(9) Potrošniku ni treba plačati za običajno uporabo zamenjanega blaga v obdobju pred zamenjavo.

130. člen

(predhodne informacije)

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, mora potrošnik poleg informacij iz prvega odstavka 18. člena tega zakona najpozneje, preden ga pogodba ali ponudba zavezuje, prejeti še informacije o:

1. naslovu sedeža podjetja, telefonski številki in naslovu elektronske pošte podjetja, po potrebi pa tudi o firmi in naslovu sedeža podjetja, v imenu katerega deluje;
2. podrobnostih drugega sredstva spletnega komuniciranja, kadar podjetje zagotovi drugo sredstvo spletnega komuniciranja. Drugo sredstvo spletnega komuniciranja zagotavlja, da lahko potrošnik vodi kakršno koli korespondenco s podjetjem na trajnem nosilcu podatkov, vključno z datumom in časom take korespondence;
3. naslovu, na katerem podjetje dejansko opravlja dejavnost, če se razlikuje od naslova iz 1. točke tega odstavka, in po potrebi o naslovu, na katerem dejansko opravlja dejavnost podjetje, v imenu katerega deluje, kamor lahko potrošnik naslovi pritožbo;
4. stroških, povezanih z uporabo komunikacijskega sredstva, če se razlikujejo od osnovne tarife;

5. podatku, da je bila cena prilagojena na podlagi avtomatiziranega sprejemanja odločitev, če je potrebno;
6. pogojih, rokih in postopku za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 134., 135. in 136. členom tega zakona, skupaj z obrazcem za odstop od pogodbe iz petega odstavka 138. člena tega zakona;
7. navedbi, da potrošnik krije stroške vračila blaga v primeru odstopa od pogodbe, če je potrebno;
8. stroškov vračila blaga, če ga pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, zaradi njegove narave ni mogoče vrniti po pošti;
9. stroškov, ki jih mora potrošnik plačati podjetju v skladu s tretjim odstavkom 141. člena tega zakona, če odstopi od pogodbe po tem, ko je vložil zahtevo v skladu s sedmim odstavkom 132. ali tretjim odstavkom 133. člena tega zakona;
10. neobstoju pravice do odstopa od pogodbe, če potrošnik v skladu s 135. členom tega zakona nima pravice do odstopa, ali po potrebi o okoliščinah, v katerih potrošnik izgubi pravico do odstopa od pogodbe;
11. obstoju kodeksov ravnanja in dostopnosti do morebitnih kodeksov ravnanja;
12. minimalnem trajanju obveznosti potrošnika na podlagi pogodbe, če je potrebno;
13. pologih ali drugih finančnih garancijah in pogojih v zvezi z njimi, ki jih mora plačati ali zagotoviti potrošnik na zahtevo podjetja, če je potrebno;
14. možnosti izvensodnega reševanja sporov in drugih pravnih sredstev, ki se uporabljajo za podjetja, ter njihovi dostopnosti, če je potrebno.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbo o dobavi vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine.

(3) Pri pogodbi, sklenjeni za nedoločen čas, ali pogodbi, ki vključuje naročnino, končna cena vsebuje skupne stroške za obračunsko obdobje. Če se taki stroški zaračunavajo po določeni nespremenljivi stopnji, skupna cena vsebuje tudi skupne mesečne stroške. Kadar skupnih stroškov ni mogoče vnaprej izračunati, podjetje navede način izračuna cene.

(4) Pri prodaji na javni dražbi se podatki o podjetju iz 1. in 3. točke prvega odstavka tega člena ter 2. točke prvega odstavka 18. člena tega zakona nadomestijo s podatki dražitelja.

(5) Informacije iz prvega odstavka tega člena so sestavni del pogodbe in se lahko naknadno spremenijo le z izrecnim soglasjem pogodbenih strank.

(6) Sredstva komuniciranja, o katerih podjetje potrošniku zagotovi informacije v skladu s 1. in 2. točko prvega odstavka tega člena, potrošniku omogočajo, da hitro stopi v stik s podjetjem in učinkovito komunicira z njim.

(7) Informacije iz 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka tega člena lahko podjetje zagotovi potrošniku na obrazcu iz desetega odstavka tega člena. Šteje se, da podjetje potrošniku zagotovi informacije iz 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka tega člena, če pravilno izpolni obrazec iz desetega odstavka tega člena in ga posreduje potrošniku.

(8) Če podjetje potrošniku ne posreduje informacij o dodatnih stroških iz 7. in 8. točke prvega odstavka tega člena, tretjega odstavka tega člena ter 4. točke prvega odstavka 18. člena tega zakona, jih potrošniku ni treba plačati.

(9) Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika nosi podjetje.

(10) Obliko in vsebino obrazca z informacijami v zvezi z uveljavljanjem pravice do odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, predpiše minister, pristojen za varstvo potrošnikov.

132. člen

(formalne zahteve pri pogodbah, sklenjenih na daljavo)

(1) Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, podjetje potrošniku na način, ki je primeren za uporabljeno sredstvo za komuniciranje na daljavo, v enostavnem in razumljivem jeziku zagotovi ali da na voljo informacije iz prvega odstavka 130. člena tega zakona. Če so napisane na trajnem nosilcu podatkov, morajo biti čitljive.

(2) Preden pogodba, ki se sklepa na daljavo z uporabo elektronskih sredstev, zavezuje potrošnika k plačilu, podjetje jasno in v vidni obliki potrošnika opozori na informacije iz 1., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 18. člena ter 12. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 130. člena tega zakona neposredno preden potrošnik odda naročilo.

(3) Podjetje zagotovi, da potrošnik v postopku oddaje naročila pri sklenitvi pogodbe na daljavo z uporabo elektronskih sredstev izrecno potrdi, da se z oddajo naročila strinja s plačilom. Funkcija, ki sproži oddajo naročila, je označena z besedami »naročilo z obveznostjo plačila« ali z drugo izjavo, iz katere nedvoumno izhaja, da je z oddajo naročila povezana obveznost plačila podjetju. Če podjetje ne spoštuje določb tega odstavka, pogodba ali naročilo ne zavezuje potrošnika.

(4) Če se pogodba na daljavo sklene z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo z omejenim prostorom ali časom za prikaz informacij, podjetje na tem sredstvu ali prek njega zagotovi najmanj informacije iz 1., 2., 3., 4. in 9. točke prvega odstavka 18. člena ter 6. točke prvega odstavka 130. člena tega zakona, razen obrazca za odstop od pogodbe iz petega odstavka 138. člena tega zakona, in tretjega odstavka 130. člena tega zakona, preden pogodba zavezuje potrošnika. Druge informacije iz prvega odstavka 130. člena tega zakona, vključno z obrazcem za odstop od pogodbe iz petega odstavka 138. člena tega zakona, podjetje zagotovi potrošniku na ustrezen način v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(5) Podjetje na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka za naročanje jasno in razločno navede, ali obstajajo omejitve glede dostave ali oblik plačila.

(6) Podjetje v razumnem času po sklenitvi pogodbe na daljavo, vendar najpozneje ob dostavi blaga ali pred začetkom opravljanja storitve ali dobavo digitalne vsebine zagotovi potrošniku potrdilo o sklenjeni pogodbi na trajnem nosilcu podatkov. Potrdilo vsebuje informacije iz prvega odstavka 130. člena tega zakona, razen če jih je podjetje zagotovilo potrošniku na trajnem nosilcu podatkov pred sklenitvijo pogodbe na daljavo, in soglasje potrošnika iz 13. točke 135. člena tega zakona, če je to potrebno.

(7) Pri pogodbah, ki potrošnika zavezujejo k plačilu, podjetje lahko začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, daljinskega ogrevanja ali digitalne vsebine v odstopnem roku iz 134. člena tega zakona na podlagi izrecne zahteve potrošnika in njegove privolitve, da bo izgubil pravico do odstopa od pogodbe, ko bo podjetje pogodbo v celoti izpolnilo.

147. člen

(opredelitev)

Pogodba o finančnih storitvah, sklenjena na daljavo, po tem zakonu je pogodba, sklenjena med podjetjem in potrošnikom na podlagi organizirane prodaje na daljavo ali sistema opravljanja storitev brez istočasne fizične prisotnosti pogodbenih strank, ki ga vodi podjetje, ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo vse do takrat in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

148. člen

(uporaba določb)

(1) Če pogodbe o finančnih storitvah obsegajo začetni sporazum o storitvi, ki mu sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, se določbe tega poglavja uporabljajo za začetni sporazum.

(2) Kadar začetnega sporazuma ni, zaporedni ali ločeni posli pa so iste vrste, opravljeni v določenem času med istimi pogodbenimi strankami, se za prvi posel uporabljajo 149., 150. in 151. člen tega zakona. Kadar se posel iste vrste ne opravlja več kot eno leto, velja naslednji posel za prvega v novem nizu poslov.

149. člen

(predhodne informacije)

(1) Pri pogodbi o finančnih storitvah, sklenjeni na daljavo, podjetje, preden potrošnika pogodba ali ponudba zavezuje, potrošniku zagotovi te informacije:

1. o ponudniku:

- glavna poslovna dejavnost podjetja, naslov sedeža podjetja ter vsi naslovi iz poslovnega razmerja med potrošnikom in podjetjem,
- identiteta in naslov morebitnega zastopnika podjetja v državi članici, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče, ter identiteta, naslov in funkcija morebitne tretje osebe, ki poklicno sodeluje v poslu, pa ni podjetje,
- register, v katerega je podjetje vpisano, z navedbo vpisne številke ali druge enakovredne oznake, če je vpisano v sodni ali drug javni register,
- nadzorni organ, če je za dejavnost podjetja potrebno posebno dovoljenje;

2. o finančni storitvi:

- opis glavnih značilnosti finančne storitve,
- skupna cena, ki jo potrošnik za finančno storitev plača podjetju, vključno s provizijami, taksami in izdatki ter davki, ki jih podjetje odvede pri opravljanju storitve, ali če natančne cene ni mogoče navesti, način izračuna, ki potrošniku omogoča preverjanje cene,
- po potrebi opozorilo, da je finančna storitev povezana z instrumenti, ki so zaradi lastnosti ali postopkov za izvedbo obremenjeni s tveganjem ali je njihova cena odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katera podjetje nima vpliva, z opozorilom, da pretekli donosi niso kazalec prihodnjih donosov;

- opozorilo glede možnosti obstoja dodatnih davkov oziroma stroškov, ki jih ne odvede ali zaračuna podjetje,
- omejitve glede obdobja veljavnosti danih informacij, ki so na voljo,
- plačilo in izpolnitev,
- stroški, povezani z uporabo komunikacijskega sredstva, če se razlikujejo od običajne osnovne tarife, ki jo potrošnik običajno plačuje;

3. o pogodbi, sklenjeni na daljavo:

- pogoji, roki in postopek za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 152. členom tega zakona; v primerih, ko potrošnik v skladu s 154. členom tega zakona nima pravice do odstopa, je o tem izrecno obveščen,
- podatki o morebitnem znesku, ki ga potrošnik plača v primeru odstopa od pogodbe na podlagi 155. člena tega zakona,
- najkrajši rok trajanja pogodbe, če je predmet pogodbe trajna ali ponavljajoča se finančna storitev,
- pogodbeno določilo glede prava, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno na daljavo, in pristojnega sodišča,
- informacije o pravicah v primeru predčasne ali enostranske prekinitve pogodbe, vključno z vsemi pogodbenimi kaznimi;

4. o pravnih sredstvih:

- podatki o mehanizmu za izvensodno reševanje sporov in opis morebitnih pogojev za dostop do tega mehanizma,
- informacije o obstoju sistema jamstva ali drugih odškodninskih dogovorov, ki niso urejeni v zakonu, ki ureja bančništvo, in zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(2) Podjetje jasno izrazi komercialni namen informacij iz prejšnjega odstavka in jih predstavi jasno in nedvoumno ter na način, ki je primeren glede na sredstvo komuniciranja na daljavo, pri čemer upošteva tudi načelo vestnosti in poštenja ter načelo varstva oseb, ki niso poslovno sposobne.

150. člen

(telefonsko komuniciranje)

(1) Pri ustnih sporočilih po telefonu podjetje na začetku pogovora potrošniku jasno predstavi firmo in naslov sedeža podjetja, ki opravlja finančne storitve, in poslovni namen telefonskega klica ter ob izrecnem potrošnikovem soglasju informacije o identiteti osebe, ki je v stiku s potrošnikom, o njeni povezavi s podjetjem, ki opravlja finančne storitve, ter informacije iz prve, druge in četrte alineje 2. točke ter prve in druge alineje 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Pri ustnih sporočilih po telefonu podjetje seznani potrošnika, da se mu na njegovo zahtevo posredujejo dodatne informacije iz prvega odstavka prejšnjega člena. Poleg tega mora podjetje izpolniti tudi svojo obveznost iz 151. člena tega zakona.

151. člen

(način zagotavljanja informacij)

(1) Podjetje zagotovi potrošniku predhodne informacije iz prvega odstavka 149. člena tega zakona ter pogodbene pogoje na enostaven in razumljiv način ter na primernem trajnem nosilcu podatkov v času, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko podjetje izpolni svojo obveznost iz prejšnjega odstavka nemudoma po sklenitvi pogodbe, če je bila pogodba na potrošnikovo željo sklenjena z uporabo sredstva za komuniciranje na daljavo, ki ne omogoča predložitve informacij in pogodbenih pogojev v navedeni obliki.

(3) Potrošnik lahko kadar koli v času pogodbenega odnosa zahteva predložitev pogodbenih pogojev na papirju in spremembo sredstva za komuniciranje na daljavo, razen če je sredstvo za sporazumevanje na daljavo nezdružljivo s sklenjeno pogodbo ali vrsto finančne storitve.

152. člen

(pravica do odstopa od pogodbe)

(1) Pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, ima potrošnik pravico, da v 14 dneh podjetju sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev ali plačati pogodbeno kazen.

(2) Pri pogodbah o življenjskem zavarovanju, sklenjenih na daljavo, in pogodbah o osebnih pokojninskih zavarovanjih, sklenjenih na daljavo, je rok za odstop od pogodbe 30 dni.

(3) Šteje se, da je sporočilo o odstopu od pogodbe iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka pravočasno, če je poslano v roku, določenem za odstop od pogodbe.

153. člen

(štetje rokov)

Če podjetje v celoti izpolni obveznost iz 151. člena tega zakona, začne teči rok za uveljavljanje pravice iz prvega in drugega odstavka 152. člena tega zakona z dnem sklenitve pogodbe oziroma z dnem, ko podjetje izpolni to obveznost, če je izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

154. člen

(izjeme od pravice do odstopa)

Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega in drugega odstavka 152. člena tega zakona pri:

1. pogodbah, katerih predmet je blago ali storitve, katerih vrednost je odvisna od nihanj na finančnih trgih, na katera podjetje nima vpliva in ki lahko nastopijo v roku odstopa od pogodbe, ter storitve v zvezi z devizami, instrumenti denarnega trga, prenosljivimi vrednostnimi papirji, deleži v kolektivnih naložbenih podjetjih, finančnimi terminskimi pogodbami, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom, terminskimi pogodbami o obrestni meri, obrestnimi in valutnimi zamenjavami, zamenjavami na podlagi delnic ali delniškega indeksa ter opcijami za nakup ali prodajo katerega koli navedenega instrumenta, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom;
2. zavarovalnih pogodbah za potovanje in prtljago ali podobnih kratkoročnih zavarovalnih pogodbah z veljavnostjo, krajšo od enega meseca;
3. pogodbah o finančnih storitvah, ki sta jih na potrošnikovo izrecno zahtevo obe stranki že v celoti izpolnili, preden je potrošnik uresničil svojo pravico do odstopa od pogodbe.

155. člen

(pravica do plačila za opravljene storitve)

(1) Če je potrošnik odstopil od pogodbe o finančnih storitvah, lahko podjetje zahteva od potrošnika plačilo storitve, ki jo je zanj opravilo.

(2) Plačilo iz prejšnjega odstavka je sorazmerno obsegu opravljene storitve v primerjavi s celotno pogodbo in ne sme pomeniti pogodbene kazni.

(3) Podjetje lahko zahteva od potrošnika plačilo iz prvega odstavka tega člena le, če dokaže, da je bil potrošnik obveščen o znesku plačila v primeru odstopa od pogodbe iz druge alineje 3. točke prvega odstavka 149. člena tega zakona na način, določen v 151. členu tega zakona, in je potrošnik podal soglasje za začetek izpolnjevanja pogodbe pred iztekom odstopnega roka.

156. člen

(obveznosti potrošnika)

Če je potrošnik znesek oziroma blago že prejel in od pogodbe odstopi, nemudoma oziroma najpozneje v 30 dneh od oddaje sporočila iz prvega in drugega odstavka 152. člena tega zakona vrne podjetju znesek oziroma blago.

157. člen

(obveznosti podjetja)

Vračilo plačil podjetje opravi nemudoma, najpozneje pa v 30 dneh po prejemu sporočila o odstopu od pogodbe, razen zneska iz prejšnjega člena.

158. člen

(dokazno breme)

Dokazno breme glede izpolnjevanja obveznosti podjetja v zvezi z obveščanjem potrošnika, glede potrošnikovega soglasja za sklenitev pogodbe, kadar je to primerno, in glede izpolnitve pogodbe nosi podjetje.

233. člen

(naložitev izpolnitve zakonske obveznosti)

Pristojni inšpekcijski organ izda odločbo, s katero naloži podjetju izpolnitev zakonske obveznosti, če ugotovi, da:

- podjetje ne zagotovi informacij v skladu s prvim odstavkom 18. člena tega zakona;
- podjetje potrošniku brez odlašanja ne vrne plačil, če potrošnik odstopi od pogodbe na podlagi drugega odstavka 27. člena ali 28. člena tega zakona (29. člen);
- podjetje potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti od plačanega predplačila po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane za tri mesece, referenčne banke, ki jo je podjetje določilo v pogodbenih pogojih (prvi odstavek 34. člena);
- ponudnik spletne tržnice potrošniku ne zagotovi informacij v skladu s 131. členom tega zakona;
- podjetje pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, potrošniku, preden ga pogodba ali ponudba zavezuje, ne zagotovi informacij v skladu s 132. členom in 133. členom tega zakona;
- podjetje pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 149. člena in pogodbenih pogojev v skladu s prvim odstavkom 151. člena tega zakona.

234. člen

(prepoved prodaje blaga ali opravljanja storitev)

Pristojni inšpekcijski organ izda odločbo, s katero prepove prodajo blaga oziroma prepove opravljanje storitev do odprave pomanjkljivosti, če ugotovi, da:

1. blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, ni priloženo navodilo za uporabo (prvi odstavek 10. člena);
2. podjetje glede na svojo vlogo v prodajni verigi za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom, ne zagotovi označb, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo oziroma drugih spremnih dokumentov, če je s tem ali drugim predpisom tako določeno (11. člen);
3. je podjetje dalo v prodajo blago oziroma ni ustavilo prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo in na njem ni označilo, za kakšne namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 12. člena);

4. cena blaga, storitve ali digitalne vsebine ni označena ali ni vidno označena (prvi odstavek 14. člena);
5. cena blaga, storitve ali digitalne vsebine ni označena v eurih (drugi odstavek 14. člena);
6. blago, ki mu bo v kratkem pretekel rok uporabnosti, ni posebej označeno z datumom v skladu s prvim odstavkom 16. člena tega zakona;
7. blago z napako ni fizično ločeno od redne prodaje brezhibnega blaga ali podjetje ni jasno in vidno opozorilo, da gre za prodajo blaga z napako ali potrošnika z napako ni seznanilo (17. člen);
8. podjetje pri sklepanju pogodb s potrošniki postavlja nepoštene pogodbene pogoje (24. člen);
9. garancijski list ne vsebuje vseh podatkov iz drugega odstavka 91. člena tega zakona;
10. garancijski list ni sestavljen tako, da je potrošniku lahko razumljiv, ali ni izdan na trajnem nosilcu podatkov, ki je potrošniku dostopen, ali ni v celoti v slovenskem jeziku, kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije (tretji odstavek 91. člena);
11. podjetje uporablja vsebine, ki jih je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve v nasprotju s prvim odstavkom 124. člena tega zakona;
12. organizator potovanja ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil, ki so izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso izvedene zaradi njegovih likvidnostnih težav (204. člen) na način, ki je določen v 205. členu tega zakona;
13. pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki omogoča povezane potovalne aranžmaje, ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil potrošnikov, če potovalna storitev, ki je del povezanega potovalnega aranžmaja, ni izvedena zaradi njegovih likvidnostnih težav (209. člen).

238. člen

(najhujši prekrški)

(1) Za prekršek iz 1. in 2. ter prekršek iz 8. do 10. točke prvega odstavka 239. člena tega zakona ali za prekršek iz 22. in 45. do 56. točke prvega odstavka 240. člena tega zakona, če prekršek predstavlja močno razširjeno kršitev v skladu s 3. točko 3. člena Uredbe 2017/2394/EU se z globo od 0,5 odstotka do 4 odstotka letnega prometa podjetja v zadevni državi članici oziroma državah članicah Evropske unije v predhodnem poslovnem letu kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(2) Če prekršek iz prejšnjega odstavka predstavlja močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije v skladu s 4. točko 3. člena Uredbe 2017/2394/EU, se z globo od 1,5 odstotka do 5 odstotkov letnega prometa podjetja v zadevni državi članici oziroma državah članicah Evropske unije v predhodnem poslovnem letu kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Če informacije o letnem prometu podjetja niso na voljo, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena ali prejšnjega odstavka pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, kaznuje z globo od 5.000 do 2.000.000 eurov.

(4) Z globo od 4.000 do 8.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

239. člen

(hujši prekrški)

(1) Z globo od 5.000 do 50.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ne postavlja pogodbenih pogojev v jasnem in razumljivem jeziku (tretji odstavek 21. člena);
2. pri sklepanju pogodb s potrošniki postavlja nepošteno pogodbene pogoje (prvi odstavek 24. člena);
3. v primeru zamude pri plačilu s strani potrošnika kot pogodbene stranke dogovori uporabo višjih zamudnih obresti kot jih določa zakon (prvi odstavek 33. člena);
4. ponuja potrošniku nenaročeno blago, storitev ali digitalno vsebino in poziva potrošnika k takojšnjemu ali odloženemu plačilu (prvi odstavek 35. člena);
5. oglašuje blago, storitev ali digitalno vsebino na način, ki je v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 36. člena tega zakona ali v skladu s 37. ali 38. členom tega zakona;
6. primerjalno oglašuje blago, storitev ali digitalno vsebino v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 39. člena tega zakona;
7. oglaševanje blaga, storitve ali digitalne vsebine vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih, ali sestavine, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (40. člen);
8. v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 47. člena tega zakona uporabi nepošteno poslovno prakso v razmerju do potrošnikov;
9. uporablja vsebino v nasprotju s prvim odstavkom 124. člena ali drugim odstavkom 144. člena tega zakona;
10. potrošniku na zahtevo ne da na voljo vse vsebine, ki jo je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 124. člena oziroma tretjim ali četrtem odstavkom 144. člena tega zakona;
11. v okviru organizacije potovanja ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil, ki so izvedena s strani potrošnika ali v njegovem imenu, če posamezne storitve niso izvedene zaradi likvidnostnih težav organizatorja potovanja (prvi odstavek 204. člena);
12. omogoča povezane potovalne aranžmaje in pri tem ne zagotavlja jamstva za povračilo vseh plačil potrošnikov, če potovalna storitev, ki je del povezanega potovalnega aranžmaja ni izvedena zaradi njegovih likvidnostnih težav (prvi odstavek 209. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna

oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

240. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. potrošnikom ne prodaja blaga oziroma ne opravlja storitev pod enakimi pogoji (prvi odstavek 6. člena);
2. s potrošniki ne posluje v slovenskem jeziku ali jeziku italijanske ali madžarske narodne skupnosti na območjih, kjer narodni skupnosti avtohtono živita, ali v pisnih sporočilih potrošnikom ne uporabi celotnega imena svoje firme in sedeža (prvi odstavek 7. člena) ali v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku, ne uporabi vsaj skrajšane firme in sedeža ali naslova spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja (četrti odstavek 7. člena);
3. v okviru ponudbe storitev informacijske družbe ne omogoči enostavnega, neposrednega in stalnega dostopa do podatkov, določenih v petem odstavku 7. člena tega zakona;
4. potrošniku ne izda računa za prodano blago, opravljeno storitev ali dobavljeno digitalno vsebino (prvi odstavek 8. člena) ali mu ne omogoči, da preveri pravilnost zaračunanega zneska glede na kakovost in količino kupljenega blaga, opravljene storitve ali dobavljene digitalne vsebine (drugi odstavek 8. člena);
5. blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil nevarnost zase ali za druge ali onesnažil okolje, ne priloži navodil za uporabo (prvi odstavek 10. člena);
6. vsebina navodil za uporabo za potrošnika ni lahko razumljiva ali mu ne omogoča pravilne uporabe blaga ali navodilo za uporabo ni v celoti v slovenskem jeziku, kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije (četrti odstavek 10. člena);
7. za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom, potrošniku ne zagotovi označbe, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, oziroma drugih spremnih dokumentov, oziroma če dokumenti ne vsebujejo vseh podatkov, ki jih določajo zakoni ali na podlagi zakonov sprejeti predpisi (11. člen);
8. prodaja blago oziroma ne ustavi prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo, oziroma na njem ne označi, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 12. člena);
9. za blago, storitev ali digitalno vsebino, ki jo ponuja, ne označi cene ali je vidno ne označi oziroma označena cena ne vključuje davka na dodano vrednost, če je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost (prvi odstavek 14. člena);
10. cene blaga, storitve ali digitalne vsebine ne označi v eurih (drugi odstavek 14. člena);
11. ne upošteva označene cene (tretji odstavek 14. člena);
12. v ponudbi v okviru informacijske družbe ni poleg cene jasno in nedvoumno navedeno, ali cena vključuje tudi stroške dostave (četrti odstavek 14. člena);
13. se ne drži predpisanega načina označevanja cen blaga, storitve ali digitalne vsebine (peti odstavek 14. člena);

14. blaga pri znižanju cene ne označi s prejšnjo ceno in z znižano ceno (prvi odstavek 15. člena);
15. pri znižanju cene ne označi prejšnje cene v skladu z drugim in tretjim odstavkom 15. člena tega zakona;
16. v primeru neprekinjenega postopnega zniževanja cen ne označi prejšnje cene v skladu s četrnim odstavkom 15. člena tega zakona;
17. najvišji odstotek znižanja cene blaga, objavljene v razponu, ne zajema najmanj ene četrtnine vrednosti vsega blaga, ki se prodaja po znižani ceni (peti odstavek 15. člena);
18. pri znižanju cene ne označi blaga, ki mu bo v kratkem pretekel rok uporabnosti ali hitro pokvarljivega blaga v skladu z drugim odstavkom 16. člena tega zakona;
19. blaga z napako fizično ne loči od redne prodaje preostalega brezhibnega blaga ali jasno in vidno ne opozori, da gre za blago z napako, ali vsakega kosa blaga z napako posebej ne označi (17. člen);
20. potrošniku pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika ponudba zavezuje, na jasen in razumljiv način ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 18. člena tega zakona;
21. ne pridobi potrošnikovega izrecnega soglasja, preden potrošnika pogodba zavezuje, če se potrošnik s pogodbo poleg plačila za glavno pogodbeno obveznost zaveže k dodatnim plačilom (prvi odstavek 25. člena);
22. če pri odstopu potrošnika od pogodbe v skladu z drugim odstavkom 27. člena ali 28. členom tega zakona potrošniku brez odlašanja ne vrne vseh opravljenih plačil (29. člen);
23. pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin, v primeru, ko potrošnik zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ne ravna v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 30. člena tega zakona;
24. ko prejemnik plačila za uporabo določenega plačilnega instrumenta zaračuna potrošniku stroške, ki presegajo dejanske stroške, ki jih ima z uporabo tega plačilnega instrumenta (32. člen);
25. potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane za tri mesece, referenčne banke, ki jo je podjetje določilo v pogodbenih pogojih (prvi odstavek 34. člena);
26. oglaševalsko sporočilo, ki je del ali pa predstavlja storitev informacijske družbe, ni v skladu z 41. členom tega zakona;
27. če v primeru uporabe nepoštena poslovne prakse ne vrne kupnine ali dela kupnine v 14 dneh od prejema zahtevka v skladu s prvim odstavkom 56. člena tega zakona;
28. pri dogovorjeni dostavi na dom ali drug kraj blaga ne dostavi v brezhibnem stanju, dogovorjeni količini ali dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje ali na drug kraj z vso pripadajočo dokumentacijo (prvi odstavek 70. člena);
29. po prejemu obvestila potrošnika o neskladnosti blaga in zahtevi za brezplačno vzpostavitev skladnosti brez znatnih nevšečnosti za potrošnika ne vzpostavi skladnosti blaga pod pogoji in v roku iz prvega in drugega odstavka 82. člena tega zakona;
30. pri odstopu od prodajne pogodbe potrošniku ne vrne plačanega zneska v predpisanem roku po prejemu blaga ali dokazila, da je potrošnik blago poslal nazaj (prvi odstavek 86. člena), ali pri zahtevku za znižanje kupnine v sorazmerju z neskladnostjo iz tretjega odstavka 83. člena tega zakona potrošniku ne vrne dela kupnine v predpisanem roku od prejema zahtevka (drugi odstavek 86. člena);
31. ne spoštuje zaveze, dane v garancijskem listu ali oglaševalskem sporočilu (90. člen);

32. garancijski list ni sestavljen v jasnem in razumljivem jeziku ali ni izdan na trajnem nosilcu podatkov, ki je potrošniku dostopen, ali ni v celoti v slovenskem jeziku, kadar je blago namenjeno prodaji na ozemlju Republike Slovenije (tretji odstavek 91. člena);
33. za blago iz 94. člena tega zakona potrošniku ne izroči garancijskega lista, navodil za sestavo in uporabo ter seznama pooblaščenih servisov (prva alineja 95. člena);
34. ne zagotovi servisa, ki ima pooblastilo proizvajalca za izvajanje servisnih del na blagu ter z njim sklenjeno pogodbo za dobavo nadomestnih delov, razen če sam ne opravlja te dejavnosti (druga alineja 95. člena);
35. ne zagotovi brezplačne odprave napak v času garancijskega roka (tretja alineja 95. člena);
36. ne zagotovi proti plačilu popravila, vzdrževanja blaga, nadomestnih delov in priklopnih aparatov vsaj tri leta po poteku garancijskega roka tako, da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo (četrti alineja 95. člena);
37. če napake na blagu, ki ne izpolnjuje specifikacij ali nima lastnosti, navedenih v garancijskem listu ali oglaševalskem sporočilu in za katerega je izdana obvezna garancija, niso odpravljene v roku iz prvega in drugega odstavka 97. člena tega zakona, ali pa če brezplačno ne zamenja blaga z enakim, novim in brezhibnim blagom v primeru, če napake niso odpravljene v roku iz prvega in drugega odstavka 97. člena tega zakona (prvi odstavek 97. člena);
38. ne vrne celotnega ali sorazmernega dela kupnine, ker v roku iz prvega in drugega odstavka 97. člena tega zakona niso bile odpravljene napake ali blago ni bilo zamenjano (tretji odstavek 97. člena);
39. ne vrne plačanega zneska za blago, za katerega se je neskladnost pojavila v manj kot 30 dneh od dobave blaga (peti odstavek 97. člena);
40. v primeru nepravilnosti pri opravljeni storitvi po prejemu obvestila potrošnika ne izpolni potrošnikove zahteve iz prvega odstavka 100. člena tega zakona;
41. ob odstopu potrošnika od drugih elementov paketne pogodbe zaračuna stroške v nasprotju s tretjim odstavkom 106. člena tega zakona;
42. ne zagotovi, da so posodobitve digitalne vsebine ali digitalne storitve dobavljene oziroma dane na razpolago potrošniku v obdobju, ki ga določa drugi odstavek 112. člena tega zakona;
43. po prejemu obvestila potrošnika o neskladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve ne vzpostavi skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve brezplačno in brez znatnih nevšečnosti za potrošnika ter pod pogoji in v roku iz drugega odstavka 119. člena tega zakona;
44. ne omogoči potrošniku brezplačnega odstopa od pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu z drugim odstavkom 126. člena tega zakona;
45. kot sestavni del pogodbe ne določi informacij iz prvega odstavka 130. člena tega zakona ali jih naknadno spremeni brez izrecnega soglasja pogodbenih strank (peti odstavek 130. člena);
46. pri pogodbi, sklenjeni na spletni tržnici, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba, ne zagotovi potrošniku informacij v skladu s prvim ali drugim odstavkom 131. člena tega zakona;
47. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, preden potrošnika zavezuje pogodba ali ponudba, ne zagotovi potrošniku informacij iz prvega odstavka 130. člena tega zakona v skladu s prvim, drugim ali četrtem odstavkom 132. člena ali prvim odstavkom 133. člena tega zakona;

48. ob oddaji naročila ne zagotovi, da potrošnik izrecno potrdi, da je z oddajo naročila zavezan k plačilu (tretji odstavek 132. člena);
49. v primeru obstoja omejitev glede dostave ali oblik plačila tega ne navede jasno in razločno na svojih spletnih straneh najpozneje na začetku postopka naročanja (peti odstavek 132. člena);
50. potrošniku ne zagotovi potrdila o sklenjeni pogodbi na daljavo na trajnem nosilcu podatkov z vsemi informacijami iz prvega odstavka 18. člena in prvega odstavka 130. člena tega zakona ter soglasjem potrošnika iz 13. točke 135. člena tega zakona, če je to potrebno, najpozneje ob dostavi blaga ali začetku opravljanja storitev (šesti odstavek 132. člena);
51. potrošniku ne posreduje izvoda podpisane pogodbe ali potrdila o sklenjeni pogodbi na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov, vključno s potrdilom o predhodnem izrecnem soglasju potrošnika v skladu z drugim odstavkom 133. člena tega zakona;
52. pri pogodbah, ki potrošnika zavezujejo k plačilu, začne z opravljanjem storitev ali dobavo vode, plina ali električne energije, če se ti ne prodajajo v omejeni prostornini ali določeni količini, ali daljinskega ogrevanja v odstopnem roku iz 134. člena tega zakona brez izrecne zahteve potrošnika na trajnem nosilcu podatkov in njegove privolitve, da izgubi pravico do odstopa od pogodbe, ko podjetje pogodbo v celoti izpolni (tretji odstavek 133. člena);
53. od potrošnika zahteva plačilo stroškov, povezanih z odstopom od pogodbe v nasprotju s 141. členom tega zakona;
54. v primeru odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ali pri pogodbi o finančnih storitvah, potrošniku ne vrne vseh prejetih plačil v roku iz prvega odstavka 143. člena ali 157. člena tega zakona;
55. pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, blaga, dostavljenega na dom ob sklenitvi pogodbe, ne prevzame na lastne stroške, če zaradi narave blaga takega blaga običajno ni mogoče vrniti po pošti (peti odstavek 143. člena);
56. če pri sklepanju pogodbe na daljavo po telefonu potrošniku ne poda informacij iz prvega odstavka 146. člena tega zakona ali informacij iz četrtega odstavka 132. člena tega zakona (drugi odstavek 146. člena);
57. pri pogodbah o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 149. člena tega zakona ter pogodbenih pogojev na enostaven in razumljiv način ter na primernem trajnem nosilcu podatkov (prvi odstavek 151. člena);
58. pri prodaji na obroke potrošniku ne omogoči predčasnega odplačila ostanka dolžne kupnine brez pogodbenih obresti (164. člen);
59. pri prodaji na obroke, če potrošnik odstopi od pogodbe, ne vrne prejetih obrokov z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel, in ne povrne nujnih stroškov, ki jih je imel za blago (prvi odstavek 169. člena);
60. če pred sklenitvijo pogodbe o paketnem potovanju oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba, potrošniku ne zagotovi informacij iz prvega odstavka 173. člena tega zakona v skladu s četrtnim odstavkom 173. člena tega zakona;
61. če brez izrecnega dogovora s potrošnikom spremeni informacije iz prvega odstavka 174. člena tega zakona;
62. če potrošniku pred sklenitvijo pogodbe ne sporoči vseh sprememb predhodnih informacij v skladu z drugim odstavkom 174. člena tega zakona;
63. če pogodba o paketnem potovanju ni sestavljena v preprostem in razumljivem jeziku ali če pogodba, ki je sklenjena v pisni obliki, ni napisana čitljivo (prvi odstavek 175. člena);

64. če potrošniku ne zagotovi izvoda podpisane pogodbe o paketnem potovanju ali potrdila o sklenjeni pogodbi v skladu z drugim ali tretjim odstavkom 175. člena tega zakona;
65. če pri turističnih paketih, ki se kupijo pri različnih podjetjih prek povezanih postopkov spletne rezervacije v skladu s peto alinejo 2. točke prvega odstavka 172. člena tega zakona, ne obvesti organizatorja o sklenitvi pogodbe iz drugega odstavka 176. člena tega zakona, na podlagi katere se oblikuje turistični paket, in mu ne posreduje informacij, ki jih kot organizator potrebuje za izpolnitev svojih obveznosti (drugi odstavek 176. člena);
66. če pogodba o sklenjenem potovanju ali potrdilo o sklenjeni pogodbi ne vsebuje vseh informacij iz prvega odstavka 176. člena tega zakona ali če te informacije niso podane na jasn, razumljiv in viden način (četrti odstavek 176. člena);
67. če potrošniku pred začetkom turističnega paketa ne zagotovi dokumentacije in informacij iz 177. člena tega zakona;
68. če zviša ceno paketnega potovanja v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 179. člena tega zakona;
69. če potrošniku ne zniža cene paketnega potovanja v skladu s petim odstavkom 179. člena tega zakona;
70. če potrošniku ne predloži dokazila o administrativnih stroških iz šestega odstavka 179. člena tega zakona;
71. če pred začetkom turističnega paketa enostransko spremeni pogoje v nasprotju s prvim odstavkom 180. člena tega zakona in potrošniku ne vrne vseh plačil v skladu s četrtnim odstavkom 180. člena tega zakona, kadar potrošnik zaradi spremembe pogojev odstopi od pogodbe;
72. če v primeru sprememb pogodbenih pogojev o turističnem paketu ne obvesti potrošnika v skladu s petim odstavkom 180. člena tega zakona;
73. če v primerih iz šestega odstavka 180. člena tega zakona potrošniku ustrezno ne zniža cene turističnega paketa;
74. če odstopi od pogodbe o paketnem potovanju v nasprotju s 181. členom tega zakona;
75. če prenositelju ne zagotovi dokazila o dodatnih pristojbinah, taksah ali drugih stroških, ki nastanejo zaradi prenosa pogodbe o paketnem potovanju (peti odstavek 185. člena);
76. če na zahtevo potrošnika ne predloži obrazložitve višine odstopnine (peti odstavek 186. člena);
77. če potrošniku v primeru odstopa od pogodbe o turističnem paketu ne vrne plačil v skladu s 188. členom tega zakona;
78. če ne odpravi neskladnosti potovalnih storitev v skladu s prvim odstavkom 191. člena tega zakona;
79. če potrošniku na njegovo zahtevo v primerih iz drugega odstavka 191. člena tega zakona ne povrne stroškov, ki jih je imel z odpravo neskladnosti;
80. če na zahtevo potrošnika ne zniža cene v skladu s tretjim odstavkom 191. člena tega zakona;
81. če v primerih iz prvega odstavka 192. člena tega zakona potrošniku brez plačila dodatnih stroškov za nadaljevanje izvajanja turističnega paketa ne ponudi ustrezne nadomestne storitve, ki je po možnosti enake ali višje kakovosti od dogovorjene (prvi odstavek 192. člena), ali mu ne odobri ustreznega znižanja cene, kadar je posledica sprememb potovalnih storitev turistični paket nižje kakovosti, kot je naveden v pogodbi o turističnem paketu (drugi odstavek 192. člena);

82. če v primeru neskladnosti izvedenih potovalnih storitev s pogodbo o turističnem paketu na potrošnikovo zahtevo ne zniža cene v skladu s prvim odstavkom 195. člena tega zakona;
83. potrošniku preden postane pogodba ali ponudba za potrošnika zavezujoča ne zagotovi predhodnih informacij (prvi odstavek 212. člena);
84. potrošnika pred sklenitvijo pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi izrecno ne opozori na pravico do odstopa od pogodbe, odstopni rok in prepoved predplačil med odstopnim rokom ter mu ne zagotovi odstopnega obrazca (četrti odstavek 212. člena);
85. pogodbe o časovnem zakupu, pogodbe o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodbe o nadaljnji prodaji ali pogodbe o zamenjavi ne sklene v pisni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je enostavno dostopen potrošniku (prvi odstavek 214. člena);
86. pogodba o časovnem zakupu, pogodba o dolgoročnem počitniškem proizvodu, pogodba o nadaljnji prodaji ali pogodba o zamenjavi ne vsebuje predpisanih informacij (peti odstavek 214. člena).

(2) Z globo od 400 do 1.500 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

VI. PRILOGE

Na podlagi petega odstavka 14. člena, šestega odstavka 15. člena in za izvrševanje 15. in 16. člena Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št.130/22 in _____) minister za gospodarstvo, turizem in šport izdaja

PRAVILNIK

o načinu označevanja cen blaga, digitalnih vsebin in storitev ter objavi znižanja cene blaga

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina)

(1) Ta pravilnik določa način označevanja prodajnih cen in cen za enoto blaga ter način označevanja prodajnih cen digitalnih vsebin ter cen storitev, ki jih podjetja ponujajo potrošnikom, in pravila v zvezi z obveznostmi podjetij pri objavi znižanja cene blaga.

(2) S tem pravilnikom se v pravni red Republike Slovenije delno prenaša Direktiva 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L št. 80 z dne 18. 3. 1998, str. 27), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in direktiv 98/6/ES, 2005/29/ES ter 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta zaradi boljšega izvrševanja in posodobitve pravil Unije o varstvu potrošnikov (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 7).

2. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, pomenijo:

1. »prodajna cena blaga« je cena za enoto blaga ali za določeno količino blaga skupaj z davkom in vsemi drugimi dajatvami;
2. »cena za enoto blaga« je cena blaga skupaj z davkom in z vsemi drugimi dajatvami za en kilogram, en liter, en meter, en kvadratni meter ali en kubični meter blaga ali za neko drugačno posamično enoto količine, ki se splošno in običajno uporablja pri prodaji določenega blaga;
3. »blago, ki se prodaja nepakirano v razsutem stanju« je blago, ki ni vnaprej pakirano in ga merimo v prisotnosti potrošnika, kolikor narava blaga to dopušča;
4. »cena storitve« je cena storitve skupaj z davkom in z vsemi drugimi dajatvami;
5. »cena digitalne vsebine« je cena skupaj z davkom in z vsemi drugimi dajatvami.

3. člen (označevanje cen)

V primeru, da je poleg cene v eurih cena za blago, digitalno vsebino ali za storitve označena tudi v drugih valutah, mora biti poleg zneska v eurih tudi oznaka EUR.

II. OZNAČEVANJE CEN BLAGA

4. člen **(označevanje cen blaga)**

(1) Vse blago mora biti na prodajnem mestu označeno s prodajno ceno.

(2) Vse blago mora biti označeno tudi s ceno za enoto.

(3) V primeru znižanja cene blaga iz 9. člena tega pravilnika mora biti blago označeno tudi s prejšnjo ceno za enoto in znižano ceno za enoto.

(4) Pri oglaševanju blaga, kjer je navedena prodajna cena blaga, mora biti označena tudi cena za enoto.

(5) Cene za enoto iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena ni treba označevati, če je enaka prodajni ceni ali če to ne bi bilo koristno zaradi narave ali namena blaga, zlasti če:

1. količina blaga ni pomembna za primerjavo cen ali
2. se v isti embalaži prodaja različno blago.

(6) Blago, ki se prodaja nepakirano v razsutem stanju, mora imeti označeno le ceno za enoto blaga.

(7) Blago v izložbah prodajaln mora biti označeno s cenami iz prvega, drugega, tretjega in petega odstavka tega člena.

(8) Razstavljeno blago, ki je namenjeno za prodajo ali za zbiranje ponudb, mora biti označeno s ceno iz prvega, drugega, tretjega in petega odstavka tega člena.

(9) Ne glede na drugi odstavek tega člena v prodajalnah, katerih površina prodajnega prostora je manjša od 500 m², blaga ni treba označiti tudi s ceno za enoto.

5. člen **(izjeme od označevanja cen blaga)**

Ne glede na prejšnji člen ni treba označiti blaga s ceno v naslednjih primerih:

1. pri blagu, ki se potrošniku dobavlja kot sestavni del storitve;
2. pri prodaji blaga na dražbi;
3. pri prodaji umetniških del in starin;
4. pri razstavljenem blagu, ki ni namenjeno niti prodaji niti za zbiranje ponudb ter je to nedvoumno označeno;
5. pri blagu, namenjenemu le za okrasitev poslovnih prostorov in izložb.

6. člen

(način označevanja cen blaga)

(1) Cena blaga mora biti označena na prodajnem mestu na blagu.

(2) Cena se lahko označi tudi na enega od naslednjih načinov, vendar tako, da ne obstaja možnost zamenjave s ceno drugega blaga:

1. na polici, kjer je blago nameščeno;
2. na izvorni embalaži blaga;
3. v obliki cenika;
4. v katalogu;
5. na drug ustrezen način na prodajnem mestu, ki izpolnjuje pogoje iz 8. člena tega pravilnika.

7. člen

(drugi načini označevanja cen blaga)

(1) Cene blaga, ki so označene na polici, morajo biti označene pred, pod ali nad blagom z imenom blaga.

(2) Pri istovrstnem blagu z različno neto težo ali z različno prostornino mora biti na oznaki cene poleg imena blaga tudi navedba neto teže ali prostornine.

(3) Za blago, ki se ne nahaja v prodajalni, se cene lahko označijo s cenikom ali s katalogom, ki mora biti dostopen potrošniku.

8. člen

(jasnost označevanja cen blaga)

(1) Označitev cen na prodajnem mestu v skladu s 6., 7. in 9. členom in oglaševanje znižanja cene blaga iz 9. člena tega pravilnika mora biti nedvoumna, lahko prepoznavna, čitljiva in za potrošnika na vidnem in dosegljivem mestu.

(2) Cena je nedvoumno označena, če je ni mogoče zamenjati s ceno istovrstnega blaga ali s ceno drugega blaga, ki se nahaja v neposredni soseščini.

(3) Prodajna cena in cena za enoto blaga na prodajnem mestu sta označeni čitljivo, če je velikost številk najmanj 3 mm. Pri označevanju cen v obliki cenika sta prodajna cena in cena za enoto blaga označeni čitljivo, če je velikost številk najmanj 5 mm. Pri označevanju cen na polici, kjer je blago nameščeno, je prodajna cena označena čitljivo, če je velikost številk najmanj 4 mm, cena za enoto blaga pa, če je velikost številk najmanj 2 mm.

(4) Objava znižane cene in prejšnje cene iz 9. člena tega pravilnika je na prodajnem mestu označena čitljivo, če je velikost številk najmanj 3 mm. Pri objavi cen v obliki cenika sta znižana cena in prejšnja cena označena čitljivo, če je velikost številk najmanj 5 mm. Pri označevanju cen na polici, kjer je blago nameščeno, sta znižana cena in prejšnja cena označeni

čitljivo, če je velikost številk najmanj 4 mm, znižana cena za enoto blaga in prejšnja cena za enoto blaga pa, če je velikost številk najmanj 2 mm.

III. OBJAVA ZNIŽANJA CENE BLAGA

9. člen **(objava znižanja cene blaga)**

(1) Znižanje cene blaga iz prvega odstavka 15. člena Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št.130/22 in _____; v nadaljnjem besedilu: ZVPot-1A) pomeni kakršnokoli objavo znižanja cene blaga ter zajema označevanje cene blaga na prodajnem mestu in oglaševanje znižanja cene blaga, ter ne glede na to, če gre za znižanje cene blaga, ki se navaja v znesku, odstotku popusta ali na drug način, ki ima naravo znižanja cene blaga.

(2) Znižanje cene blaga iz prvega odstavka 15. člena ZVPot-1A ne pomeni:

1. spremembe prodajne cene blaga, ki nima narave znižanja cene blaga (nihanje prodajne cene blaga);
2. primerjave prodajne cene blaga med različnimi podjetji, ki nima narave znižanja cene blaga;
3. trditve oziroma objave, ki nima narave znižanja cene blaga;
4. popusta ob pogoju nakupa več kosov blaga ali popusta ob nakupu nad določeno vrednostjo;
5. zbiranja in unovčevanja točk ali drugih enot, pridobljenih v okviru programa zvestobe na podlagi prejšnjih nakupov potrošnika;
6. znižanja cene blaga, ki je namenjeno posameznemu potrošniku ob posebnih priložnostih;
7. znižanja cene za en kos blaga po izbiri potrošnika, če ob objavi ni določljivo, katero blago bo potrošnik izbral.

(3) Prejšnja cena iz drugega odstavka 15. člena ZVPot-1A ne pomeni:

1. znižanja cene blaga, ki je pred potekom roka uporabnosti, hitro pokvarljivega blaga in blaga z napako in
2. primerov iz 4. do 7. točke prejšnjega odstavka.

(4) Kadar je v objavo znižane cene zajet širok nabor blaga in pred nakupom ni določljivo, katero blago bo potrošnik izbral, lahko podjetje pri oglaševanju izpusti navajanje znižane in prejšnje cene za blago, ki je zajeto v znižanje cene. Znižana in prejšnja cena blaga, zajetega v takšno znižanje cene, morata biti navedeni skladno z načini označitve cene blaga na prodajnem mestu iz 6. in 7. člena tega pravilnika.

(5) Kadar se pri objavi znižane cene blago prodaja po različnih cenah prek različnih prodajnih kanalov oziroma prodajnih mest, mora podjetje kot prejšnjo ceno za zadevno blago v posameznem prodajnem kanalu oziroma na posameznem prodajnem mestu navesti najnižjo ceno, ki se je v posameznem prodajnem kanalu oziroma na posameznem prodajnem mestu uporabljala v zadnjih 30 dneh.

IV. OZNAČEVANJE CEN STORITEV

10. člen (označevanje cen storitev)

Cene za vse storitve morajo biti označene kot cene v obliki cenika.

11. člen (drugi načini označevanja cen storitev)

Pri storitvah, pri katerih cene ni mogoče označiti kot cene za vrsto storitve v skladu z 2. členom tega pravilnika, se ceno storitve lahko označi na enega od naslednjih načinov:

1. kot ceno delovne ure za izvedbo določene storitve v poslovnem prostoru izvajalca storitve;
2. kot ceno delovne ure za izvedbo določene storitve na kraju samem;
3. kot ceno vseh stroškov za izvedbo določene storitve;
4. kot ceno storitve, preračunano na mersko enoto;
5. kot ceno storitve, ki jo nedvoumno opredelimo na drug način in se običajno uporablja pri ponujanju določenih storitev.

12. člen (izjeme od označevanja cen storitev)

V primeru, ko bi bila zaradi velikega števila storitev, ki jih ponuja podjetje potrošnikom, objava cen za storitve na ceniku dvoumna, slabo vidna in težko prepoznavna, ali če podjetje opravlja storitve izključno na terenu in nima poslovnega prostora za opravljanje storitev, so lahko cene storitev potrošniku dostopne in razvidne:

1. s katalogom storitev s cenami;
2. s posebno brošuro z nedvoumnim opisom storitev s cenami;
3. s prospekti z nedvoumnim opisom storitev s cenami;
4. na drug ustrezen način.

13. člen (jasnost označevanja cen storitev)

(1) Označitev cen za storitve mora biti nedvoumna, lahko prepoznavna, čitljiva in za potrošnika na vidnem in dosegljivem mestu.

(2) Cena za storitve je nedvoumno označena, če je ni mogoče zamenjati s ceno druge storitve, ki se nahaja v neposredni soseščini.

(3) Cena za storitve je v poslovnem prostoru označena čitljivo, če je velikost črk in števil na ceniku za storitve najmanj 5 mm.

(4) Cena za storitev mora biti potrošniku lahko dostopna ter mora biti objavljena na vidnem mestu v poslovnem prostoru, kjer je ta storitev potrošniku ponujena.

(5) Kot vidno označeno ceno storitve se šteje, da je cenik obešen na steno poslovnega prostora oziroma tistega njegovega dela, kjer se nahajajo potrošniki.

14. člen
(cenik vgrajenega blaga)

Če se vgrajeno blago za opravljeno storitev obračuna posebej, mora biti potrošniku na razpolago cenik vgrajenega blaga.

V. OZNAČEVANJE CEN DIGITALNE VSEBINE

15. člen
(smiselna uporaba določb)

Za označevanje cen digitalnih vsebin se smiselno uporabljajo določbe 4., 6., 7. in 8. člena tega pravilnika.

VI. KONČNI DOLOČBI

16. člen
(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o načinu označevanja cen blaga in storitev (Uradni list RS, št. 10/23).

17. člen
(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana, dne _____
EVA

Matjaž Han
minister
za gospodarstvo, turizem in šport

Na podlagi 94. in drugega odstavka 98.a člena ter za izvrševanje 95. člena Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št.130/22 in ____) minister za gospodarstvo, turizem in šport izdaja

P R A V I L N I K
o blagu, za katero se izda garancija za brezhibno delovanje in o blagu, ki izpolnjuje
zahteve glede popravljivosti

1. člen

(vsebina)

(1) Ta pravilnik določa blago, za katero mora biti izdana garancija za brezhibno delovanje in začetek teka garancijskega roka ter blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije.

(2) Ta pravilnik se ne uporablja za rabljeno blago, za katero se izda garancija za brezhibno delovanje.

2. člen

(blago, za katero se izda garancija za brezhibno delovanje)

Garancija za brezhibno delovanje za obdobje najmanj enega leta se izda za naslednje vrste blaga:

1. Proizvodi za gospodinjsko in podobno uporabo, in sicer:

- a) plinske naprave za kuhanje, ogrevanje ter hlajenje vode,
- b) električni aparati za ogrevanje, klimatizacijo in ventilacijo prostorov,
- c) električni aparati za pripravljanje in hrambo hrane,
- č) električni aparati za pranje, čiščenje in vzdrževanje,
- d) električni aparati za pomivanje,
- e) električni aparati za ogrevanje vode,
- f) električni aparati za nego telesa,
- g) električno ročno orodje,
- h) električne črpalke,
- i) električni usmerniki, napajalniki in polnilniki akumulatorskih baterij,
- j) električni razsmerniki, optimizatorji in solarni moduli za sončne elektrarne,

- k) električni šivalni in pletilni stroji,
- l) fotografski aparati,
- m) mehanske, električne in elektronske ure,
- n) glasbila,
- o) gospodinjske tehcnice,
- p) hišno, pisarniško in šolsko pohištvo,
- r) stavbno pohištvo.

2. Proizvodi avtomobilske in podobne industrije, in sicer:

- a) cestna motorna in priklopna vozila ter vozila s pomožnim motorjem in motorna kolesa,
- b) motorji za cestna motorna vozila ter vozila s pomožnim motorjem, ki so dana v promet kot posebni proizvodi,
- c) štirikolesniki na motorni pogon, za katere se ne uporabljajo predpisi o homologaciji po predpisih o motornih vozilih,
- č) električna vozila in kolesa,
- d) kolesa,
- e) otroški vozički,
- f) otroški avtosedeži,
- g) vodna rekreacijska plovila,
- h) gume za cestna motorna in priklopna vozila, vozila s pomožnim motorjem in stroje in naprave za kmetijstvo in za obdelavo majhnih površin iz 3. točke tega člena,
- i) akumulatorske baterije, razen akumulatorskih baterijskih vložkov splošne rabe.

3. Stroji in naprave za kmetijstvo in za obdelavo majhnih površin, in sicer:

- a) kmetijski traktorji in njihovi priklopniki,
- b) stroji in naprave za obdelavo in urejanje vrtov, trate in žive meje,
- c) stroji in naprave za setev, nego in zaščito rastlin,
- č) stroji in naprave za žetev in spravilo pridelkov,
- d) stroji in naprave za čiščenje, sortiranje, pakiranje in transport kmetijskih pridelkov,
- e) stroji in naprave za pripravljanje in raznašanje živinske krme,
- f) oprema za rejo živali za prehrano.

4. Proizvodi informacijske tehnologije, in sicer:

- a) radijska in telekomunikacijska terminalska oprema,
- b) radijsko vodene naprave,

- c) osebni, dlančni in podobni računalniki,
- č) vgradne komponente za osebne in podobne računalnike,
- d) periferna oprema, ki se priključuje na osebne in podobne računalnike,
- e) računalniška komunikacijska oprema,
- f) kalkulatorji in računski stroji,
- g) stroji za fotokopiranje in razmnoževanje,
- h) navigacijske naprave.

5. Športna oprema in rekviziti, in sicer:

- a) športna oprema in rekviziti, ki imajo lastnost mehanizma,
- b) sestavni deli športne opreme in rekvizitov, ki imajo lastnost mehanizma,
- c) športno in lovsko orožje.

6. Proizvodi s področja radiokomunikacij, avdio- in videotehnike ter naprav, ki se nanje priključujejo, in sicer:

- a) radijski in televizijski sprejemniki,
- b) naprave za snemanje in reprodukcijo avdio- in videozapisov vseh formatov,
- c) ojačevalniki in pretvorniki signalov,
- č) sprejemniki signalov,
- d) naprave za daljinsko krmiljenje,
- e) sestavni deli za kabelske distribucijske sisteme,
- f) slušalke,
- g) mikrofoni,
- h) naprave za napajanje naprav točk a) do g) te točke.

7. Elektro-medicinski pripomočki, namenjeni osebni uporabi, in sicer:

- a) naprave za kontrolo in rehabilitacijo sluha,
- b) naprave za pomoč slepim,
- c) vse vrste ortopedskih in protetičnih mehanizmov,
- č) elektro-medicinske naprave za merjenje telesnih parametrov, na primer: merilnik srčnega utripa, krvnega tlaka, krvnega sladkorja,
- d) električni aparati, namenjeni izboljšanju zdravstvenega stanja in telesnega počutja.

8. Naprave za varstvo pred požarom, in sicer:

- ročni in prevozni gasilni aparati.

9. Čistilne naprave:

- male komunalne čistilne naprave do 50 PE.

10. Male kurilne naprave:

- a) lokalni grelniki prostorov z nazivno izhodno toplotno močjo do 50 kW,
- b) kotli na trdno gorivo z nazivno izhodno toplotno močjo do 500 kW,
- c) grelniki prostorov in kombinirani grelniki z nazivno izhodno toplotno močjo do 400 kW.

3. člen

(začetek teka garancijskega roka)

Garancijski rok začne teči z dnem izročitve blaga potrošniku.

4. člen

(blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti)

Blago, ki izpolnjuje zahteve glede popravljivosti, določene v pravnih aktih Evropske unije je:

1. gospodinjski pralni in pralno-sušilni stroji v skladu z Uredbo 2019/2023/EU;
2. gospodinjski pomivalni stroji v skladu z Uredbo 2019/2022/EU;
3. hladilni aparati v skladu z Uredbo 2019/2019/EU;
4. elektronski prikazovalniki v skladu z Uredbo 2019/2021/EU;
5. varilna oprema v skladu z Uredbo 2019/1784/EU;
6. sesalniki v skladu z Uredbo 666/2013/EU;
7. strežniki in izdelki za shranjevanje podatkov v skladu z Uredbo 2019/424/EU;
8. mobilni telefoni, brezžični telefoni in preklopni tablični računalniki v skladu z Uredbo 2023/1670/EU;
9. gospodinjske sušilne stroje v skladu z Uredbo 2023/2533/EU;
10. blago, ki vsebuje baterije za lahka vozila v skladu z Uredbo 2023/1542/EU.

KONČNI DOLOČBI

5. člen
(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o blagu, za katero se izda garancija za brezhibno delovanje (Uradni list RS, št. 142/22).

6. člen
(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-31/2025

Ljubljana, dne

EVA 2025-2180-005

Matjaž Han
minister
za gospodarstvo, turizem in šport

Na podlagi prvega odstavka 98.f. člena Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 130/22 in ____) minister za gospodarstvo, turizem in šport izdaja

PRAVILNIK
O EVROPSKEM OBRAZCU Z INFORMACIJAMI O POPRAVILU

1. člen
(vsebina)

(1) Ta pravilnik določa obliko in vsebino evropskega obrazca z informacijami o popravilu, ki ga lahko popravljavec zagotovi potrošniku pred sklenitvijo pogodbe oziroma preden potrošnika zavezuje ponudba.

(2) S tem pravilnikom se v pravni red Republike Slovenije delno prenaša Direktiva (EU) 2024/1799 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih za spodbujanje popravila blaga in o spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 ter direktiv (EU) 2019/771 in (EU) 2020/1828 (UL L št. 2024/1799 z dne 10. 7. 2024).

2. člen
(evropski obrazec z informacijami o popravilu)

Popravljavec potrošniku lahko zagotovi informacije o popravilu iz drugega odstavka 98.f člena Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 130/22 in ____) na obrazcu iz Priloge 1, ki je sestavni del tega pravilnika.

KONČNA DOLOČBA

3. člen
(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-32/2025

Ljubljana, dne _____

EVA 2025-2180-0006

Matjaž Han
minister

Priloga 1

EVROPSKI OBRAZEC Z INFORMACIJAMI O POPRAVILU

1. del

Identiteta in kontaktni podatki popravljavca, ki ponuja storitev popravila

Popravljavec	[identiteta]
Naslov	[geografski naslov, ki ga lahko uporabi potrošnik]
Telefonska številka	
Elektronski naslov	
Če jih je popravljavec zagotovil, drugi načini spletnega komuniciranja, ki potrošniku omogočajo hiter in učinkovit stik ter komunikacijo s popravljavcem	

2. del

Informacije o storitvi popravila

Blago, ki ga je treba popraviti	[identifikacija blaga]
Vrsta napake	[opis napake]
Predlagana vrsta popravila	[vrsta ukrepov za odpravo napake]
Cena popravila ali, če cene ni mogoče izračunati, metoda izračuna, ki bo uporabljena, in najvišja cena popravila	[to pomeni skupni znesek ali, če to ni mogoče, metodo izračuna in zgornjo mejo za storitev popravila v EUR / nacionalni valuti]
Čas za izvedbo popravila	[rok, v dneh, do katerega se popravljavec zaveže, da bo opravil storitev]
Možnost začasne zagotovitve nadomestnega blaga	[začasna zagotovitev nadomestnega blaga pomeni, da bo potrošnik prejel enakovredno blago za uporabo v času popravila; popravljavec navede „da“ ali „ne“]
Če je navedeno „da“, navedite morebitne stroške:	[v EUR / nacionalni valuti]
Kraj izročitve blaga	[kraj, kjer potrošnik izroči blago v popravilo]
Po potrebi razpoložljivost pomožnih storitev	[navedite, ali se ponujajo pomožne storitve, kot so odstranitve, namestitve in prevoz, ter v kakšnem obsegu so te storitve na voljo, oziroma „jih ni“, če za zadevno popravilo ni ponujena nobena pomožna storitev]
Če je navedeno „da“, navedite morebitne stroške:	[v EUR / nacionalni valuti, za posamezno ponujeno storitev]
Obdobje veljavnosti evropskega obrazca z informacijami o popravilu	[obdobje veljavnosti najmanj 30 dni]

Morebitne dodatne informacije	
-------------------------------	--

Popravljalavec mora pojasnilo v oglatem oklepaju nadomestiti z ustreznimi informacijami.